

IRÁNYELVEK

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS A TANÁCS (EU) 2019/2034 IRÁNYELVE

(2019. november 27.)

a befektetési vállalkozások prudenciális felügyeletéről, valamint a 2002/87/EK, a 2009/65/EK, a 2011/61/EU, a 2013/36/EU, a 2014/59/EU és a 2014/65/EU irányelv módosításáról

(EGT-vonatkozású szöveg)

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS AZ EURÓPAI UNIÓ TANÁCSA,

tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződésre és különösen annak 53. cikke (1) bekezdésére,

tekintettel az Európai Bizottság javaslatára,

a jogalkotási aktus tervezete nemzeti parlamenteknek való megküldését követően,

tekintettel az Európai Központi Bank véleményére ⁽¹⁾,

tekintettel az Európai Gazdasági és Szociális Bizottság véleményére ⁽²⁾,

rendes jogalkotási eljárás keretében ⁽³⁾,

mivel:

- (1) A szigorú prudenciális követelmények szerves részét képezik azon szabályozói feltételeknek, amelyek mellett a pénzügyi vállalkozások szolgáltatásokat nyújtanak az Unióban. A befektetési vállalkozások és a hitelintézetek prudenciális kezelése és felügyelete az 575/2013/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet ⁽⁴⁾ és a 2013/36/EU európai parlamenti és tanácsi irányelv ⁽⁵⁾ hatálya alá tartozik, míg engedélyezésükkel és a rájuk vonatkozó egyéb szervezeti és magatartási előírásokkal kapcsolatos rendelkezéseket a 2014/65/EU európai parlamenti és tanácsi irányelv ⁽⁶⁾ határozza meg.
- (2) Az 575/2013/EU rendelet és a 2013/36/EU irányelv szerinti, hatályos prudenciális szabályozás alapját főként a Bázeli Bankfelügyeleti Bizottság által a nagy bankszektorkon vonatkozásában megállapított nemzetközi szabályozási standardok egymást követő kiadásai jelentik, ezért e szabályozás a befektetési vállalkozások nagy része esetében csak részben kezeli a szerteágazó tevékenységekhez kapcsolódó egyedi kockázatokat. Ezekkel a befektetési vállalkozásokat érintő egyedi veszélyekkel és kockázatokkal ezért külön kell foglalkozni olyan hatékony, megfelelő és arányos uniós szintű prudenciális szabályok révén, amelyek elősegítik az egyenlő versenyfeltételek megteremtését Unió-szerte és garantálják a hatékony prudenciális felügyeletet, egyúttal ellenőrzés alatt tartva a megfelelési költségeket, és amelyek elegendő tőkét biztosítanak a befektetési vállalkozások kockázatainak fedezésére.
- (3) A megbízható prudenciális követelményeknek biztosítaniuk kell, hogy a befektetési vállalkozásokat szabályosan és az ügyfelek érdekeinek megfelelően irányítsák. A követelmények kialakításakor figyelembe kell venni, hogy a befektetési vállalkozások és ügyfelek esetlegesen túlzott kockázatokat vállalhatnak, valamint azt, hogy a befektetési vállalkozások által vállalt, illetve előidézett kockázatok különböző mértékűek. A prudenciális követelmények meghatározásakor ugyanilyen mértékben kell törekedni a befektetési vállalkozásokat sújtó aránytalan adminisztratív terhek kiszabásának elkerülésére. E prudenciális felügyeletnek ugyanakkor lehetővé kell tennie a megfelelő egyensúly megteremtését a befektetési vállalkozások biztonságos és megbízható működése, valamint az üzleti tevékenységeik életképességét esetleg veszélyeztető túlzott költségek elkerülése között.

⁽¹⁾ HL C 378., 2018.10.19., 5. o.

⁽²⁾ HL C 262., 2018.7.25., 35. o.

⁽³⁾ Az Európai Parlament 2019. április 16-i álláspontra (a Hivatalos Lapban még nem tették közzé) és a Tanács 2019. november 8-i határozata.

⁽⁴⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 575/2013/EU rendelete (2013. június 26.) a hitelintézetekre és befektetési vállalkozásokra vonatkozó prudenciális követelményekről és a 648/2012/EU rendelet módosításáról (HL L 176., 2013.6.27., 1. o.).

⁽⁵⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 2013/36/EU irányelve (2013. június 26.) a hitelintézetek tevékenységéhez való hozzáférésről és a hitelintézetek és befektetési vállalkozások prudenciális felügyeletéről, a 2002/87/EK irányelv módosításáról, a 2006/48/EK és a 2006/49/EK irányelv hatályon kívül helyezéséről (HL L 176., 2013.6.27., 338. o.).

⁽⁶⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 2014/65/EU irányelve (2014. május 15.) a pénzügyi eszközök piacairól, valamint a 2002/92/EK irányelv és a 2011/61/EU irányelv módosításáról (HL L 173., 2014.6.12., 349. o.).

- (4) Az 575/2013/EU rendelet és a 2013/36/EU irányelv alkotta szabályozási keretből következő számos követelmény célja a hitelintézeteket érintő közös kockázatok kezelése. Ennek megfelelően a jelenlegi követelményeket főként azzal a céllal alakították ki, hogy megőrizzék a hitelintézetek hitelezési kapacitását a gazdasági ciklusokon át, valamint hogy megvédjék a betéteseket és az adófizetőket az esetleges csódtól, nem pedig azzal a céllal, hogy kezeljék a befektetési vállalkozások összes eltérő kockázati profilját. A befektetési vállalkozások nem rendelkeznek jelentős méretű lakossági és vállalati hitelportfóliókkal, valamint nem gyűjtenek betéteket. Annak valószínűsége, hogy csődjük hátrányos hatást gyakorol az általános pénzügyi stabilitásra, alacsonyabb, mint a hitelintézetek esetében, de a befektetési vállalkozások ettől függetlenül is kockázatot jelentenek, amelynek kezeléséhez stabil keretrendszerre van szükség. A legtöbb befektetési vállalkozás által viselt, illetve előidézett kockázat tehát lényegesen eltér a hitelintézetek által viselt, illetve előidézett kockázatoktól, ezért e különbségek egyértelműen tükröződnie kell az Unió prudenciális keretében is.
- (5) A jelenlegi prudenciális keret különböző tagállamokban való eltérő alkalmazása veszélyezteti a befektetési vállalkozások egyenlő versenyfeltételeit az Unión belül, akadályozva a befektetők hozzáférését az új lehetőségekhez és kockázataik kezelésének hatékonyabb módszereihez. A különbségek abból adódnak, hogy rendkívül összetett feladatot jelent a keretet a különböző befektetési vállalkozásokra az általuk nyújtott szolgáltatások alapján alkalmazni, így egyes nemzeti hatóságok a nemzeti jogban vagy a gyakorlatban kiigazítják vagy észszerűsítik ezt az alkalmazást. Mivel a jelenlegi prudenciális keret nem kezeli a befektetési vállalkozások egyes típusait érintő, illetve általuk jelentett összes kockázatot, egyes tagállamokban bizonyos befektetési vállalkozásokra jelentős többlettőke-követelményeket alkalmaznak. Az e kockázatokat kezelő egységes rendelkezéseket kell kialakítani a befektetési vállalkozások harmonizált prudenciális felügyeletének biztosítása érdekében Unió-szerte.
- (6) Egyedi prudenciális szabályozásra van tehát szükség azon befektetési vállalkozások tekintetében, amelyek a méretük vagy a más pénzügyi vagy gazdasági szereplőkkel való összekapcsoltságuk alapján nem minősülnek rendszerszinten jelentősnek. A rendszerszinten jelentős befektetési vállalkozásokra ugyanakkor továbbra is az 575/2013/EU rendelet és a 2013/36/EU irányelv alapján fennálló jelenlegi prudenciális keretnek kell vonatkoznia. E befektetési vállalkozások a befektetési vállalkozások olyan részalmazatát képezik, amelyre jelenleg is az 575/2013/EU rendelet és a 2013/36/EU irányelv alkotta keret alkalmazandó, és amelyre nem vonatkoznak az annak fő követelményei alóli célzott mentességek. A legnagyobb és leginkább összekapcsolt befektetési vállalkozások a jelentős hitelintézetekéhez hasonló üzleti modellel és kockázati profilokkal rendelkeznek. „Bankszerű” szolgáltatásokat nyújtanak, és jelentős mértékben vállalnak kockázatokat. Ezenfelül a rendszerszinten jelentős befektetési vállalkozások elég nagyok ahhoz, hogy a nagy hitelintézetekhez hasonló veszélyt jelentsenek a pénzügyi piacok stabil és szabályszerű működésére, illetve olyan üzleti modellel és kockázati profilokkal rendelkeznek, amelyek a nagy hitelintézetekhez hasonló veszélyt jelentenek a pénzügyi piacok stabil és szabályszerű működésére. Ezért e befektetési vállalkozásoknak továbbra is az 575/2013/EU rendeletben és a 2013/36/EU irányelvben rögzített rendelkezések hatálya alá kell tartozniuk.
- (7) Azok a befektetési vállalkozások, amelyeknél jelentős mértékű a pénzügyi eszközök saját számlára történő kereskedése, jegyzési garanciavállalása vagy elhelyezése az instrumentum vételére irányuló kötelezettségvállalással, illetve amelyek központi szerződő felek klíringtagjai, sok esetben a hitelintézetekéhez hasonló üzleti modellel és kockázati profilokkal rendelkezhetnek. Méretüknél és tevékenységeiknél fogva az ilyen befektetési vállalkozások a hitelintézetek jelentette kockázatokhoz hasonló kockázatokat jelenthetnek a pénzügyi stabilitásra nézve. Az illetékes hatóságok számára biztosítani kell azt a lehetőséget, hogy előírják e befektetési vállalkozások számára, hogy továbbra is az 575/2013/EU rendelet hatálya alá tartozó hitelintézetekkel azonos prudenciális bánásmód vonatkozzon rájuk, és a 2013/36/EU irányelv szerinti prudenciális felügyeletnek feleljenek meg.
- (8) Létezhetnek olyan tagállamok, amelyekben a befektetési vállalkozások prudenciális felügyeletével megbízott hatóságok elkülönülnek a piaci magatartás felügyeletével megbízott hatóságoktól. Ezért a befektetési vállalkozások gyorsan és hatékonyan működő, harmonizált prudenciális felügyeletének Unió-szerte történő biztosítása érdekében az e hatóságok közötti együttműködésre és információcserére szolgáló mechanizmust kell létrehozni.
- (9) Egy befektetési vállalkozás egy másik tagállamban található klíringtag révén is kereskedhet. Ilyen esetben a különböző tagállamok érintett illetékes hatóságai közötti információcsere-mechanizmust kell létrehozni. Egy ilyen mechanizmusnak lehetővé kell tennie a befektetési vállalkozás prudenciális felügyeletéért felelős hatóság és a vagy a klíringtagot, vagy a központi szerződő felet felügyelő hatóság közötti, a befektetési vállalkozás biztosítéki követelményeinek kiszámításához használt modellekre és paraméterekre vonatkozó információcserét, amennyiben az ilyen számítási módszerek képezik a befektetési vállalkozás szavatolótőke-követelményeinek alapját.

- (10) A felügyeleti standardok és gyakorlatok Unión belüli összehangolásának elősegítése érdekében az 1093/2010/EU európai parlamenti és tanácsi rendelettel ⁽⁷⁾ létrehozott európai felügyeleti hatóságnak (Európai Bankhatóság, EBH) az 1095/2010/EU európai parlamenti és tanácsi rendelettel ⁽⁸⁾ létrehozott európai felügyeleti hatósággal (Európai Értékpapírpiazi Hatóság, ESMA vagy EÉPH) szorosan együttműködve meg kell őriznie elsődleges hatáskörét a felügyeleti gyakorlatok koordinációját és konvergenciáját illetően a befektetési vállalkozások feletti prudenciális felügyelet terén a Pénzügyi Felügyelet Európai Rendszerében (PFER).
- (11) A megkövetelt indulótőkének azokon a szolgáltatásokon és tevékenységeken kell alapulnia, amelyek nyújtására, illetve végzésére a befektetési vállalkozás a 2014/65/EU irányelvvel összhangban engedéllyel rendelkezik. Egyrészt a tagállamok azon lehetősége, hogy a 2013/36/EU irányelvben előírtaknak megfelelően egyedi helyzetekben csökkentse az indulótőke összegét, másrészt az említett irányelv végrehajtásának egyenetlensége oda vezetett, hogy Unió-szerte eltérő mértékű indulótőke-előírások alkalmazandók. E szétzúzott megkövetelés érdekében az Unióban található valamennyi befektetési vállalkozás tekintetében harmonizálni kell az indulótőke megkövetelt szintjét. A piacra jutást gátló olyan akadályok mérséklése érdekében, amelyekkel jelenleg a multilaterális kereskedési rendszerek (MTF) és a szervezett kereskedési rendszerek (OTF) szembesülnek, az MTF-et vagy OTF-et működtető befektetési vállalkozások indulótőkéjét az ezen irányelvben említett szinten kell meghatározni. Amennyiben egy OTF működtetésére engedéllyel rendelkező befektetési vállalkozás engedélyt kapott arra, hogy a 2014/65/EU irányelv 20. cikkében foglalt feltételekkel saját számlás kereskedést is folytasson, az indulótőkéjét az ezen irányelvben említett szinten kell meghatározni.
- (12) A befektetési vállalkozások ugyan kikerülnek az 575/2013/EU rendelet vagy a 2013/36/EU irányelv hatálya alól, az említett jogi aktusokkal összefüggésben használt egyes fogalmaknak azonban meg kell őrizniük szokásos jelentésüket. Az uniós jogi aktusokban szereplő ilyen fogalmak egységes értelmezésének lehetővé tétele és elősegítése érdekében, a befektetési vállalkozások indulótőkéjére, a befektetési vállalkozások illetékes hatóságainak felügyeleti hatásköreire, a befektetési vállalkozások belsőtőke-megfelelés-értékelési eljárásaira, a befektetési vállalkozások illetékes hatóságainak felügyeleti felülvizsgálati és értékelési eljárásaira, valamint a befektetési vállalkozásokra alkalmazandó irányítási és javadalmazási rendelkezésekre vonatkozó ilyen jogi aktusokban található hivatkozásokat az ezen irányelv megfelelő rendelkezéseire való hivatkozásként kell értelmezni.
- (13) A belső piac megfelelő működése megköveteli, hogy egy befektetési vállalkozás, különösen annak fizetőképessége és rendezett pénzügyi helyzete prudenciális felügyeletéért a székhelye szerinti tagállam illetékes hatósága legyen felelős. A befektetési vállalkozások hatékony felügyeletét egyaránt biztosítandó, azon más tagállamokban, ahol a befektetési vállalkozás szolgáltatásokat nyújt vagy fiókteleppel rendelkezik, biztosítani kell az említett tagállamok illetékes hatóságaival való szoros együttműködést és információcserét.
- (14) Tájékoztató és felügyeleti célokból, és különösen a pénzügyi rendszer stabilitásának biztosítása érdekében a fogadó tagállamok illetékes hatóságainak képeseknek kell lenniük eseti alapú helyszíni ellenőrzések lefolytatására és a befektetési vállalkozások fióktelepei által a területükön végzett tevékenységek vizsgálatára, továbbá a fióktelep tevékenységeire vonatkozó információk megkövetelésére. Az ilyen fióktelepekkel kapcsolatos felügyeleti intézkedéseknek azonban továbbra is a székhely szerinti tagállam feladatát kell képezniük.
- (15) A bizalmas üzleti adatok védelme érdekében az illetékes hatóságokat felügyeleti feladataik ellátása és a bizalmas információk cseréje során szakmai titoktartási szabályoknak kell kötniük.
- (16) A befektetési vállalkozások prudenciális felügyeletének erősítése és a befektetési vállalkozások ügyfeleinek fokozott védelme érdekében a könyvvizsgálóknak az ellenőrzéseket pártatlanul kell elvégezniük, és azonnal jelenteniük kell az illetékes hatóságoknak azokat a tényeket, amelyek jelentősen befolyásolhatják a befektetési vállalkozás pénzügyi helyzetét, illetve igazgatási és számviteli szervezetét.

⁽⁷⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 1093/2010/EU rendelete (2010. november 24.) az európai felügyeleti hatóság (Európai Bankhatóság) létrehozásáról, a 716/2009/EK határozat módosításáról és a 2009/78/EK bizottsági határozat hatályon kívül helyezéséről (HL L 331., 2010.12.15., 12. o.).

⁽⁸⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 1095/2010/EU rendelete (2010. november 24.) az európai felügyeleti hatóság (Európai Értékpapírpiazi Hatóság) létrehozásáról, a 716/2009/EK határozat módosításáról és a 2009/77/EK bizottsági határozat hatályon kívül helyezéséről (HL L 331., 2010.12.15., 84. o.).

- (17) Ezen irányelv alkalmazása céljából a személyes adatok kezelését az (EU) 2016/679 európai parlamenti és tanácsi rendelettel⁽⁹⁾ és az (EU) 2018/1725 európai parlamenti és tanácsi rendelettel⁽¹⁰⁾ összhangban kell végezni. Ha ezen irányelv lehetővé teszi a személyes adatok harmadik országokkal való cseréjét, különösen az (EU) 2016/679 rendelet V. fejezetének és az (EU) 2018/1725 rendelet V. fejezetének vonatkozó rendelkezéseit kell alkalmazni.
- (18) Az ezen irányelvben és az (EU) 2019/2033 európai parlamenti és tanácsi rendeletben⁽¹¹⁾ foglalt kötelezettségeknek való megfelelés biztosítása érdekében a tagállamoknak hatékony, arányos és visszatartó erejű közigazgatási szankciókat és egyéb közigazgatási intézkedéseket kell előírniuk. Annak biztosítása érdekében, hogy a közigazgatási szankciók visszatartó erejűek legyenek, azokat – bizonyos pontosan meghatározott körülmények kivételével – közzé kell tenni. Az ügyfeleknek és a befektetőknek hozzáféréssel kell rendelkezniük a befektetési vállalkozásokra kiszabott közigazgatási szankciókra és egyéb közigazgatási intézkedésekre vonatkozó információkhoz annak érdekében, hogy megalapozott döntést hozhassanak a befektetési lehetőségeikről.
- (19) Az ezen irányelvet átültető tagállami rendelkezések és az (EU) 2019/2033 rendelet megsértésének észlelése érdekében a tagállamoknak rendelkezniük kell a szükséges vizsgálati hatáskörökkel, továbbá hatékony és gyors mechanizmusokat kell létrehozniuk a potenciális vagy tényleges jogsértések bejelentésére.
- (20) Azon befektetési vállalkozásoknak, amelyek nem minősülnek kis méretű és össze nem kapcsolt vállalkozásnak, megfelelő mennyiségű, minőségű és elosztású, rendelkezésre álló belső tőkével kell rendelkezniük azon egyedi kockázatok fedezésére, amelyeknek ki vannak vagy ki lehetnek téve. Az illetékes hatóságoknak biztosítaniuk kell, hogy a befektetési vállalkozások megfelelő stratégiákkal és eljárásokkal rendelkezzenek belsőtőke-megfelelésük értékeléséhez és megfelelő szinten tartásához. Az illetékes hatóságoknak képeseknek kell lenniük arra, hogy adott esetben a kis méretű és össze nem kapcsolt befektetési vállalkozások számára is előírják a hasonló követelmények alkalmazását.
- (21) A felügyeleti felülvizsgálati és értékelési hatásköröknek továbbra is fontos szabályozási eszköznek kell maradniuk, lehetővé téve az illetékes hatóságok számára a minőségi tényezők, így a belső irányítás és ellenőrzés, a kockázatkezelési folyamatok és eljárások értékelését és szükség esetén további követelmények meghatározását, ideértve különösen a szavatolótőke- és likviditási követelményeket, elsősorban a kis méretű és össze nem kapcsolt befektetési vállalkozások tekintetében, illetve – amennyiben az illetékes hatóság indokoltnak és helyesnek tartja – a kis méretű és össze nem kapcsolt befektetési vállalkozások tekintetében is.
- (22) Az Európai Unió működéséről szóló szerződés (EUMSZ) 157. cikke rögzíti a férfi és női munkavállalók egyenlő vagy egyenlő értékű munkáért járó egyenlő díjazásának elvét. Az említett elvet a befektetési vállalkozásoknak következetesen alkalmazniuk kell. A javadalmazás és a befektetési vállalkozások kockázati profilja közötti összhang megteremtése, valamint az egyenlő versenyfeltételek garantálása érdekében a befektetési vállalkozásokra a vállalati-irányítási rendszerekkel kapcsolatos olyan egyértelmű alapelveknek és a nemi szempontból semleges javadalmazási szabályoknak kell vonatkozniuk, amelyek figyelembe veszik a hitelintézetek és a befektetési vállalkozások közötti különbségeket. A kis méretű és össze nem kapcsolt befektetési vállalkozásokat mindazonáltal mentesíteni kell e szabályok alól, mivel a 2014/65/EU irányelvben megállapított, javadalmazásra és vállalatiirányításra vonatkozó rendelkezések e befektetési vállalkozástípusok tekintetében kellően átfogóak.
- (23) Hasonlóképpen, a Bizottság a 2013/36/EU irányelv és az 575/2013/EU rendelet javadalmazásra vonatkozó szabályainak értékeléséről szóló, 2016. július 28-i jelentésében kimutatta, hogy a halasztásra és az instrumentumokban való kifizetésre vonatkozóan a 2013/36/EU irányelvben meghatározott követelmények nem megfelelőek a kis méretű és nem összetett befektetési vállalkozások, illetve az alacsony mértékű változó javadalmazásban részesülő alkalmazottak esetében. A felügyeleti konvergencia biztosítása és az egyenlő versenyfeltételek garantálása céljából egyértelmű, következetes és harmonizált kritériumokra van szükség az e követelmények alól mentesülő befektetési vállalkozások és személyek azonosítására. Mivel a magas keresetűek fontos szerepet töltenek be a befektetési vállalkozások üzleti irányításában és hosszú távú teljesítményének meghatározásában, biztosítani kell a magas keresetűekre vonatkozó javadalmazási gyakorlatok és tendenciák hatékony felügyeletét. Az illetékes hatóságoknak ezért képeseknek kell lenniük a magas keresetűek javadalmazásának figyelemmel kísérésére.

⁽⁹⁾ Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2016/679 rendelete (2016. április 27.) a természetes személyeknek a személyes adatok kezelése tekintetében történő védelméről és az ilyen adatok szabad áramlásáról, valamint a 95/46/EK irányelv hatályon kívül helyezéséről (általános adatvédelmi rendelet) (HL L 119., 2016.5.4., 1. o.).

⁽¹⁰⁾ Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2018/1725 rendelete (2018. október 23.) a természetes személyeknek a személyes adatok uniós intézmények, szervek, hivatalok és ügynökségek általi kezelése tekintetében való védelméről és az ilyen adatok szabad áramlásáról, valamint a 45/2001/EK rendelet és az 1247/2002/EK határozat hatályon kívül helyezéséről (HL L 295., 2018.11.21., 39. o.).

⁽¹¹⁾ Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2019/2033 rendelete (2019. november 27.) a befektetési vállalkozásokra vonatkozó prudenciális követelményekről, valamint a 1093/2010/EU, az 575/2013/EU rendelet, a 600/2014/EU rendelet és a 806/2014/EU rendelet módosításáról (lásd e Hivatalos Lap 1. oldalát).

- (24) Indokolt továbbá bizonyos fokú rugalmasságot biztosítani a befektetési vállalkozások számára a készpénz-helyettesítő fizetési eszközök változó javadalmazás céljára történő használatának módjában, feltéve, hogy ezen eszközök hatékonyaknak bizonyulnak az alkalmazottak és az egyes érdekelt felek, például a részvényesek és a hitelezők érdekeinek összeegyeztetésére irányuló célkitűzés elérésében, és hozzájárulnak a változó javadalmazás és a befektetési vállalkozás kockázati profilja közötti összhang megerősítéséhez.
- (25) A befektetési vállalkozások díjából és jutalékokból, valamint különböző befektetési szolgáltatások nyújtásából származó egyéb bevételei rendkívül kiszámíthatatlanok. A javadalmazás változó összetevőjének a javadalmazás rögzített összetevőjének meghatározott hányadára történő korlátozása hatással lenne a befektetési vállalkozás azon képességére, hogy a bevételek visszaesése esetén csökkentse a javadalmazást, és a befektetési vállalkozás fix költségalapjának növekedésével járhat, ami kockázatot jelenthet a befektetési vállalkozás gazdasági dekonjunkciójával vagy bevétel-csökkenéssel szembeni ellenálló képességére. E kockázat elkerülése érdekében a javadalmazás változó és rögzített összetevői közötti egységes maximális arány nem írható elő a rendszerszinten nem jelentős befektetési vállalkozások számára. Ehelyett e befektetési vállalkozásoknak maguknak kell meghatározniuk a megfelelő arányokat. Mindazonáltal ez az irányelv nem akadályozhatja meg a tagállamokat abban, hogy a nemzeti jogba olyan intézkedéseket vezessenek be, amelyek a javadalmazás változó és rögzített összetevői közötti maximális arány tekintetében szigorúbb követelményeket szabnak a befektetési vállalkozások számára. Ez az irányelv emellett nem akadályozhatja meg a tagállamokat abban, hogy az ilyen maximális arányt a befektetési vállalkozások minden típusa vagy csak egyedi típusai vonatkozásában írják elő.
- (26) Ez az irányelv nem akadályozhatja meg a tagállamokat abban, hogy a javadalmazás tekintetében szigorúbb szabályokat fogadjanak el azokra a befektetési vállalkozásokra vonatkozóan, amelyek rendkívüli állami pénzügyi támogatásban részesülnek.
- (27) A tagállamokban különböző irányítási struktúrákat alkalmaznak. A legtöbb esetben az egy vagy két testületből álló irányítás jellemző. Az ebben az irányelvben megállapított fogalommeghatározások valamennyi létező struktúrára vonatkoznak, bármely konkrét struktúra előnyben részesítése nélkül. A fogalommeghatározások kizárólag egy adott eredmény elérését szolgáló szabályok meghatározásához szükségesek, függetlenül az egyes tagállamokban valamely intézményre alkalmazandó tagállami társasági jogtól. Ezért a fogalommeghatározások nem befolyásolhatják a hatásköröknek a tagállami társasági jog szerinti általános megosztását.
- (28) A vezető testületnek ügyvezetői és felügyeleti funkciókkal kell rendelkeznie. A vezető testületek hatásköre és szervezete tagállamonként különböző. Azokban a tagállamokban, ahol egyszintű vezető testület van, általában ez az egyetlen testület tölti be az irányítási és a felügyeleti funkciókat is. A kétszintű vezető testületi rendszert alkalmazó tagállamokban a felügyeleti funkciót külön felügyeleti testület látja el, amely nem végez ügyvezetői feladatokat, az ügyvezetői feladatokat pedig külön irányítási testület látja el, amely a vállalat napi irányításáért felelős és elszámoltatható. Eszerint a különböző feladatokat a vezető testületen belül különböző szervezetek látják el.
- (29) A nyilvánosságnak az adózási átláthatóság iránti egyre növekvő igényére válaszul és a befektetési vállalkozások vállalati felelősségvállalásának előmozdítása érdekében indokolt előírni, hogy a befektetési vállalkozások – hacsak nem minősülnek kis méretűeknek és össze nem kapcsoltnak – évente nyilvánosságra hozzanak bizonyos, többek között az elért nyereségre, a befizetett adókra és a kapott állami támogatásokra vonatkozó információkat.
- (30) A kizárólag befektetési vállalkozásokból álló csoportok szintjén jelentkező kockázatok kezelése érdekében az (EU) 2019/2033 rendeletben előírt prudenciális konszolidáció módszere mellett a kizárólag befektetési vállalkozásokból álló csoportok esetében be kell vezetni az egyszerűbb csoportstruktúrákra vonatkozó csoporttőketeszteket is. A csoportfelügyeleti hatóság meghatározásának mindazonáltal mindkét esetben ugyanazokon az elveken kell alapulnia, mint amelyek a 2013/36/EU irányelv szerinti összevont alapú felügyelet esetében is alkalmazandók. A megfelelő együttműködés biztosítása érdekében a koordinációs intézkedések központi elemeinek és különösen a vészhelyzetekben alkalmazandó tájékoztatási követelményeknek vagy a koordinációs és együttműködési megállapodásoknak hasonlóknak kell lenniük a hitelintézetekre vonatkozó egységes szabálykönyv keretében alkalmazandó központi koordinációs elemekhez.
- (31) A Bizottságnak képesnek kell lennie arra, hogy az Unió és harmadik országok között kötendő megállapodások megtárgyalására irányuló ajánlásokat nyújtson be a Tanácsnak a csoporttőketeszteket való megfelelés gyakorlati felügyeletével kapcsolatban az olyan befektetési vállalkozások esetében, amelyek anyavállalatai harmadik országokban telepedtek le, és olyan harmadik országokban működő befektetési vállalkozások esetében, amelyek anyavállalatai az Unióban telepedtek le. A tagállamoknak és az EBH-nak emellett képeseknek kell lenniük arra is, hogy felügyeleti feladataik ellátása céljából együttműködési megállapodásokat kössenek harmadik országokkal.

- (32) A jogbiztonság biztosítása, illetve a hitelintézetekre és a befektetési vállalkozásokra egyaránt alkalmazandó jelenlegi prudenciális keret és ezen irányelv közötti átfedések elkerülése érdekében módosítani kell az 575/2013/EU rendeletet és a 2013/36/EU irányelvet annak érdekében, hogy a befektetési vállalkozások kikerüljenek azok hatálya alól. A bankcsoport részét képező befektetési vállalkozásokra azonban továbbra is alkalmazni kell az 575/2013/EU rendelet és a 2013/36/EU irányelv bankcsoportokra vonatkozó rendelkezéseit, például az 575/2013/EU rendelet 11–24. cikkében meghatározott, a prudenciális konszolidációra vonatkozó szabályokat, valamint a 2013/36/EU irányelv 21b. cikkében említett közbenső EU-szintű anyavállalatra vonatkozó rendelkezéseket.
- (33) Pontosán meg kell határozni azokat a lépéseket, amelyeket a vállalkozásoknak meg kell tenniük annak ellenőrzéséhez, hogy a „hitelintézet” fogalmának az 575/2013/EU rendelet 4. cikke (1) bekezdése 1. pontjának b) alpontjában szereplő meghatározása alá tartoznak-e, és ezért hitelintézeti engedélyt kell-e szerezniük. Mivel egyes befektetési vállalkozások már jelenleg is a 2014/65/EU irányelv I. melléklete A. szakaszának 3. és 6. pontjában felsorolt tevékenységeket végzik, olyan rendelkezésekre is szükség van, amelyek egyértelmű helyzetet teremtenek az e tevékenységekre vonatkozóan megadott engedélyek fennmaradását illetően. Különösen fontos, hogy a jelenlegi keretről az új keretre történő átváltás során az illetékes hatóságok megfelelő szintű szabályozási biztonságot biztosítsanak a befektetési vállalkozásoknak.
- (34) A hatékony felügyelet biztosításához fontos, hogy az 575/2013/EU rendelet 4. cikke (1) bekezdése 1. pontjának b) alpontjában foglalt feltételeknek megfelelő vállalkozások hitelintézeti engedélyért folyamodjanak. Az illetékes hatóságok számára ezért lehetővé kell tenni szankciók alkalmazását abban az esetben, ha a vállalkozások nem folyamodnak engedélyért.
- (35) Lehetséges, hogy az 575/2013/EU rendeletben szereplő „hitelintézet” fogalom meghatározásának az (EU) 2019/2033 rendelet általi módosítása, az utóbbi hatálybalépésétől kezdve olyan befektetési vállalkozásokat is lefedhet, amelyek a 2014/65/EU irányelvvel összhangban kiadott engedély alapján már jelenleg is működnek. E vállalkozások számára lehetővé kell tenni, hogy a hitelintézeti engedély kiadásáig a befektetési vállalkozási engedélyük alapján működjenek tovább. E vállalkozásoknak legkésőbb akkor kell hitelintézeti engedély iránti kérelmet benyújtaniuk, ha eszközeik havi összértékének 12 egymást követő hónapra számított átlaga eléri vagy túllépi az 575/2013/EU rendelet 4. cikke (1) bekezdése 1. pontjának b) alpontjában meghatározott küszöbértékek bármelyikét. Amennyiben egy befektetési vállalkozás ezen irányelv hatálybalépésekor eléri az 575/2013/EU rendelet 4. cikke (1) bekezdése 1. pontjának b) alpontjában meghatározott bármely küszöbértéket, az eszközei havi összértékének átlagát az említett napot megelőző 12 egymást követő hónapot figyelembe véve kell kiszámítani. E befektetési vállalkozásoknak az ezen irányelv hatálybalépését követő egy év és egy napon belül kell hitelintézeti engedélyért folyamodniuk.
- (36) Lehetséges, hogy az 575/2013/EU rendeletben szereplő „hitelintézet” fogalom meghatározásának az (EU) 2019/2033 rendelet általi módosítása olyan vállalkozásokat is érinthet, amelyek már kérelmeztek a 2014/65/EU irányelv szerinti, befektetési vállalkozási engedélyt, de a kérelem elbírálása még folyamatban van. E kérelmeket át kell adni a 2013/36/EU irányelv alapján illetékes hatóságoknak, és azokat az említett irányelvben foglalt engedélyezési rendelkezéseknek megfelelően kell kezelni, ha a vállalkozás eszközeinek összértéke várhatóan eléri vagy túllépi az 575/2013/EU rendelet 4. cikke (1) bekezdése 1. pontjának b) alpontjában meghatározott bármely küszöbértéket.
- (37) Az 575/2013/EU 4. cikke (1) bekezdése 1. pontjának b) alpontjában említett vállalkozásokra a hitelintézetek tevékenységéhez való hozzáférésre vonatkozó, a 2013/36/EU irányelv III. címében meghatározott összes követelményt is alkalmazni kell, ideértve az engedély visszavonását illetően az említett irányelv 18. cikkében foglalt rendelkezéseket is. Az említett irányelv 18. cikkét mindazonáltal módosítani kell annak érdekében, hogy az illetékes hatóságok akkor is képesek legyenek visszavonni egy hitelintézeti engedélyt, ha az érintett hitelintézet kizárólag az 575/2013/EU rendelet 4. cikke (1) bekezdése 1. pontjának b) alpontjában említett tevékenységek végzésére használja az engedélyt, és eszközei összértékének öt egymást követő évre számított átlaga az említett alpontban meghatározott küszöbértékek alatt van.
- (38) A 2014/65/EU irányelv 39. cikke alapján az Unióban pénzügyi szolgáltatásokat nyújtó harmadik országbeli vállalkozások nemzeti szabályozás alá tartoznak, amelyek előírhatják számukra fióktelep létrehozását valamely tagállamban. A harmadik országbeli vállalkozások Unióbeli fióktelepeken keresztül végzett tevékenységeinek rendszeres nyomon követését és értékelését elősegítendő, az illetékes hatóságokat tájékoztatni kell a területükön található fióktelepek által nyújtott szolgáltatások és végzett tevékenységek köréről és nagyságrendjéről.

- (39) A 2009/65/EK⁽¹²⁾, a 2011/61/EU⁽¹³⁾ és a 2014/59/EU⁽¹⁴⁾ európai parlamenti és tanácsi irányelvben található olyan konkrét kereszthivatkozásokat, amelyek az 575/2013/EU rendelet és a 2013/36/EU irányelv olyan rendelkezéseire utalnak, amelyek ezen irányelv és az (EU) 2019/2033 rendelet alkalmazásának kezdőnapjától már nem alkalmazandók a befektetési vállalkozásokra, az ezen irányelvben és az (EU) 2019/2033 rendeletben található megfelelő rendelkezésekre való hivatkozásoknak kell tekinteni.
- (40) Az EBH az EÉPH közreműködésével alapos háttérelmésen, adatgyűjtésen és konzultáción alapuló jelentést készített egy olyan, valamennyi rendszerszinten nem jelentős befektetési vállalkozás igényeire szabott prudenciális szabályozás kialakítása céljából, amely alapul szolgál a befektetési vállalkozások felülvizsgált prudenciális keretéhez.
- (41) Ezen irányelv harmonizált alkalmazásának biztosítása céljából az EBH-nak szabályozástechnikai standardtervezetek kell kidolgoznia annak érdekében, hogy a kritériumok részletes meghatározásával egyes befektetési vállalkozások az 575/2013/EU rendelet hatálya alá kerüljenek, hogy meghatározzák, hogy a székhely szerinti tagállamok és a fogadó tagállamok illetékes hatóságainak milyen információkat kell kicserélniük a felügyelettel összefüggésben, valamint hogy meghatározzák, hogy a befektetési vállalkozásoknak milyen módon kell felmérniük a tevékenységük nagyságrendjét a belső irányítási követelmények céljára és különösen annak értékelésére, hogy kis méretű és össze nem kapcsolt befektetési vállalkozásoknak minősülnek-e. A szabályozástechnikai standardoknak meg kell továbbá határozniuk a javadalmazási rendelkezések vonatkozásában, azon alkalmazottak kategóriáit, akiknek a szakmai tevékenysége jelentős hatást gyakorol a vállalkozások kockázati profiljára, valamint azokat a konkrét kiegészítő alapvető tőkeinstrumentumokat és járulékos tőkeinstrumentumokat, amelyek a javadalmazás változó összetevőjét képezhetik. Végezetül, a szabályozástechnikai standardoknak meg kell határozniuk az egyedi likviditási kockázatokra vonatkozó értékelés során vizsgálandó elemeket, a kiegészítő szavatolótőke-követelményeknek az illetékes hatóságok általi alkalmazását, valamint a felügyeleti kollégiumok működését. A Bizottságnak az EUMSZ 290. cikke szerinti felhatalmazáson alapuló jogi aktusok útján és az 1093/2010/EU rendelet 10–14. cikkének megfelelően az EBH által kidolgozott szabályozástechnikai standardok elfogadása révén ki kell egészítenie ezt az irányelvet. A Bizottságnak és az EBH-nak biztosítania kell, hogy az említett szabályozástechnikai standardokat valamennyi érintett befektetési vállalkozás olyan módon tudja alkalmazni, amely arányban áll az említett befektetési vállalkozások és tevékenységeik jellegével, nagyságrendjével és összetettségével.
- (42) A Bizottságot fel kell hatalmazni arra is, hogy az EBH által kidolgozott végrehajtás-technikai standardokat fogadjon el az illetékes hatóságok közötti információcsere és az illetékes hatóságokra vonatkozó nyilvánosságra hozatali kötelezettségek tekintetében, valamint, hogy az EUMSZ 291. cikke szerinti felhatalmazáson alapuló jogi aktusok útján, valamint az 1093/2010/EU rendelet 15. cikkének és az 1095/2010/EU rendelet 15. cikkének megfelelően az EÉPH által kidolgozott szabályozástechnikai standardokat fogadjon el.
- (43) Ezen irányelv egységes alkalmazása és a pénzügyi piacok fejleményeinek figyelembevétele érdekében a Bizottságot fel kell hatalmazni arra, hogy az EUMSZ 290. cikkének megfelelően jogi aktusokat fogadjon el az ezen irányelvben használt fogalom meghatározásoknak, a belső tőke és a kockázatok befektetési vállalkozások általi értékelésének, valamint az illetékes hatóságok felügyeleti felülvizsgálati és értékelési hatásköreinek pontosítása révén ezen irányelv kiegészítése céljából. Különösen fontos, hogy a Bizottság az előkészítő munkája során megfelelő konzultációkat folytasson, többek között szakértői szinten is, és hogy e konzultációkra a jogalkotás minőségének javításáról szóló, 2016. április 13-i intézményközi megállapodásnak⁽¹⁵⁾ megfelelően kerüljön sor. A felhatalmazáson alapuló jogi aktusok előkészítésében való egyenlő részvétel biztosítása érdekében az Európai Parlament és a Tanács a tagállamok szakértőivel egyidejűleg kap kézhez minden dokumentumot, és szakértőik rendszeresen részt vehetnek a Bizottság felhatalmazáson alapuló jogi aktusok előkészítésével foglalkozó szakértői csoportjainak ülésein.

⁽¹²⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 2009/65/EK irányelve (2009. július 13.) az átruházható értékpapírokkal foglalkozó kollektív befektetési vállalkozásokra (ÁÉKBV) vonatkozó törvényi, rendeleti és közigazgatási rendelkezések összehangolásáról (HL L 302., 2009.11.17., 32. o.).

⁽¹³⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 2011/61/EU irányelve (2011. június 8.) az alternatív befektetési alap-kezelőkről, valamint a 2003/41/EK és a 2009/65/EK irányelv, továbbá az 1060/2009/EK és az 1095/2010/EU rendelet módosításáról (HL L 174., 2011.7.1., 1. o.).

⁽¹⁴⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 2014/59/EU irányelve (2014. május 15.) a hitelintézetek és befektetési vállalkozások helyreállítását és szanálását célzó keretrendszer létrehozásáról és a 82/891/EGK tanácsi irányelv, a 2001/24/EK, 2002/47/EK, 2004/25/EK, 2005/56/EK, 2007/36/EK, 2011/35/EU, 2012/30/EU és 2013/36/EU irányelv, valamint az 1093/2010/EU és a 648/2012/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet módosításáról (HL L 173, 2014.6.12., 190. o.).

⁽¹⁵⁾ HL L 123., 2016.5.12., 1. o.

- (44) Mivel ezen irányelv célját, nevezetesen a hatékony és arányos prudenciális keret kialakítását annak biztosítása érdekében, hogy az Unión belül működési engedéllyel rendelkező befektetési vállalkozások megbízható pénzügyi alapon működjenek, és rendezett módon, ügyfelek érdekeit is figyelembe véve irányítsák őket, a tagállamok nem tudják kielégítően megvalósítani, az Unió szintjén azonban az intézkedés terjedelme és hatása miatt e cél jobban megvalósítható, az Unió intézkedéseket hozhat az Európai Unióról szóló szerződés 5. cikkében foglalt szubszidiaritás elvének megfelelően. Az említett cikkben foglalt arányosság elvének megfelelően ez az irányelv nem lépi túl az e cél eléréséhez szükséges mértéket.
- (45) A tagállamok és a Bizottság magyarázó dokumentumokról szóló, 2011. szeptember 28-i együttes politikai nyilatkozatával ⁽¹⁶⁾ összhangban a tagállamok vállalták, hogy az átültető intézkedéseikről szóló értesítéshez indokolt esetben egy vagy több olyan dokumentumot mellékelnek, amely megmagyarázza az irányelv elemei és az azt átültető nemzeti jogi eszköz megfelelő részei közötti kapcsolatot. Ezen irányelv tekintetében a jogalkotó úgy ítéli meg, hogy ilyen dokumentumok átadása indokolt,

ELFOGADTA EZT AZ IRÁNYELVET:

I. CÍM

TÁRGY, HATÁLY ÉS FOGALOMMEGHATÁROZÁSOK

1. cikk

Tárgy

Ez az irányelv az alábbiakra vonatkozó szabályokat állapít meg:

- a) a befektetési vállalkozások indulótőkéje;
- b) felügyeleti hatáskörök és eszközök a befektetési vállalkozások illetékes hatóságok általi prudenciális felügyeletéhez;
- c) a befektetési vállalkozások illetékes hatóságok általi prudenciális felügyelete az (EU) 2019/2033 rendeletben meghatározott szabályokkal összhangban;
- d) az illetékes hatóságokra vonatkozó nyilvánosságra hozatali követelmények a befektetési vállalkozások prudenciális szabályozása és felügyelete terén.

2. cikk

Hatály

- (1) Ez az irányelv a 2014/65/EU irányelv szerint engedélyezett és felügyelt befektetési vállalkozásokra alkalmazandó.
- (2) Az (1) bekezdéstől eltérve, ezen irányelv IV. és V. címe nem alkalmazandó az (EU) 2019/2033 rendelet 1. cikkének (2) és (5) bekezdésében említett befektetési vállalkozásokra, amelyeket a 2013/36/EU irányelv VII. és VIII. címe szerinti prudenciális követelmények betartása tekintetében az (EU) 2019/2033 rendelet 1. cikke (2) bekezdésének második albekezdésével összhangban kell felügyelni.

3. cikk

Fogalommeghatározások

(1) Ezen irányelv alkalmazásában:

1. „kiegészítő szolgáltatásokat nyújtó vállalkozás”: olyan vállalkozás, amelynek fő tevékenysége ingatlantulajdonlás vagy -kezelés, adatkezelési szolgáltatások nyújtása vagy más olyan hasonló tevékenység, amely egy vagy több intézmény fő tevékenysége mellett járulékos tevékenységnek minősül;

⁽¹⁶⁾ HL C 369., 2011.12.17., 14. o.

2. „engedélyezés”: a befektetési vállalkozásnak a 2014/65/EU irányelv 5. cikkével összhangban történő engedélyezése;
3. „fióktelep”: a 2014/65/EU irányelv 4. cikke (1) bekezdésének 30. pontjában meghatározott fióktelep;
4. „szoros kapcsolat”: a 2014/65/EU irányelv 4. cikke (1) bekezdésének 35. pontjában meghatározott szoros kapcsolat;
5. „illetékes hatóság”: valamely tagállam nemzeti joga által hivatalosan elismert és az adott tagállamban működő felügyeleti rendszer részeként a befektetési vállalkozások ezen irányelvvel összhangban történő felügyeletére felhatalmazott tagállami hatóság vagy szervezet;
6. „árutőzsdei kereskedő és kibocsátásiegység-kereskedő”: az 575/2013/EU rendelet 4. cikke (1) bekezdésének 150. pontjában meghatározott árutőzsdei és kibocsátásiegység-kereskedő;
7. „ellenőrzés”: a 2013/34/EU európai parlamenti és tanácsi irányelv⁽¹⁷⁾ 22. cikkében, illetve az 1606/2002/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet⁽¹⁸⁾ értelmében a befektetési vállalkozásokra vonatkozó számviteli standardokban meghatározott, az anyavállalat és a leányvállalat közötti kapcsolat, illetve egy természetes vagy jogi személy és egy vállalkozás közötti hasonló kapcsolat;
8. „a csoporttőketesztnek való megfelelés”: egy befektetési vállalkozás-csoport anyavállalatának megfelelése az (EU) 2019/2033 rendelet 8. cikke szerinti követelményeknek;
9. „hitelintézet”: az 575/2013/EU rendelet 4. cikke (1) bekezdésének 1. pontjában meghatározott hitelintézet;
10. „származtatott termékek” a 600/2014/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet⁽¹⁹⁾ 2. cikke (1) bekezdésének 29. pontjában meghatározott származtatott termékek;
11. „pénzügyi vállalkozás”: az (EU) 2019/2033 rendelet 4. cikke (1) bekezdésének 15. pontjában meghatározott pénzügyi vállalkozás;
12. „nemi szempontból semleges javadalmazási szabályzat”: az (EU) 2019/878 európai parlamenti és tanácsi irányelvvel⁽²⁰⁾ módosított 2013/36/EU irányelv 3. cikke (1) bekezdésének 65. pontjában meghatározott nemi szempontból semleges javadalmazási szabályzat;
13. „csoport”: a 2013/34/EU irányelv 2. cikkének 11. pontjában meghatározott csoport;
14. „összevont helyzet”: az (EU) 2019/2033 rendelet 4. cikke (1) bekezdésének 11. pontjában meghatározott összevont helyzet;
15. „csoportfelügyeleti hatóság”: az EU-szintű befektetési vállalkozás anyavállalatok és az EU-szintű befektetési holding társaság anyavállalatok vagy EU-szintű vegyes pénzügyi holding társaság anyavállalatok által ellenőrzött befektetési vállalkozások csoporttőketesztnek való megfelelésének felügyeletéért felelős illetékes hatóság;
16. „székhely szerinti tagállam”: a 2014/65/EU irányelv 4. cikke (1) bekezdése 55. pontjának a) alpontjában meghatározott, székhely szerinti tagállam;
17. „fogadó tagállam”: a 2014/65/EU irányelv 4. cikke (1) bekezdésének 56. pontjában meghatározott fogadó tagállam;
18. „indulótőke”: a befektetési vállalkozásként történő engedélyezéshez szükséges tőke, amelynek összegét és típusait a 9. és a 11. cikk határozza meg;
19. „befektetési vállalkozás”: a 2014/65/EU irányelv 4. cikke (1) bekezdésének 1. pontjában meghatározott befektetési vállalkozás;
20. „befektetési vállalkozás-csoport”: az (EU) 2019/2033 rendelet 4. cikke (1) bekezdésének 25. pontjában meghatározott befektetési vállalkozás-csoport;
21. „befektetési holding társaság”: az (EU) 2019/2033 rendelet 4. cikke (1) bekezdésének 23. pontjában meghatározott befektetési holding társaság;

⁽¹⁷⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 2013/34/EU irányelve (2013. június 26.) a meghatározott típusú vállalkozások éves pénzügyi kimutatásairól, összevont (konszolidált) éves pénzügyi kimutatásairól és a kapcsolódó beszámolókról, a 2006/43/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv módosításáról, valamint a 78/660/EGK és a 83/349/EGK tanácsi irányelv hatályaon kívül helyezéséről (HL L 182., 2013.6.29., 19. o.).

⁽¹⁸⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 1606/2002/EK rendelete (2002. július 19.) a nemzetközi számviteli standardok alkalmazásáról (HL L 243., 2002.9.11., 1. o.).

⁽¹⁹⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 600/2014/EU rendelete (2014. május 15.) a pénzügyi eszközök piacairól és a 648/2012/EU rendelet módosításáról (HL L 173., 2014.6.12., 84. o.).

⁽²⁰⁾ Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2019/878 irányelve (2019. május 20.) a 2013/36/EU irányelvnek a mentesített szervezetek, a pénzügyi holding társaságok, a vegyes pénzügyi holding társaságok, a javadalmazás, a felügyeleti intézkedések és hatáskörök, valamint a tőkefenntartási intézkedések tekintetében történő módosításáról (HL L 150., 2019.6.7., 253. o.).

22. „befektetési szolgáltatások és tevékenységek”: a 2014/65/EU irányelv 4. cikke (1) bekezdésének 2. pontjában meghatározott befektetési szolgáltatások és tevékenységek;
23. „vezető testület”: a 2014/65/EU irányelv 4. cikke (1) bekezdésének 36. pontjában meghatározott vezető testület;
24. „vezető testület felügyeleti funkcióban”: a vezető testületnek a vezetői döntéshozatal felügyeletét és monitorozását ellátó szerepe;
25. „vegyes pénzügyi holding társaság”: a 2002/87/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv ⁽²¹⁾ 2. cikkének 15. pontjában meghatározott vegyes pénzügyi holding társaság;
26. „vegyes tevékenységű holdingtársaság”: olyan anyavállalat, amely a 2002/87/EK irányelv értelmében nem minősül pénzügyi holdingtársaságnak, befektetési holdingtársaságnak, hitelintézetnek, befektetési vállalkozásnak vagy vegyes pénzügyi holdingtársaságnak, és amelynek a leányvállalatai közül legalább egy befektetési vállalkozás;
27. „felső vezetés”: a 2014/65/EU irányelv 4. cikke (1) bekezdésének 37. pontjában meghatározott felső vezetés;
28. „anyavállalat”: a 2014/65/EU irányelv 4. cikke (1) bekezdésének 32. pontjában meghatározott anyavállalat;
29. „leányvállalat”: a 2014/65/EU irányelv 4. cikke (1) bekezdésének 33. pontjában meghatározott leányvállalat;
30. „rendszerkockázat”: a 2013/36/EU irányelv 3. cikke (1) bekezdésének 10. pontjában meghatározott rendszerkockázat;
31. „EU-szintű befektetési vállalkozás anyavállalat”: az (EU) 2019/2033 rendelet 4. cikke (1) bekezdésének 56. pontjában meghatározott EU-szintű befektetési vállalkozás anyavállalat;
32. „EU-szintű befektetési holding társaság anyavállalat”: az (EU) 2019/2033 rendelet 4. cikke (1) bekezdésének 57. pontjában meghatározott EU-szintű befektetési holding társaság anyavállalat;
33. „EU-szintű vegyes pénzügyi holding társaság anyavállalat”: az (EU) 2019/2033 rendelet 4. cikke (1) bekezdésének 58. pontjában meghatározott EU-szintű vegyes pénzügyi holding társaság anyavállalat.

(2) A Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy az 58. cikknek megfelelően felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat fogadjon el ezen irányelv kiegészítése érdekében az (1) bekezdés szerinti fogalommeghatározások pontosítása révén:

- a) ezen irányelv egységes alkalmazásának biztosítása érdekében;
- b) az ezen irányelv alkalmazása során a pénzügyi piacokon bekövetkezett változások figyelembevétele érdekében.

II. CÍM

ILLETÉKES HATÓSÁGOK

4. cikk

Az illetékes hatóságok kijelölése és hatáskörei

(1) A tagállamok kijelölik azt az egy vagy több illetékes hatóságot, amely ellátja az ezen irányelvben és az (EU) 2019/2033 rendeletben meghatározott funkciókat és feladatokat. A tagállamok tájékoztatják a Bizottságot, az EBH-t és az EÉPH-t e kijelölésről, és több illetékes hatóság esetén az egyes illetékes hatóságok funkcióiról és feladatairól.

(2) A tagállamok biztosítják, hogy az illetékes hatóságok felügyeljék a befektetési vállalkozások, illetve adott esetben a befektetési holding társaságok és a vegyes pénzügyi holding társaságok tevékenységeit annak értékelése céljából, hogy azok teljesítik-e az ezen irányelv és az (EU) 2019/2033 rendelet szerinti kötelezettségeket.

⁽²¹⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 2002/87/EK irányelve (2002. december 16.) a pénzügyi konglomerátumhoz tartozó hitelintézetek, biztosítóintézetek és befektetési vállalkozások kiegészítő felügyeletéről, valamint a 73/239/EGK, a 79/267/EGK, a 92/49/EGK, a 92/96/EGK, a 93/6/EGK és a 93/22/EGK tanácsi irányelvek, illetve a 98/78/EK és 2000/12/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvek módosításáról (HL L 35., 2003.2.11., 1. o.).

(3) A tagállamok biztosítják, hogy az illetékes hatóságok az összes szükséges hatáskörrel – a helyszíni ellenőrzéseknek a 14. cikk szerinti végrehajtására vonatkozó hatáskört is ideértve – rendelkezzenek ahhoz, hogy meg tudják szerezni azokat a szükséges információkat, amelyek alapján értékelni tudják, hogy a befektetési vállalkozások, illetve adott esetben a befektetési holding társaságok és a vegyes pénzügyi holding társaságok teljesítik-e az ezen irányelv és az (EU) 2019/2033 rendelet szerinti kötelezettségeket, valamint ki tudják vizsgálni az említett kötelezettségek esetleges megsértését.

(4) A tagállamok biztosítják, hogy az illetékes hatóságok rendelkezzenek az ezen irányelvben meghatározott prudenciális felügyeleti, vizsgálati és szankcionálási feladatok elvégzéséhez szükséges szakértelemmel, erőforrásokkal, működési kapacitással, hatáskörrel és függetlenséggel.

(5) A tagállamok úgy rendelkeznek, hogy a befektetési vállalkozásoknak biztosítaniuk kell illetékes hatóságaik számára mindazokat az információkat, amelyek szükségesek annak értékeléséhez, hogy a befektetési vállalkozások megfelelnek-e az ezen irányelvet átültető nemzeti rendelkezéseknek és az (EU) 2019/2033 rendeletnek. A befektetési vállalkozások belső ellenőrzési mechanizmusainak, illetve adminisztratív és számviteli eljárásainak bármikor lehetővé kell tenniük az illetékes hatóságok számára annak ellenőrzését, hogy e vállalkozások megfelelnek-e az említett rendelkezéseknek.

(6) A tagállamok biztosítják, hogy a befektetési vállalkozások rögzítsék minden olyan tranzakciójukat, és dokumentálják mindazokat a rendszereket és eljárásokat, amelyek ezen irányelv és az (EU) 2019/2033 rendelet hatálya alá tartoznak, mégpedig oly módon, hogy az illetékes hatóságok mindenkor értékelni tudják az ezen irányelvet átültető nemzeti rendelkezéseknek és az (EU) 2019/2033 rendeletnek való megfelelést.

5. cikk

Az illetékes hatóságok mérlegelési jogköre az 575/2013/EU rendelet követelményeinek egyes befektetési vállalkozásokra való kiterjesztését illetően

(1) Az illetékes hatóságok dönthetnek úgy, hogy az (EU) 2019/2033 rendelet 1. cikke (2) bekezdése első albekezdésének c) pontjával összhangban az 575/2013/EU rendeletben meghatározott követelményeket alkalmazzák a 2014/65/EU irányelv I. melléklete A. szakaszának 3. és 6. pontjában felsorolt bármely tevékenységet végző befektetési vállalkozásra, amennyiben az adott befektetési vállalkozás összevont alapon számított eszközeinek összértéke a megelőző 12 hónap átlagában számítva legalább 5 milliárd EUR, és fennáll az alábbi esetek közül egy vagy több:

- a) a befektetési vállalkozás említett tevékenységei olyan nagyságrendűek, hogy a vállalkozás csődje vagy pénzügyi nehézségei rendszerszintű kockázathoz vezethetnek;
- b) a befektetési vállalkozás az (EU) 2019/2033 rendelet 4. cikke (1) bekezdésének 3. pontja szerinti klíringtag;
- c) az illetékes hatóság a befektetési vállalkozás mérete, valamint tevékenységeinek jellege, nagyságrendje és összetettsége alapján ezt szükségesnek tartja, figyelembe véve az arányosság elvét, valamint az alábbi tényezők közül egyet vagy többet:
 - i. a befektetési vállalkozás jelentősége az Unió vagy az adott tagállam gazdasága szempontjából;
 - ii. a befektetési vállalkozás határokon átnyúló tevékenységeinek jelentősége;
 - iii. a befektetési vállalkozás mennyire szorosan kapcsolódik a pénzügyi rendszerhez.

(2) Az (1) bekezdés nem alkalmazandó az árutőzsdei kereskedőkre és a kibocsátásiegység-kereskedőkre, a kollektív befektetési vállalkozásokra és a biztosítókra.

(3) Amennyiben egy illetékes hatóság az (1) bekezdéssel összhangban úgy dönt, hogy az 575/2013/EU rendeletben meghatározott követelményeket alkalmazza valamely befektetési vállalkozásra, az említett vállalkozásra vonatkozóan felügyeletet kell gyakorolni a 2013/36/EU irányelv VII. és VIII. címében foglalt prudenciális követelményeknek való megfelelést illetően.

(4) Ha egy illetékes hatóság úgy dönt, hogy visszavonja az (1) bekezdéssel összhangban hozott döntését, erről haladéktalanul értesítenie kell a befektetési vállalkozást.

Az illetékes hatóság (1) bekezdés szerinti döntése nem alkalmazandó többé, amennyiben a befektetési vállalkozás már nem teljesíti az abban meghatározott – a megelőző tizenkét egymást követő hónap átlagában számított – küszöbértéket.

(5) Az illetékes hatóságoknak haladéktalanul tájékoztatniuk kell az EBH-t az (1), a (3) és a (4) bekezdéssel összhangban hozott döntéseikről.

(6) Az EBH-nak az EÉPH-val konzultálva szabályozástechnikai standardtervezeteket kell kidolgoznia az (1) bekezdés a) és b) pontjában szereplő kritériumok részletes meghatározása és következetes alkalmazásának biztosítása céljából.

Az EBH-nak az említett szabályozástechnikai standardtervezeteket 2020. december 26-ig kell benyújtania a Bizottságnak.

A Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy kiegészítse ezt az irányelvet a második albekezdésben említett szabályozástechnikai standardoknak az 1093/2010/EU rendelet 10–14. cikkével összhangban történő elfogadása révén.

6. cikk

Tagállamon belüli együttműködés

(1) Az illetékes hatóságoknak szorosan együtt kell működniük a tagállamukban a hitelintézetek és pénzügyi vállalkozások felügyeletéért felelős állami hatóságokkal, illetve szervezetekkel. A tagállamok megkövetelik, hogy az említett illetékes hatóságok és állami hatóságok, illetve szervezetek haladéktalanul cseréljék ki egymással az összes olyan információt, amely kötelezettségeik és feladataik ellátásához alapvetően fontos vagy releváns.

(2) A 2014/65/EU irányelv 67. cikke alapján kijelölt hatóságoktól eltérő illetékes hatóságoknak mechanizmust kell kialakítaniuk az előbbi hatóságokkal való együttműködésre, valamint a kötelezettségeik és feladataik ellátása szempontjából releváns összes információ kicserélésére.

7. cikk

A Pénzügyi Felügyelet Európai Rendszerén belül folytatott együttműködés

(1) Feladataik teljesítése során, az ezen irányelv és az (EU) 2019/2033 rendelet alapján elfogadott jogszabályi rendelkezések alkalmazásakor az illetékes hatóságoknak szem előtt kell tartaniuk a felügyeleti eszközök és a felügyeleti gyakorlatok közelítését.

(2) A tagállamok biztosítják, hogy:

- a) az illetékes hatóságok mint a PFER tagjai bizalmon és teljes körű kölcsönös tiszteleten alapuló együttműködést alakítsanak ki, különösen a megfelelő, megbízható és teljes körű információk egymás közötti, valamint a PFER más tagjaira is kiterjedő cseréjének biztosítása terén;
- b) az illetékes hatóságok részt vegyenek az EBH tevékenységeiben és adott esetben ezen irányelv 48. cikkében és a 2013/36/EU irányelv 116. cikkében említett felügyeleti kollégiumokban;
- c) az illetékes hatóságok mindent megtegyenek azért, hogy biztosítsák az EBH által az 1093/2010/EU rendelet 16. cikkének megfelelően kibocsátott iránymutatásoknak és ajánlásoknak való megfelelést, valamint reagáljanak az Európai Rendszerkockázati Testület (ERKT) által az 1092/2010/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet ⁽²⁾ 16. cikke szerint kiadott figyelmeztetésekre és ajánlásokra;
- d) az illetékes hatóságok szorosan együttműködjenek az ERKT-val;
- e) az illetékes hatóságokra ruházott feladatok és hatáskörök ne akadályozzák az általuk az EBH vagy az ERKT tagjaként, illetve ezen irányelvvel és az (EU) 2019/2033 rendelettel összhangban elvégzendő feladatok ellátását.

8. cikk

A felügyelet uniós dimenziója

Az egyes tagállamok illetékes hatóságainak az általános feladataik végrehajtása során – és különösen vészhelyzetekben – az adott időben rendelkezésre álló információk alapján megfelelő módon mérlegelniük kell a döntéseik által a többi érintett tagállam pénzügyi rendszerének stabilitására, valamint az Unió egészére gyakorolt hatást.

⁽²⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 1092/2010/EU rendelete (2010. november 24.) a pénzügyi rendszer európai uniós makroprudenciális felügyeletéről és az Európai Rendszerkockázati Testület létrehozásáról (HL L 331., 2010.12.15., 1. o.).

III. CÍM

INDULÓTŐKE

9. cikk

Indulótőke

(1) A 2014/65/EU irányelv I. melléklete A. szakaszának 3. és 6. pontjában felsorolt bármely befektetési szolgáltatás nyújtásának vagy bármely befektetési tevékenység végzésének engedélyezéséhez a 2014/65/EU irányelv 15. cikke értelmében a befektetési vállalkozásoktól megkövetelt indulótőke 750 000 EUR.

(2) A 2014/65/EU irányelv I. melléklete A. szakaszának 1., 2., 4., 5. és 7. pontjában felsorolt bármely befektetési szolgáltatás nyújtásának vagy bármely befektetési tevékenység végzésének engedélyezéséhez az ügyfelei pénzének vagy értékpapírjainak tartására nem jogosult befektetési vállalkozásoktól a 2014/65/EU irányelv 15. cikke értelmében megkövetelt indulótőke 75 000 EUR.

(3) Az e cikk (1), (2) és (4) bekezdésében foglaltaktól eltérő befektetési vállalkozásoktól a 2014/65/EU irányelv 15. cikke értelmében megkövetelt indulótőke 150 000 EUR.

(4) A 2014/65/EU irányelv I. melléklete A. szakaszának 9. pontjában felsorolt befektetési szolgáltatások nyújtásának vagy befektetési tevékenységek végzésének engedélyezéséhez a befektetési vállalkozásoktól megkövetelt indulótőke 750 000 EUR, amennyiben az adott befektetési vállalkozás saját számlára történő kereskedést folytat, illetve engedélyezték számára a saját számlára történő kereskedést.

10. cikk

Az indulótőkére való hivatkozások a 2013/36/EU irányelvben

Az indulótőkének az ezen irányelv 9. cikkében meghatározott szintjére való hivatkozások 2021. június 26-tól a következők szerint váltják fel a más uniós jogi aktusokban található, az indulótőkének a 2013/36/EU irányelvben meghatározott szintjére való hivatkozásokat:

- a) a befektetési vállalkozások indulótőkéjére való, a 2013/36/EU irányelv 28. cikkében foglalt hivatkozások az ezen irányelv 9. cikkének (1) bekezdésére való hivatkozásokként értelmezendők;
- b) a befektetési vállalkozások indulótőkéjére való, a 2013/36/EU irányelv 29. és 31. cikkében foglalt hivatkozások a befektetési vállalkozás befektetési szolgáltatásainak és tevékenységeinek típusától függően az ezen irányelv 9. cikkének (2), (3) vagy (4) bekezdésére való hivatkozásokként értelmezendők;
- c) az indulótőkére való, a 2013/36/EU irányelv 30. cikkében foglalt hivatkozások az ezen irányelv 9. cikkének (1) bekezdésére való hivatkozásokként értelmezendők.

11. cikk

Az indulótőke összetétele

A befektetési vállalkozások indulótőkéjének az (EU) 2019/2033 rendelet 9. cikke szerinti elemekből kell állnia.

IV. CÍM

PRUDENCIÁLIS FELÜGYELET

1. FEJEZET

A prudenciális felügyelet elvei

1. SZAKASZ

A székhely szerinti és a fogadó tagállam hatáskörei és feladatai

12. cikk

A székhely szerinti és a fogadó tagállam illetékes hatóságainak hatásköre

A befektetési vállalkozások prudenciális felügyelete a székhely szerinti tagállam illetékes hatóságainak felelőssége, az ezen irányelvben foglalt olyan rendelkezések sérelme nélkül, amelyek a fogadó tagállam illetékes hatóságaira ruháznak felelősséget.

13. cikk

A különböző tagállamok illetékes hatóságai közötti együttműködés

(1) A különböző tagállamok illetékes hatóságainak szorosan együtt kell működniük az ezen irányelv és az (EU) 2019/2033 rendelet szerinti feladataik ellátása érdekében, különösen azért, hogy haladéktalanul megosztják egymással a befektetési vállalkozásokkal kapcsolatos, többek között az alábbiakra vonatkozó információkat:

- a) a befektetési vállalkozás irányítási és tulajdonosi szerkezete;
- b) a szavatolóteke-követelményeknek a befektetési vállalkozás általi teljesítése;
- c) a koncentrációs kockázatra vonatkozó követelményeknek és a likviditási követelményeknek a befektetési vállalkozás általi teljesítése;
- d) a befektetési vállalkozás adminisztratív és számviteli eljárásai, valamint belső ellenőrzési mechanizmusai;
- e) a befektetési vállalkozás jelentette kockázatot potenciálisan befolyásoló bármely más releváns tényező.

(2) A székhely szerinti tagállam illetékes hatóságainak azonnal át kell adniuk a fogadó tagállam illetékes hatóságainak minden olyan információt és megállapítást, amely a befektetési vállalkozások által a fogadó tagállamban az ügyfelek védelmére vagy a pénzügyi rendszer stabilitására jelentett, a székhely szerinti tagállam illetékes hatóságai által a befektetési vállalkozások tevékenységei feletti felügyelet ellátása során azonosított potenciális problémákkal és kockázatokkal kapcsolatosak.

(3) A székhely szerinti tagállam illetékes hatóságainak a (2) bekezdésben említett potenciális problémák és kockázatok elhárításához vagy megszüntetéséhez szükséges minden szükséges intézkedést meg kell tenniük a fogadó tagállam illetékes hatóságai által átadott információk alapján. A székhely szerinti tagállam illetékes hatóságainak kérésre részletes magyarázatot kell adniuk a fogadó tagállam illetékes hatóságainak arról, hogy az utóbbiak által átadott információkat és megállapításokat hogyan vették figyelembe.

(4) Ha a (2) bekezdésben említett információk és megállapítások közlését követően a fogadó tagállam illetékes hatóságai úgy vélik, hogy a székhely szerinti tagállam illetékes hatóságai nem tették meg a (3) bekezdésben említett szükséges intézkedéseket, a fogadó tagállam illetékes hatóságai a székhely szerinti tagállam illetékes hatóságának, az EBH-nak és az EÉPH-nak a tájékoztatását követően meghozhatják a megfelelő intézkedéseket a szolgáltatásokat igénybe vevő ügyfelek, illetve a pénzügyi rendszer stabilitásának védelme érdekében.

Az illetékes hatóságok az EBH elé utalhatják azokat az eseteket, amelyekben valamely együttműködés – különösen információcsere – iránti megkeresést elutasítottak, vagy arra észszerű időn belül nem reagáltak. Az EUMSZ 258. cikkének sérelme nélkül, az EBH az említett esetekben az 1093/2010/EU rendelet 19. cikke által rá ruházott hatásköröknek megfelelően járhat el. Az említett rendelet 19. cikke (1) bekezdésének második albekezdésével összhangban, az EBH saját kezdeményezésére is segítheti az illetékes hatóságokat az e cikk szerinti információcsere vonatkozó megállapodás elérésében.

(5) A székhely szerinti tagállam azon illetékes hatóságai, amelyek nem értenek egyet a fogadó tagállam illetékes hatóságainak intézkedéseivel, az ügyet az EBH elé utalhatják, amelynek az 1093/2010/EU rendelet 19. cikkében rögzített eljárásnak megfelelően kell eljárnia. Ha az EBH az említett cikknek megfelelően eljár, egy hónapon belül határozatot kell hoznia.

(6) Az (EU) 2019/2033 rendelet 23. cikke (1) bekezdése első albekezdésének c) pontjában meghatározott feltétel teljesülésének értékelése céljából a befektetési vállalkozás székhelye szerinti tagállam illetékes hatósága információkat kérhet valamely klíringtag székhelye szerinti tagállam illetékes hatóságától a szóban forgó befektetési vállalkozás letéti követelményeinek kiszámításához használt letéti modellekre és paraméterekre vonatkozóan.

(7) Az EBH-nak az EÉPH-val egyeztetve szabályozástechnikai standardtervezeteket kell kidolgoznia az e cikk (1) és (2) bekezdésében említett információk típusára és jellegére vonatkozó követelmények meghatározása céljából.

A Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy kiegészítse ezt az irányelvet az első albekezdésben említett szabályozástechnikai standardoknak az 1093/2010/EU rendelet 10–14. cikkével összhangban történő elfogadása révén.

(8) Az EBH-nak az EÉPH-val egyeztetve végrehajtás-technikai standardtervezeteket kell kidolgoznia az információmegosztási követelményekhez szükséges, a befektetési vállalkozások felügyeletét várhatóan megkönnyítő egységes formanyomtatványok, táblák és eljárások kialakítása céljából.

A Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy az első albekezdésben említett végrehajtás-technikai standardokat az 1093/2010/EU rendelet 15. cikkével összhangban elfogadjon.

(9) Az EBH-nak a (7) és a (8) bekezdésben említett technikai standardtervezeteket 2021. június 26-ig kell benyújtania a Bizottságnak.

14. cikk

Másik tagállamban létesített fióktelepek helyszíni ellenőrzése és vizsgálata

(1) A fogadó tagállamok gondoskodnak arról, hogy amennyiben egy másik tagállamban engedélyezett befektetési vállalkozás fióktelepen keresztül folytat tevékenységet, a székhely szerinti tagállam illetékes hatóságai a fogadó tagállam illetékes hatóságainak tájékoztatását követően maguk elvégezhessék, vagy az általuk erre a célra kijelölt közvetítők útján végrehajthatassák a 13. cikk (1) bekezdésében említett információk helyszíni ellenőrzését és az ilyen fióktelepek vizsgálatát.

(2) A fogadó tagállam illetékes hatóságainak – felügyeleti célokból, és amennyiben azt a fogadó tagállam pénzügyi rendszerének stabilitása szempontjából lényegesnek ítélik – hatáskörrel kell rendelkezniük a befektetési vállalkozások fióktelepei által a területükön végzett tevékenységek eseti alapú helyszíni ellenőrzésének és vizsgálatának lefolytatására, valamint a fiókteleptől az annak tevékenységeire vonatkozó információk bekérésére.

Az ilyen ellenőrzések és vizsgálatok elvégzése előtt a fogadó tagállam illetékes hatóságainak haladéktalanul konzultálniuk kell a székhely szerinti tagállam illetékes hatóságaival.

A fogadó tagállam illetékes hatóságainak az ellenőrzés és vizsgálat elvégzését követően a lehető legrövidebb időn belül továbbítaniuk kell a székhely szerinti tagállam illetékes hatóságainak az érintett befektetési vállalkozás kockázatértékelése szempontjából lényeges információkat és megállapításokat.

2. SZAKASZ

Szakmai titoktartás és adatszolgáltatás

15. cikk

Szakmai titoktartás és a bizalmas információk cseréje

(1) A tagállamok biztosítják, hogy ezen irányelv és az (EU) 2019/2033 rendelet alkalmazásával összefüggésben szakmai titoktartási kötelezettség vonatkozzon az illetékes hatóságokra és az általuk alkalmazott vagy a múltban alkalmazott összes személyre, ideértve a 2014/65/EU irányelv 76. cikkének (1) bekezdésében említett személyeket is.

A hivatali kötelezettségeik teljesítése során ezen illetékes hatóságok és személyek tudomására jutó bizalmas információk csak összefoglaló vagy összesített formában fedhetők fel, és csak oly módon, hogy – a büntetőjog hatálya alá tartozó esetek kivételével – ezen információk alapján konkrét befektetési vállalkozások és személyek ne legyenek azonosíthatók.

Ha a befektetési vállalkozást fizetésektelennek nyilvánították vagy kényszerfelszámolására kerül sor, a harmadik feleket nem érintő bizalmas információk a polgári vagy kereskedelmi eljárásokban felfedhetők, ha erre a szóban forgó eljárás lefolytatásához szükség van.

(2) Az illetékes hatóságok az ezen irányelv és az (EU) 2019/2033 rendelet alapján gyűjtött, kicserélt vagy továbbított bizalmas információkat a feladataik ellátásához és különösen az alábbi célokra használhatják fel:

- a) az ezen irányelv és az (EU) 2019/2033 rendelet szerinti prudenciális szabályok figyelemmel kísérése;
- b) szankciók kiszabása;
- c) az illetékes hatóságok határozataival szembeni közigazgatási fellebbezések során;
- d) a 23. cikk alapján kezdeményezett bírósági eljárásokban.

(3) Az ezen irányelv és az (EU) 2019/2033 rendelet alapján bizalmas információkhoz jutó természetes és jogi személyek, valamint illetékes hatóságnak nem minősülő egyéb szervezetek kizárólag az illetékes hatóság által kifejezetten meghatározott célokra vagy a nemzeti joggal összhangban használhatják fel ezen információkat.

(4) Az illetékes hatóságok kicserélhetik egymással a bizalmas információkat a (2) bekezdésben meghatározott célokra, kifejezetten meghatározhatják ezen információk kezelésének módját, és kifejezetten korlátozhatják ezen információk továbbítását.

(5) Az (1) bekezdésben említett kötelezettség nem akadályozhatja az illetékes hatóságokat abban, hogy továbbítsák a Bizottságnak a hatáskörei gyakorlásához szükséges bizalmas információkat.

(6) Az illetékes hatóságok átadhatják az EBH-nak, az EÉPH-nak, az ERKT-nak, a tagállami központi bankoknak, a Központi Bankok Európai Rendszerének (KBER) és az Európai Központi Banknak mint monetáris hatóságoknak, illetve adott esetben a fizetési és elszámolási rendszerek felügyeletére hatáskörrel rendelkező állami hatóságoknak a hatásköreik gyakorlásához szükséges bizalmas információkat.

16. cikk

Az információcseréről harmadik országokkal kötendő együttműködési megállapodások

Az ezen irányelv vagy az (EU) 2019/2033 rendelet szerinti felügyeleti feladataik ellátása, valamint információcsere céljából az illetékes hatóságok, az EBH és az EÉPH az 1093/2010/EU rendelet, illetve adott esetben az 1095/2010/EU rendelet 33. cikkével összhangban együttműködési megállapodásokat köhetnek harmadik országbeli felügyeleti hatóságokkal és az alábbi feladatokat ellátó harmadik országbeli hatóságokkal és szervekkel, feltéve, hogy az átadott információk legalább az ezen irányelv 15. cikkében előírt szakmai titoktartási garanciákkal egyenértékű garanciák hatálya alá tartoznak:

- a) a pénzügyi vállalkozások és a pénzügyi piacok felügyelete, beleértve a központi szerződő félként való működésre engedélyezett pénzügyi szervezetek felügyeletét is, amennyiben a központi szerződő felek elismerésére a 648/2012/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet ⁽²³⁾ 25. cikkével összhangban sor került;
- b) befektetési vállalkozások felszámolása és csődeljárása, valamint hasonló eljárások;
- c) befektetési vállalkozások felszámolásában és csődeljárásában, illetve hasonló eljárásokban érintett szervezetek felügyelete;
- d) pénzügyi vállalkozások vagy kártalanítási rendszereket működtető intézmények jogszabály által előírt könyvvizsgálata;
- e) a pénzügyi vállalkozások beszámolóinak jogszabály által előírt könyvvizsgálatával megbízott személyek felügyelete;

⁽²³⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 648/2012/EU rendelete (2012. július 4.) a tőzsdén kívüli származtatott ügyletekről, a központi szerződő felekről és a kereskedési adattárakról (HL L 201., 2012.7.27., 1. o.).

- f) a kibocsátási egységek piacán tevékenykedő személyek felügyelete annak érdekében, hogy átfogó képet lehessen alkotni a pénzügyi piacokról és az azonnali ügyletek piacáról;
- g) a mezőgazdasági áru alapú származtatott termékek piacán tevékenykedő személyek felügyelete annak érdekében, hogy átfogó képet lehessen alkotni a pénzügyi piacokról és az azonnali ügyletek piacáról.

17. cikk

Az éves és az összevont éves beszámolók ellenőrzéséért felelős személyek feladatai

A tagállamok előírják, hogy a 2006/43/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvnek ⁽²⁴⁾ megfelelően engedéllyel rendelkező bármely olyan személy, aki valamely befektetési vállalkozásban a 2009/65/EK irányelv 73. cikkében vagy a 2013/34/EU irányelv 34. cikkében meghatározott feladatokat vagy bármely más jogszabályban előírt feladatokat végez, köteles haladéktalanul jelenteni az illetékes hatóságoknak minden olyan, az adott befektetési vállalkozással vagy az adott befektetési vállalkozással szoros kapcsolatban álló vállalkozással kapcsolatos tényt vagy döntést, amely:

- a) az ezen irányelv alapján elfogadott törvényi, rendeleti vagy közigazgatási rendelkezések érdemi megsértését jelenti;
- b) befolyásolhatja a befektetési vállalkozás folyamatos működését; vagy
- c) a beszámoló hitelesítésének megtagadásához vagy fenntartások kifejezéséhez vezethet.

3. SZAKASZ

SZANKCIÓK, VIZSGÁLATI HATÁSKÖRÖK ÉS JOGORVOSLATHOZ VALÓ JOG

18. cikk

Közigazgatási szankciók és egyéb közigazgatási intézkedések

(1) Az ezen irányelv IV. címe 2. fejezetének 4. szakaszában említett felügyeleti hatásköröknek – beleértve a vizsgálati hatásköröket is –, az illetékes hatóságok jogorvoslati hatásköreinek, valamint a büntetőjogi szankciókról való rendelkezés és a szankciók kiszabása tagállami jogának a sérelme nélkül, a tagállamok olyan szabályokat állapítanak meg, amelyek az ezen irányelvet átültető tagállami rendelkezések vagy az (EU) 2019/2033 rendelet megsértése esetén alkalmazandó közigazgatási szankciókra és egyéb közigazgatási intézkedésekre vonatkoznak, és biztosítják, hogy illetékes hatóságaik hatáskörükben eljárva elrendelhessék ezeket a szankciókat és intézkedéseket, többek között az alábbi esetekben:

- a) a befektetési vállalkozás nem rendelkezik a 26. cikknek megfelelő belső vállalatirányítási rendszerrel;
- b) a befektetési vállalkozás az (EU) 2019/2033 rendelet 54. cikke (1) bekezdésének b) pontját megsértve elmulasztja az adatszolgáltatást, illetve hiányos vagy pontatlan adatokat szolgáltat az illetékes hatóságoknak az említett rendelet 11. cikkében meghatározott szavatolótöke-követelmények teljesítéséről;
- c) a befektetési vállalkozás az (EU) 2019/2033 rendelet 54. cikke (1) bekezdésének e) pontját megsértve elmulasztja az adatszolgáltatást, illetve hiányos vagy pontatlan adatokat szolgáltat az illetékes hatóságoknak a koncentrációs kockázatról;
- d) a befektetési vállalkozásnál a koncentrációs kockázat mértéke túllépi az (EU) 2019/2033 rendelet 37. cikkében meghatározott értékhatárokat, az említett rendelet 38. és 39. cikkének sérelme nélkül;
- e) a befektetési vállalkozás az (EU) 2019/2033 rendelet 43. cikkét megsértve ismételt vagy tartósan megszegi a likvid eszközök tartására vonatkozó követelményt, az említett rendelet 44. cikkének sérelme nélkül;
- f) a befektetési vállalkozás az (EU) 2019/2033 rendelet hatodik részének rendelkezéseit megsértve elmulasztja a nyilvánosságra hozatalt, illetve hiányos vagy pontatlan információt hoz nyilvánosságra;
- g) a befektetési vállalkozás kifizetéseket teljesít a szavatolótökéjének részét képező tőkeinstrumentumok tulajdonosainak olyan esetekben, amelyekben az 575/2013/EU rendelet 28., 52. vagy 63. cikke tiltja az ilyen kifizetéseket;
- h) megállapítást nyer, hogy a befektetési vállalkozás súlyosan megsértette az (EU) 2015/849 európai parlamenti és tanácsi irányelv ⁽²⁵⁾ alapján elfogadott tagállami rendelkezéseket;

⁽²⁴⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 2006/43/EK irányelve (2006. május 17.) az éves és összevont (konszolidált) éves beszámolók jog szerinti könyvvizsgálatáról, a 78/660/EGK és a 83/349/EGK tanácsi irányelv módosításáról, valamint a 84/253/EGK tanácsi irányelv hatályon kívül helyezéséről (HL L 157., 2006.6.9., 87. o.).

⁽²⁵⁾ Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2015/849 irányelve (2015. május 20.) a pénzügyi rendszerek pénzmosás vagy terrorizmusfinanszírozás céljára való felhasználásának megelőzéséről, a 648/2012/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet módosításáról, valamint a 2005/60/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv és a 2006/70/EK bizottsági irányelv hatályon kívül helyezéséről (HL L 141., 2015.6.5., 73. o.).

- i) a befektetési vállalkozás lehetővé teszi egy vagy több olyan személy számára, aki nem felel meg a 2013/36/EU irányelv 91. cikkében előírt követelményeknek, hogy a vezető testület tagja legyen vagy maradjon.

Azok a tagállamok, amelyek a tagállami büntetőjog hatálya alá tartozó jogsértésekre vonatkozóan nem írnak elő közigazgatási szankciókat, közlik a Bizottsággal a vonatkozó büntetőjogi rendelkezéseiket.

A közigazgatási szankcióknak és az egyéb közigazgatási intézkedéseknek hatékonyaknak, arányosaknak és visszatartó erejűeknek kell lenniük.

(2) Az (1) bekezdés első albekezdésében említett közigazgatási szankcióknak és egyéb közigazgatási intézkedéseknek a következőket kell magukban foglalniuk:

- a) olyan nyilvános nyilatkozat, amely azonosítja a felelős természetes vagy jogi személyt, befektetési vállalkozást, befektetési holding társaságot vagy vegyes pénzügyi holding társaságot, és megjelöli a jogsértés természetét;
- b) olyan végzés, amely előírja a felelős természetes vagy jogi személy számára, hogy hagyjon fel az adott magatartással, és tartózkodjon e magatartás megismétlésétől;
- c) a befektetési vállalkozás vezető testületébe tartozó tagok vagy bármely más, felelősséggel tartozó természetes személy ideiglenes eltávolítása attól, hogy a befektetési vállalkozásban valamilyen funkciót töltsenek be;
- d) jogi személy esetében a vállalkozás előző üzleti évi összes nettó árbevételének – beleértve a kamatbevételek és kamatjellegű bevételek bruttó összegét, a részvényekből és egyéb változó hozamú vagy rögzített kamatozású értékpapírokból származó bevételt, valamint a kapott jutalékokat vagy díjakat is – 10 %-áig terjedő közigazgatási pénzbírság;
- e) jogi személy esetében a jogsértésből származó haszon vagy elkerült veszteség összegének legfeljebb kétszereséig terjedő közigazgatási pénzbírság, ha ezek összege meghatározható;
- f) természetes személy esetében legfeljebb 5 000 000 EUR összegű közigazgatási pénzbírság, illetve azokban a tagállamokban, amelyek hivatalos pénzneme nem az euro, az említett összegnek 2019. december 25-én a nemzeti pénznemben kifejezett értéke.

Ha az első albekezdés d) pontjában említett vállalkozás leányvállalat, a szóban forgó bruttó bevétel a végső anyavállalat összevont éves beszámolója alapján számított, előző üzleti évi bruttó bevétel.

A tagállamok biztosítják, hogy amennyiben egy befektetési vállalkozás megsérti az ezen irányelvet átültető nemzeti rendelkezéseket vagy megsérti az (EU) 2019/2033 rendelet rendelkezéseit, az illetékes hatóság közigazgatási szankciókat alkalmazhasson a vezető testület tagjaira és más olyan természetes személyekre, akik a nemzeti jog alapján felelősek a jogsértésért.

(3) A tagállamok biztosítják, hogy az (1) bekezdésben említett közigazgatási szankciók vagy egyéb közigazgatási intézkedések típusának és a közigazgatási pénzbírság mértékének meghatározásakor az illetékes hatóságok figyelembe vegyenek minden lényeges körülményt, többek között adott esetben a következőket:

- a) a jogsértés súlyossága és fennállásának időtartama;
- b) a jogsértésért felelős természetes vagy jogi személyek felelősségének mértéke;
- c) a jogsértésért felelős természetes vagy jogi személyek pénzügyi lehetőségei, ideértve a jogi személyek teljes árbevételét, illetve a természetes személyek éves jövedelmét is;
- d) a jogsértésért felelős jogi személyek által elért haszon vagy elkerült veszteség nagysága;
- e) a jogsértés folytán harmadik felek által elszenvedett veszteség;
- f) a megfelelő illetékes hatóságokkal való együttműködés szintje;
- g) a jogsértésért felelős természetes vagy jogi személyek által elkövetett korábbi jogsértések;
- h) a jogsértés esetleges rendszerszintű következményei.

19. cikk

Vizsgálati hatáskörök

A tagállamok biztosítják, hogy az illetékes hatóságok rendelkezzenek minden olyan információgyűjtési és vizsgálati hatáskörrel, amely feladataik ellátásához szükséges; e hatáskörök a következőket foglalják magukban:

- a) az alábbi természetes vagy jogi személyek felszólítása arra, hogy információt szolgáltatassanak:
 - i. az adott tagállamban letelepedett befektetési vállalkozások;
 - ii. az adott tagállamban letelepedett befektetési holding társaságok;
 - iii. az adott tagállamban letelepedett vegyes pénzügyi holding társaságok;
 - iv. az adott tagállamban letelepedett vegyes tevékenységű holding társaságok;
 - v. az i–iv. alpontban említett szervezetekhez tartozó személyek;
 - vi. olyan harmadik felek, amelyekhez az i–iv. alpontban említett szervezetek operatív funkciókat vagy tevékenységeket szerveztek ki;
- b) az adott tagállamban székhellyel, illetve tartózkodási hellyel rendelkező, az a) pontban említett természetes vagy jogi személyekre vonatkozó minden szükséges vizsgálat lefolytatása, beleértve a következőket:
 - i. iratok a) pontban említett személyek általi benyújtásának előírása;
 - ii. az a) pontban említett személyek könyveinek és nyilvántartásainak vizsgálata, valamint másolat vagy kivonat készítése azokról;
 - iii. az a) pontban említett személyektől, illetve azok képviselőitől vagy alkalmazottaitól írásos vagy szóbeli nyilatkozat beszerzése;
 - iv. minden egyéb érintett személy kikérdezése a vizsgálat tárgyára vonatkozó információk gyűjtése céljából;
- c) a szükséges vizsgálatok lefolytatása az a) pontban említett jogi személyeknek, illetve – amennyiben az illetékes hatóság a csoportfelügyeleti hatóság – a csoporttőketesztnek való megfelelés felügyelete alá tartozó egyéb vállalkozásoknak a helyiségeiben, a többi érintett illetékes hatóság előzetes értesítése mellett.

20. cikk

A közigazgatási szankciók és egyéb közigazgatási intézkedések közzététele

(1) A tagállamok gondoskodnak arról, hogy az illetékes hatóságok haladéktalanul közzétegyék hivatalos honlapjukon a 18. cikkel összhangban kiszabott, jogorvoslat útján meg nem támadott vagy már meg nem támadható közigazgatási szankciókat és egyéb közigazgatási intézkedéseket. A közleményben meg kell jelölni a jogsértés fajtáját és jellegét, valamint azon természetes vagy jogi személyt is, akivel vagy amellyel szemben a szankciót vagy intézkedést kiszabták. Ez az információ csak az érintett személyeknek a szankciókról és intézkedésekről való értesítését követően tehető közzé, olyan mértékben, amennyiben a közzététel szükséges és arányos.

(2) Ha a tagállam a 18. cikkel összhangban engedélyezi azon közigazgatási szankciók vagy egyéb közigazgatási intézkedések közzétételét, amelyekkel szemben jogorvoslattal éltek, az illetékes hatóságoknak közzé kell tenniük hivatalos honlapjukon az azzal kapcsolatos információkat is, hogy a jogorvoslat milyen szakaszban van, és mi lett az eredménye.

(3) Az illetékes hatóságoknak név nélkül kell közzétenniük a 18. cikkel összhangban kiszabott közigazgatási szankciókat és egyéb közigazgatási intézkedéseket az alábbi körülmények fennállása esetén:

- a) természetes személyre kiszabott szankció vagy intézkedés esetében e személy személyes adatainak nyilvánosságra hozatala aránytalan lenne;
- b) a közzététel veszélyeztetne egy folyamatban lévő bűnügyi nyomozást, illetve veszélyeztetné a pénzügyi piacok stabilitását;
- c) a közzététel aránytalan veszteséget okozna az érintett befektetési vállalkozásnak vagy természetes személynek.

(4) Az illetékes hatóságoknak biztosítaniuk kell, hogy az e cikk alapján közzétett információk legalább öt évig hozzáférhetőek legyenek hivatalos honlapjukon. Személyes adatok csak akkor maradhatnak hozzáférhetőek az illetékes hatóság hivatalos honlapján, ha ezt az alkalmazandó adatvédelmi szabályok megengedik.

21. cikk

A szankciók jelentése az EBH-nak

Az illetékes hatóságoknak tájékoztatniuk kell az EBH-t a 18. cikk alapján kiszabott közigazgatási szankciókról és egyéb közigazgatási intézkedésekről, az e szankciókkal és egyéb közigazgatási intézkedésekkel szembeni jogorvoslatokról és azok eredményéről. Az EBH-nak – kizárólag az illetékes hatóságok közötti információcsere céljából – központi adatbázist kell fenntartania a számára bejelentett közigazgatási szankciókról és egyéb közigazgatási intézkedésekről. Ehhez az adatbázishoz kizárólag az illetékes hatóságok és az EÉPH férhetnek hozzá, és azt rendszeresen, legalább évente naprakésszé kell tenni.

Az EBH-nak olyan honlapot kell fenntartania, amelyen megtalálhatók a 18. cikk szerint kiszabott, az egyes illetékes hatóságok által közzétett közigazgatási szankciókra és egyéb közigazgatási intézkedésekre mutató linkek, és amely feltünteti, hogy az egyes tagállamok mennyi időre teszik közzé ezeket a közigazgatási szankciókat és egyéb közigazgatási intézkedéseket.

22. cikk

A jogsértések bejelentése

(1) A tagállamok biztosítják, hogy az illetékes hatóságok olyan hatékony és megbízható mechanizmusokat hozzanak létre, amelyek lehetővé teszik az ezen irányelvet átültető nemzeti rendelkezések és az (EU) 2019/2033 rendelet potenciális vagy tényleges megsértésének az illetékes hatóságok részére történő azonnali bejelentését.

E mechanizmusoknak a következőket kell magukban foglalniuk:

- a) a bejelentések fogadására, kezelésére és nyomon követésére vonatkozó konkrét eljárások, ideértve a biztonságos kommunikációs csatornák létrehozását is;
- b) a befektetési vállalkozások jogsértést bejelentő alkalmazottainak megfelelő védelme a befektetési vállalkozás általi retorzióval, diszkriminációval vagy egyéb tisztességtelen bánásmóddal szemben;
- c) a személyes adatok védelme a jogsértést bejelentő személy, valamint a jogsértésért feltételezhetően felelős természetes személy vonatkozásában, az (EU) 2016/679 rendelettel összhangban;
- d) olyan egyértelmű szabályok, amelyek biztosítják, hogy minden esetben garantált legyen a befektetési vállalkozáson belül elkövetett jogsértést bejelentő személy személyazonosságának bizalmas kezelése, kivéve, ha a nemzeti jog további vizsgálatokkal, illetve későbbi közigazgatási vagy bírósági eljárásokkal összefüggésben előírja annak felfedését.

(2) A tagállamok megkövetelik a befektetési vállalkozásoktól, hogy olyan megfelelő eljárásokat alakítsanak ki, amelyekkel az alkalmazottaik egy meghatározott független csatornán keresztül belsőleg jelenthetik a jogsértéseket. Ezen eljárásokat a szociális partnerek is biztosíthatják, feltéve, hogy a szóban forgó eljárások az (1) bekezdés b), c) és d) pontjában említettel azonos szintű védelmet biztosítanak.

23. cikk

A jogorvoslathoz való jog

A tagállamok biztosítják, hogy az (EU) 2019/2033 rendelet vagy az ezen irányelvvel összhangban elfogadott törvényi, rendeleti és közigazgatási rendelkezések alapján hozott határozatok és intézkedések ellen jogorvoslattal lehessen élni.

2. FEJEZET

Felülvizsgálati eljárások

1. SZAKASZ

a belsőtőke-megfelelési eljárás és a kockázatértékelési eljárás

24. cikk

Belső tőke és likvid eszközök

(1) Az (EU) 2019/2033 rendelet 12. cikkének (1) bekezdésében meghatározott, a kis méretű és össze nem kapcsolt befektetési vállalkozás minősítés megszerzéséhez szükséges feltételeket nem teljesítő befektetési vállalkozásoknak olyan megalapozott, hatékony és átfogó szabályokkal, stratégiákkal és eljárásokkal kell rendelkezniük, amelyek révén folyamatosan értékelni tudják és fenn tudják tartani a belső tőke és a likvid eszközök azon összegét, fajtáit és eloszlását, amelyeket megfelelőnek tartanak az olyan jellegű és szintű kockázatok fedezésére, amelyeket a befektetési vállalkozások maguk jelenthetnek mások számára, illetve amelyeknek ki vannak vagy ki lehetnek téve.

(2) Az (1) bekezdésben említett szabályoknak, stratégiáknak és eljárásoknak megfelelőeknek és arányosoknak kell lenniük az érintett befektetési vállalkozás tevékenységeinek jellegét, nagyságrendjét és összetettségét illetően. E szabályokat, stratégiákat és eljárásokat rendszeres belső felülvizsgálatnak kell alávetni.

Az illetékes hatóság felkérheti az (EU) 2019/2033 rendelet 12. cikkének (1) bekezdésében meghatározott, a kis méretű és össze nem kapcsolt befektetési vállalkozás minősítés megszerzéséhez szükséges feltételeket teljesítő befektetési vállalkozásokat arra, hogy az e cikkben előírt követelményeket alkalmazzák olyan mértékben, amennyiben az illetékes hatóságok ezt megfelelőnek ítélik.

2. SZAKASZ

Belső irányítás, átláthatóság, a kockázatok kezelése és javadalmazás

25. cikk

E szakasz hatálya

(1) Ez a szakasz nem alkalmazandó, ha a befektetési vállalkozás az (EU) 2019/2033 rendelet 12. cikkének (1) bekezdése alapján megállapítja, hogy teljesíti az abban meghatározott, a kis méretű és össze nem kapcsolt befektetési vállalkozás minősítés megszerzéséhez szükséges összes feltételt.

(2) Amennyiben egy olyan befektetési vállalkozás, amely nem teljesítette az (EU) 2019/2033 rendelet 12. cikkének (1) bekezdésében meghatározott összes feltételt, valamely későbbi időponttól kezdve teljesíti azokat, e szakasz a feltételek teljesítésének kezdőnapjától számított hat hónap elteltével többé nem alkalmazandó. E szakasz csak akkor nem alkalmazandó többé a befektetési vállalkozásra az említett időszak elteltével, ha annak során a befektetési vállalkozás megszakítás nélkül megfelelt az (EU) 2019/2033 rendelet 12. cikkének (1) bekezdésben meghatározott feltételeknek, és erről értesítette az illetékes hatóságot.

(3) Ha egy befektetési vállalkozás megállapítja, hogy már nem teljesíti az (EU) 2019/2033 rendelet 12. cikkének (1) bekezdésében meghatározott összes feltételt, erről értesítenie kell az illetékes hatóságot, és a meg nem felelést megállapító értékelés napjától számított 12 hónapon belül eleget kell tennie az e szakaszban foglalt követelményeknek.

(4) A tagállamok megkövetelik a befektetési vállalkozásoktól, hogy alkalmazzák a 32. cikk rendelkezéseit a (3) bekezdésben említett értékelés pénzügyi évét követő pénzügyi évben nyújtott szolgáltatásokért, illetve teljesítményért járó javadalmazásra.

Amennyiben ez a szakasz alkalmazandó, és az (EU) 2019/2033 rendelet 8. cikke alkalmazásra kerül, a tagállamok biztosítják e szakasznak a befektetési vállalkozásokra egyedi alapon történő alkalmazását.

Amennyiben ez a szakasz alkalmazandó, és az (EU) 2019/2033 rendelet 7. cikkében említett prudenciális konszolidáció alkalmazásra kerül, a tagállamok biztosítják e szakasznak a befektetési vállalkozásokra egyedi és összevont alapon történő alkalmazását.

A harmadik albekezdéstől eltérve, ez a szakasz nem alkalmazandó az összevont helyzetben lévő, harmadik országokban letelepedett leányvállalatokra, amennyiben az EU-ban székhellyel rendelkező anyavállalat bizonyítani tudja az illetékes hatóságok számára, hogy e szakasz alkalmazása jogellenes lenne azon harmadik ország jogszabályai szerint, amelyben az adott leányvállalat letelepedett.

26. cikk

Belső irányítás

(1) A tagállamok biztosítják, hogy a befektetési vállalkozások az alábbiak mindegyikét magában foglaló, megbízható vállalatirányítási rendszerrel rendelkezzenek:

- a) áttekinthető szervezeti felépítés egymástól jól elhatárolt, átlátható és következetes felelősségi körökkel;
- b) hatékony eljárások az olyan kockázatok azonosítására, kezelésére, nyomon követésére és jelentésére, amelyeknek a befektetési vállalkozás ki van vagy ki lehet téve, illetve az olyan kockázatok vonatkozásában, amelyeket ő maga jelent vagy jelenthet mások számára;
- c) megfelelő belső ellenőrzési mechanizmusok, beleértve a megbízható adminisztratív és számviteli eljárásokat is;
- d) a hatékony és eredményes kockázatkezeléssel összhangban álló és annak alkalmazását elősegítő javadalmazási szabályok és gyakorlatok.

Az első albekezdés d) pontjában említett javadalmazási szabályoknak és gyakorlatoknak a nemek szempontjából semlegeseknek kell lenniük.

(2) Az (1) bekezdésben említett rendszerek létrehozása során figyelembe kell venni a 28–33. cikkben meghatározott kritériumokat.

(3) Az (1) bekezdésben említett rendszereknek megfelelőeknek és az üzleti modellben rejlő kockázatoknak, valamint a befektetési vállalkozás tevékenységeinek a jellegével, nagyságrendjével és összetettségével arányosoknak kell lenniük.

(4) Az EBH-nak az EÉPH-val egyeztetve iránymutatásokat kell kibocsátania az (1) bekezdésben említett vállalatirányítási rendszerek alkalmazásáról.

Az EBH-nak az 1093/2010/EU rendelet 16. cikkével összhangban, az EÉPH-val egyeztetve iránymutatásokat kell kibocsátania a befektetési vállalkozások számára a nemi szempontból semleges javadalmazási szabályokra vonatkozóan.

Az EBH-nak az említett iránymutatások közzétételét követő két éven belül, az illetékes hatóságok által összegyűjtött információk alapján jelentést kell kiadnia a nemi szempontból semleges javadalmazási szabályoknak a befektetési vállalkozások általi alkalmazásáról.

27. cikk

Országokénti adatszolgáltatás

(1) A tagállamok előírják, hogy az olyan befektetési vállalkozások, amelyek az 575/2013/EU rendelet 4. cikke (1) bekezdésének 26. pontja szerinti pénzügyi vállalkozásnak minősül, valamely tagállamban, illetve a befektetési vállalkozás engedélyezésének helye szerinti országtól eltérő harmadik országban működő fiókteleppel vagy leányvállalattal rendelkeznek, évente, tagállamok és harmadik országok szerinti bontásban nyilvánosságra hozzák az alábbi információkat:

- a) a leányvállalatok és fióktelepek neve és működési helye, valamint tevékenységeik jellege;
- b) árbevétel;
- c) az alkalmazottak száma teljes munkaidős egyenértékben kifejezve;
- d) adózás előtti eredmény;
- e) az eredményt terhelő adó;
- f) a kapott állami támogatások.

(2) Az e cikk (1) bekezdésében említett információkat a 2006/43/EK irányelvben foglaltakkal összhangban ellenőrizni kell, és – amennyiben lehetséges – azokat mellékelni kell az érintett befektetési vállalkozás éves pénzügyi kimutatásaihoz vagy – adott esetben – összevont éves pénzügyi kimutatásaihoz.

28. cikk

A vezető testületnek a kockázatok kezelésében betöltött szerepe

(1) A tagállamok biztosítják, hogy a befektetési vállalkozás vezető testülete jóváhagyja és rendszeresen felülvizsgálja a befektetési vállalkozás kockázatvállalási hajlandóságára, valamint az azon kockázatok kezelésére, nyomon követésére és csökkentésére szolgáló stratégiákat és politikákat, amelyeknek a befektetési vállalkozás ki van vagy ki lehet téve, figyelembe véve a makrogazdasági környezetet és a befektetési vállalkozás üzleti ciklusát.

(2) A tagállamok biztosítják, hogy a vezető testület elegendő időt fordítson az (1) bekezdésben említett kérdések megfelelő mérlegelésére, és elegendő erőforrást fordítson minden olyan jelentős kockázat kezelésére, amelynek a befektetési vállalkozás ki van téve.

(3) A tagállamok biztosítják, hogy a befektetési vállalkozások a vezető testülethez vezető olyan jelentési útvonalakat alakítsanak ki, amelyek kiterjednek minden jelentős kockázatra, a kockázatkezelési politikák teljességére és ezek változásaira.

(4) A tagállamok megkövetelik, hogy a 32. cikk (4) bekezdésének a) pontjában meghatározott kritériumokat nem teljesítő valamennyi befektetési vállalkozás egy a vezető testület olyan tagjaiból álló kockázati bizottságot hozzon létre, akik az érintett befektetési vállalkozásban nem látnak el ügyvezetői feladatokat.

A kockázati bizottság első albekezdésben említett tagjainak megfelelő tudással, készségekkel és szakértelemmel kell rendelkezniük ahhoz, hogy teljes mértékben megismerjék, irányítsák és figyelemmel kísérjék a befektetési vállalkozás kockázatvállalási stratégiáját és kockázatvállalási hajlandóságát. E tagoknak biztosítaniuk kell, hogy a kockázati bizottság szakvéleményt adjon a vezető testületnek a befektetési vállalkozás általános jelenlegi és jövőbeli kockázatvállalási hajlandóságáról és kockázatvállalási stratégiájáról, és segítse a vezető testületet abban, hogy felügyelje a stratégiának a felső vezetés általi végrehajtását. A befektetési vállalkozás kockázatvállalási stratégiáiért és politikáiért a vezető testület viseli az általános felelősséget.

(5) A tagállamok biztosítják, hogy a vezető testület a felügyeleti funkciójának ellátása keretében, valamint az említett vezető testület kockázati bizottsága – amennyiben létrehozta kockázati bizottságot – hozzáférjen az azon kockázatokra vonatkozó információkhoz, amelyeknek a befektetési vállalkozás ki van vagy ki lehet téve.

29. cikk

A kockázatok kezelése

(1) Az illetékes hatóságoknak biztosítaniuk kell, hogy a befektetési vállalkozások a következők azonosítására, mérésére, kezelésére és nyomon követésére szolgáló megbízható stratégiákat, szabályzatokat, eljárásokat és rendszereket vezessenek be:

- a) az ügyfeleket érintő kockázat jelentős forrásai és hatásai, valamint a szavatolótőkére esetlegesen gyakorolt jelentős hatásai;
- b) a piacokat érintő kockázat jelentős forrásai és hatásai, valamint a szavatolótőkére esetlegesen gyakorolt jelentős hatásai;
- c) a befektetési vállalkozást érintő kockázat jelentős forrásai és hatásai, különösen azok, amelyek a rendelkezésre álló szavatolótőke kimerüléséhez vezethetnek;
- d) a megfelelő időtávokon – akár egy napon – belüli likviditási kockázat annak biztosítása céljából, hogy a befektetési vállalkozás megfelelő szintű likviditást tartson fenn, többek között az a), a b) és a c) pontban említett jelentős kockázati források fedezése érdekében.

A stratégiáknak, szabályzatoknak, eljárásoknak és rendszereknek arányban kell állniuk a befektetési vállalkozás összetettségével, kockázati profiljával és tevékenységi körével, továbbá a vezető testület által meghatározott kockázati toleranciával, valamint tükrözniük kell a befektetési vállalkozás jelentőségét minden olyan tagállamban, amelyben tevékenykedik.

Az első albekezdés a) pontjának és a második albekezdésnek az alkalmazása céljából az illetékes hatóságoknak figyelembe kell venniük az ügyfélpenzек elkülönítésére vonatkozó nemzeti jogot.

Az első albekezdés a) pontjának alkalmazása céljából a befektetési vállalkozásoknak meg kell fontolniuk, hogy – a kockázatkezelés hatékony eszközeként – szakmai felelősségbiztosítást vegyenek igénybe.

Az első albekezdés c) pontjának alkalmazása céljából a magát a befektetési vállalkozást fenyegető jelentős kockázatként kell figyelembe venni többek között – adott esetben – az eszközök könyv szerinti értékében bekövetkező jelentős változásokat, beleértve a függő ügynökökkel szembeni esetleges követeléseket, az ügyfelek vagy szerződő felek csődjét, a pénzügyeszköz-, deviza- és árupozíciókat, valamint a meghatározott szolgáltatást nyújtó nyugdíjrendszerek felé fennálló kötelezettségeket.

A befektetési vállalkozásoknak megfelelően figyelembe kell venniük a szavatolótőkére gyakorolt esetleges jelentős hatásokat, amennyiben a szóban forgó kockázatokat nem fedezik kellőképpen az (EU) 2019/2033 rendelet 11. cikke szerinti szavatolótőke-követelmények szerinti tőkeelemek.

(2) Az illetékes hatóságoknak kötelezniük kell a befektetési vállalkozásokat, hogy amennyiben a felszámolásuk vagy a tevékenységeikkel történő felhagyás szükséges – üzleti modelljük és stratégiájuk életképességét és fenntarthatóságát figyelembe véve – realiztikus követelményekkel és erőforrásokkal számoljanak mind az időtávot, mind pedig a szavatolótőke és a likvid erőforrások fenntartását illetően, a piacról való kivonulás teljes folyamata során.

(3) A 25. cikktől eltérve, e cikk (1) bekezdésének a), c) és d) pontját alkalmazni kell az (EU) 2019/2033 rendelet 12. cikkének (1) bekezdésében meghatározott, a kis méretű és össze nem kapcsolt befektetési vállalkozás minősítés megszerzéséhez szükséges feltételeknek megfelelő befektetési vállalkozásokra.

(4) A Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy az 58. cikknek megfelelően felhatalmazáson alapuló jogi aktusok útján kiegészítse ezen irányelvet annak biztosítása érdekében, hogy a befektetési vállalkozások stratégiái, szabályzatai, eljárásai és rendszerei megbízhatóak legyenek. A Bizottság ennek során figyelembe veszi a pénzügyi piaci fejleményeket, különösen az új pénzügyi termékek megjelenését, a számviteli standardok változásait, valamint a felügyeleti gyakorlatok konvergenciáját elősegítő fejleményeket.

30. cikk

Javadalmazási szabályzat

(1) A tagállamok biztosítják, hogy a munkavállalói kategóriákra – többek között a felső vezetésre, a kockázatvállalásért és ellenőrzésért felelős munkavállalókra, valamint azon munkavállalókra, akiknek teljes javadalmazása megfelel legalább a felső vezetők és a kockázatvállalók legalacsonyabb javadalmazásának, akiknek szakmai tevékenysége jelentős hatást gyakorol a befektetési vállalkozás kockázati profiljára vagy azokra az eszközökre, amelyeket a vállalkozás kezel – vonatkozó javadalmazási szabályzatuk összeállításakor és alkalmazásakor a befektetési vállalkozások betartsák az alábbi elveket:

- a) a javadalmazási szabályzat egyértelműen dokumentálva van és arányos a befektetési vállalkozás méretével és belső felépítésével, valamint tevékenységeinek jellegével, nagyságrendjével és összetettségével;
- b) a javadalmazási szabályzat nemi szempontból semleges;
- c) a javadalmazási szabályzat összhangban van a hatékony és eredményes kockázatkezeléssel, és elősegíti annak alkalmazását;
- d) a javadalmazási szabályzat összhangban van a befektetési vállalkozás üzleti stratégiájával és célkitűzéseivel, és kialakítására a befektetési döntések hosszú távú hatásainak figyelembevételével kerül sor;
- e) a javadalmazási szabályzat az összeférhetetlenség elkerülését célzó intézkedéseket tartalmaz, ösztönzi a felelős üzleti magatartást, és előmozdítja a kockázattudatosságot, valamint a prudens kockázatvállalást;
- f) a befektetési vállalkozás vezető testülete felügyeleti funkciójának ellátása keretében elfogadja és rendszeres időközönként felülvizsgálja a javadalmazási szabályzatot, és általánosan felelős a javadalmazási szabályzat betartásának felügyeletéért;
- g) a javadalmazási szabályzat betartása az ellenőrzési feladatokat ellátó részleg által legalább évente elvégzendő központi és független belső felülvizsgálat tárgyát képezi;
- h) az ellenőrzési feladatokat ellátó alkalmazottak függetlenek az általuk felügyelt szervezeti egységektől, megfelelő hatáskörrel rendelkeznek, és a feladatkörükhöz kapcsolódó célkitűzések elérésével összhangban álló javadalmazást kapnak, amely független az ellenőrzött üzleti területek teljesítményétől;
- i) a kockázatkezeléssel és megfelelőségellenőrzéssel foglalkozó vezető tisztviselők javadalmazását közvetlenül a 33. cikkben említett javadalmazási bizottság felügyeli, vagy ha ilyen bizottságot nem hoztak létre, a felügyeleti funkcióját ellátó vezető testület;
- j) a bérek megállapítására vonatkozó nemzeti szabályokat figyelembe vevő javadalmazási szabályzatban egyértelmű különbséget kell tenni az alábbiak meghatározására alkalmazott kritériumok között:
 - i. rögzített alapjavadalmazás, amely elsősorban a vonatkozó szakmai tapasztalatot és szervezeti felelősséget tükrözi, amelyet foglalkoztatási feltételeinek részeként a munkavállaló munkaköri leírása határoz meg;
 - ii. változó javadalmazás, amely a munkavállaló fenntartható és kockázattal kiigazított teljesítményét, valamint a munkavállaló munkaköri leírásában foglaltak teljesítésén túlmutató teljesítményt tükrözi;
- k) a rögzített összetevőnek a teljes javadalmazás kellően nagy hányadát kell alkotnia ahhoz, hogy a javadalmazás változó összetevőjével kapcsolatban teljes mértékben rugalmas szabályok érvényesülhessenek, beleértve annak lehetőségét is, hogy egyáltalán ne fizessenek változó javadalmazási összetevőt.

(2) Az (1) bekezdés k) pontjának alkalmazásában a tagállamok biztosítják, hogy a befektetési vállalkozások a javadalmazási szabályzatukban megfelelő arányt állapítsanak meg a teljes javadalmazás változó és rögzített összetevője között, figyelembe véve a befektetési vállalkozás üzleti tevékenységét és a kapcsolódó kockázatokat, valamint az (1) bekezdésben említett alkalmazottak különböző kategóriáinak hatását a befektetési vállalkozás kockázati profiljára.

(3) A tagállamok biztosítják, hogy a befektetési vállalkozások méretüknek és belső felépítésüknek, valamint tevékenységük jellegének, nagyságrendjének és összetettségének megfelelő módon meghatározzák és alkalmazzák az (1) bekezdésben említett elveket.

(4) Az EBH-nak az EÉPH-val egyeztetve szabályozástechnikai standardtervezeteket kell kidolgoznia az azon alkalmazottak kategóriáinak azonosítására szolgáló megfelelő kritériumok meghatározása céljából, akiknek szakmai tevékenysége – az e cikk (1) bekezdésében foglaltaknak megfelelően – jelentős hatást gyakorol a befektetési vállalkozás kockázati profiljára. Az EBH-nak és az EÉPH-nak megfelelően figyelembe kell vennie a 2009/384/EK bizottsági ajánlást⁽²⁶⁾, valamint a 2009/65/EK, a 2011/61/EU és a 2014/65/EU irányelv szerinti meglévő, javadalmazásra vonatkozó iránymutatásokat, és törekedniük kell a meglévő rendelkezésektől való minél kisebb eltérésre.

Az EBH-nak az említett szabályozástechnikai standardtervezeteket 2021. június 26-ig kell benyújtania a Bizottságnak.

A Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy kiegészítse ezt az irányelvet az első albekezdésben említett szabályozástechnikai standardoknak az 1093/2010/EU rendelet 10–14. cikkével összhangban történő elfogadása révén.

31. cikk

Rendkívüli állami pénzügyi támogatásban részesülő befektetési vállalkozások

Ha egy befektetési vállalkozás a 2014/59/EU irányelv 2. cikke (1) bekezdésének 28. pontjában meghatározott rendkívüli állami pénzügyi támogatásban részesül, a tagállamok biztosítják a következőket:

- a) a befektetési vállalkozás nem részesíti változó javadalmazásban a vezető testület tagjait;
- b) amennyiben a vezető testület tagjain kívüli alkalmazottaknak fizetett változó javadalmazás nem lenne összeegyeztethető a befektetési vállalkozás stabil tőkealapjának fenntartásával és a rendkívüli állami pénzügyi támogatás időben történő megszüntetésével, a változó javadalmazásnak a nettó bevétel meghatározott hányadára kell korlátozódnia.

32. cikk

Változó javadalmazás

(1) A tagállamok biztosítják, hogy a 30. cikk (1) bekezdésében említett kategóriákba tartozó alkalmazottak számára a befektetési vállalkozás által megítélt és kifizetett változó javadalmazás – a 30. cikk (3) bekezdésében meghatározott feltételekkel megegyező feltételek mellett – az alábbi követelmények mindegyikének megfelelően:

- a) amennyiben a változó javadalmazást a teljesítményhez kötik, a változó javadalmazás teljes összege az egyén és az érintett szervezeti egység teljesítményének és a befektetési vállalkozás általános eredményességének együttes értékelésén alapul;
- b) az egyéni teljesítmény értékelése során pénzügyi és nem pénzügyi kritériumokat is figyelembe veszik;
- c) az a) pontban említett teljesítményértékelés többéves időszakon alapul, figyelembe véve a befektetési vállalkozás üzleti ciklusát és üzleti kockázatait;
- d) a változó javadalmazás nem érinti a befektetési vállalkozás stabil tőkealap biztosítására való képességét;
- e) garantált változó javadalmazás csak új alkalmazottak esetében és csak az új alkalmazottak foglalkoztatásának első évére biztosítható, valamint csak akkor, ha a befektetési vállalkozás erős tőkealappal rendelkezik;
- f) a valamely munkaszerződés idő előtti megszüntetéséhez kapcsolódó kifizetések a vonatkozó időszakban elért egyéni teljesítményt tükrözik, és nem jutalmazák a teljesítmény elmaradását vagy a köteleességszegést;
- g) a kompenzációval vagy a korábbi munkaviszonyra vonatkozó szerződésből történő kivásárlással kapcsolatos javadalmazási csomagok összhangban vannak a befektetési vállalkozás hosszú távú érdekeivel;

⁽²⁶⁾ A Bizottság ajánlása (2009. április 30.) a pénzügyi szolgáltatási ágazat javadalmazási politikájáról (HL L 120., 2009.5.15., 22. o.).

- h) a változó javadalmazás különböző összetevőinek kiszámításához alapul vett teljesítménymérés figyelembe veszi a jelenlegi és jövőbeli kockázatok valamennyi típusát, valamint a tőke költségét és az (EU) 2019/2033 rendelet szerint szükséges likviditást;
- i) a javadalmazás változó összetevőinek a befektetési vállalkozáson belüli felosztása során figyelembe veszik a jelenlegi és jövőbeli kockázatok valamennyi típusát;
- j) a változó javadalmazás legalább 50 %-a az alábbi instrumentumok valamelyikéből áll:
- részvények vagy azokkal egyenértékű tulajdoni részesedések, az érintett befektetési vállalkozás jogi formájától függően;
 - részvényekhez kötött instrumentumok vagy azokkal egyenértékű nem készpénzjellegű eszközök, az érintett befektetési vállalkozás jogi formájától függően;
 - kiegészítő alapvető tőkeinstrumentumok vagy járulékos tőkeinstrumentumok vagy elsődleges alapvető tőkeinstrumentumokká maradéktalanul átalakítható, illetve leírható és a befektetési vállalkozás folyamatos működés melletti hitelminősítési besorolását megfelelően tükröző egyéb instrumentumok;
 - nem készpénzjellegű eszközök, amelyek tükrözik a kezelt portfóliókban található eszközöket;
- k) a j) ponttól eltérve, amennyiben a befektetési vállalkozás nem bocsát ki a szóban forgó pontban említett instrumentumokat, az illetékes hatóságok jóváhagyhatják az ugyanazon célkitűzéseknek megfelelő alternatív megoldások alkalmazását;
- l) a változó javadalmazás legalább 40 %-át halasztva, a befektetési vállalkozás üzleti ciklusától, üzletének jellegétől, kockázataitól és a szóban forgó személy tevékenységeitől függően – eseti alapon – 3–5 éves időtartamra elosztva nyújtják, kivéve abban az esetben, ha a változó javadalmazás különösen magas összeget tesz ki, amely esetben a változó javadalmazás legalább 60 %-át halasztva fizetik ki;
- m) a változó javadalmazást akár 100 %-os mértékben is csökkentik, ha a befektetési vállalkozás pénzügyi teljesítménye visszaesik vagy negatív, többek között malus- vagy visszakövetelési szabályok révén, a befektetési vállalkozások által meghatározott kritériumoknak megfelelően, amely kritériumok különösen az olyan helyzetekre vonatkoznak, amikor a szóban forgó személy:
- olyan magatartás részese volt, amely jelentős veszteséget okozott a befektetési vállalkozásnak, vagy felelős volt ilyen magatartásért;
 - már nem tekinthető alkalmasnak és megfelelőnek;
- n) a nem kötelező nyugdíjuttatásoknak összhangban vannak a befektetési vállalkozás üzleti stratégiájával, célkitűzéseivel, értékeivel és hosszú távú érdekeivel.
- (2) Az (1) bekezdés alkalmazása céljából a tagállamok biztosítják a következőket:
- a 30. cikk (1) bekezdésében említett személyek az (1) bekezdésben említett elvek gyengítésére nem alkalmaznak egyéni fedezeti stratégiákat, illetve a javadalmazásra és a felelősségre vonatkozó biztosításokat;
 - a változó javadalmazás nem fizethető ki olyan pénzügyi csatornákon keresztül vagy olyan módszerekkel, amelyek megkönnyítik ezen irányelv vagy az (EU) 2019/2033 rendelet be nem tartását.

(3) Az (1) bekezdés j) pontjának alkalmazásában az e pontban említett instrumentumokra megfelelő visszatartási politikáknak kell vonatkozniuk, amelyek célja összhangba hozni az egyéni ösztönzőket a befektetési vállalkozás, annak hitelezői és ügyfelei hosszabb távú érdekeivel. A tagállamok vagy illetékes hatóságaik korlátozásokat vezethetnek be az említett instrumentumok típusaira és kialakítására vonatkozóan, vagy megtilthatják bizonyos instrumentumok változó javadalmazáshoz való használatát.

Az (1) bekezdés l) pontjának alkalmazásában a változó javadalmazás halasztva kifizetett része legfeljebb időarányosan jár.

Az (1) bekezdés n) pontjának alkalmazásában akkor, ha a munkavállaló a nyugdíjkorhatár elérése előtt távozik a befektetési vállalkozástól, a vállalkozásnak a j) pontban említett instrumentumok formájában öt évig kell tartania a nem kötelező nyugdíjuttatásokat. Ha egy munkavállaló eléri a nyugdíjkorhatárt és nyugdíjba vonul, a nem kötelező nyugdíjuttatásokat a j) pontban említett instrumentumok formájában kell teljesíteni a munkavállaló részére, amelyeket a munkavállalónak öt évig meg kell tartania.

(4) Az (1) bekezdés j) és l) pontja, valamint a (3) bekezdés harmadik albekezdése nem alkalmazandók a következőkre:

- olyan befektetési vállalkozás, amelynek mérleg szerinti és mérlegen kívüli eszközeinek értéke az adott pénzügyi évet közvetlenül megelőző négyéves időszakban átlagosan legfeljebb 100 millió EUR;
- olyan személy, akinek éves változó javadalmazása legfeljebb 50 000 EUR, és nem teszi ki az említett személy teljes éves javadalmazásának több mint egynegyedét.

(5) A (4) bekezdés a) pontjától eltérve, egy adott tagállam megnövelheti az említett pontban meghatározott határértéket, amennyiben az adott befektetési vállalkozás megfelel az alábbi kritériumoknak:

- a) az a befektetési vállalkozás, amely összes eszközének értékét tekintve nem a három legnagyobb befektetési vállalkozás egyike a székhelye szerinti tagállamban;
- b) a helyreállítási és szanálási tervek készítésével kapcsolatban – a 2014/59/EU irányelv 4. cikkével összhangban – a befektetési vállalkozásra nem vonatkoznak kötelezettségek, vagy egyszerűsített kötelezettségek vonatkoznak rá;
- c) a befektetési vállalkozás mérleg szerinti és mérlegen kívüli kereskedési könyv szerinti üzleti tevékenysége legfeljebb 150 millió EUR;
- d) a befektetési vállalkozás mérleg szerinti és mérlegen kívüli származtatott ügyletekre irányuló üzleti tevékenysége legfeljebb 100 millió EUR;
- e) a határérték legfeljebb 300 millió EUR; valamint
- f) a határérték növelése helyénvaló, tekintettel a befektetési vállalkozás tevékenységének jellegére és nagyságrendjére, valamint belső felépítésére és adott esetben azon csoport jellegére, amelyhez a vállalkozás tartozik.

(6) A (4) bekezdés a) pontjától eltérve, egy adott tagállam csökkentheti az említett pontban meghatározott határértéket, amennyiben e csökkentés helyénvaló, tekintettel a befektetési vállalkozás tevékenységének jellegére és nagyságrendjére, valamint belső felépítésére és adott esetben azon csoport jellegére, amelyhez a vállalkozás tartozik.

(7) A (4) bekezdés b) pontjától eltérve, a tagállamok dönthetnek úgy, hogy tekintettel a nemzeti piacnak a javadalmazási gyakorlatok terén fennálló sajátosságaira vagy az érintett munkavállalók feladatainak vagy munkakörének jellegére, az említett pontban foglalt mentesség nem alkalmazandó az abban említett értékhatárt és részesedést el nem érő éves változó javadalmazásra jogosult munkavállalókra.

(8) Az EBH-nak az EÉPH-val egyeztetve szabályozástechnikai standardtervezeteket kell kidolgoznia, amelyekben meg kell határozni az (1) bekezdés j) pontjának iii. alpontjában foglalt feltételeket kielégítő eszközök osztályát, valamint az (1) bekezdés k) pontjában meghatározott alternatív megoldásokat.

Az EBH-nak az említett szabályozástechnikai standardtervezeteket 2021. június 26-ig kell benyújtania a Bizottságnak.

A Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy kiegészítse ezt az irányelvet az első albekezdésben említett szabályozástechnikai standardoknak az 1093/2010/EU rendelet 10–14. cikkével összhangban történő elfogadása révén.

(9) Az EBH-nak az EÉPH-val egyeztetve a (4), az (5) és a (6) bekezdés végrehajtását megkönnyítő és következetes alkalmazását biztosító iránymutatásokat kell elfogadnia.

33. cikk

A javadalmazási bizottság

(1) A tagállamok biztosítják, hogy a 32. cikk (4) bekezdésének a) pontjában meghatározott kritériumokat nem teljesítő befektetési vállalkozások javadalmazási bizottságot állítsanak fel. E javadalmazási bizottságnak nemi szempontból kiegyensúlyozott összeállításúnak kell lennie, és hozzáértő és független módon kell megítélnie a javadalmazási szabályokat és gyakorlatokat, valamint a kockázatok, a tőkeellátottság és a likviditás kezelésére kidolgozott ösztönzőket. A javadalmazási bizottságot csoportszinten is fel lehet állítani.

(2) A tagállamok biztosítják, hogy a javadalmazási bizottság felelősséggel tartozzon a javadalmazásra vonatkozó – köztük az érintett befektetési vállalkozással kapcsolatos kockázatra és kockázatkezelésre kihatással lévő – döntések előkészítéséért, amelyeket a vezető testületnek kell meghoznia. A javadalmazási bizottság elnökének és tagjainak a vezető testület olyan tagjai közül kell kikerülniük, akik az érintett befektetési vállalkozásban nem látnak el ügyvezetői feladatot. Ha a nemzeti jog előírja a munkavállalói képviselőt a vezető testületben, a javadalmazási bizottság tagjai között lennie kell legalább egy munkavállalói képviselőnek.

(3) A (2) bekezdésben említett döntések előkészítésekor a javadalmazási bizottságnak figyelembe kell vennie a közérdeket, valamint a részvényesek, a befektetők és a befektetési vállalkozásban érdekelt egyéb felek hosszú távú érdekeit.

34. cikk

A javadalmazási szabályok felügyelete

(1) A tagállamok biztosítják, hogy az illetékes hatóságok összegyűjtsék az (EU) 2019/2033 rendelet 51. cikke első albekezdésének c) és d) pontja alapján nyilvánosságra hozott, valamint a befektetési vállalkozások által a nemek közötti bérkülönbséget illetően közölt információkat, és felhasználják azokat a javadalmazási trendek és gyakorlatok értékelésére.

Az illetékes hatóságoknak az EBH rendelkezésére kell bocsátaniuk ezeket az információkat.

(2) Az EBH-nak az illetékes hatóságoktól az (1) és a (4) bekezdésnek megfelelően kapott információt arra kell felhasználnia, hogy uniós szinten értékelje a javadalmazási trendeket és gyakorlatokat.

(3) Az EBH-nak az EÉPH-val egyeztetve iránymutatásokat kell kibocsátania a megfelelő javadalmazási szabályok alkalmazásáról. Ezen iránymutatások összeállításakor az EBH-nak és az EÉPH-nak figyelembe kell vennie legalább a 30–33. cikkben említett követelményeket és a megbízható javadalmazási szabályok tekintetében a 2009/384/EK ajánlásban meghatározott alapelveket.

(4) A tagállamok biztosítják, hogy a befektetési vállalkozások információt szolgáltatassanak az illetékes hatóságoknak befektetési vállalkozásként azon természetes személyek létszámáról, akik pénzügyi évenként 1 millió euronkénti kategóriákra bontva legalább 1 millió EUR javadalmazásban részesülnek, ideértve a munkaköri feladataikkal, az érintett üzletággal, valamint a javadalmazás fő elemeivel, a teljesítményjavadalmazásokkal, a hosszú távú juttatásokkal és a nyugdíjjuttatásokkal kapcsolatos információkat is.

A tagállamok biztosítják, hogy a befektetési vállalkozások kérésre az illetékes hatóságok rendelkezésére bocsássák a vezető testület vagy a felső vezetés minden tagjának a teljes javadalmazására vonatkozó adatokat.

Az illetékes hatóságoknak az első és a második albekezdésben említett információkat továbbítaniuk kell az EBH-nak, amelynek egységes formátumban, székhely szerinti tagállamonként összesítve közzé kell tennie azokat. Az EBH az EÉPH-val egyeztetve iránymutatásokat bocsáthat ki e bekezdés végrehajtásának megkönnyítésére és az összegyűjtött információk következetességének biztosítására.

35. cikk

Az EBH jelentése a környezeti, szociális és irányítási kockázatokról

Az EBH-nak jelentést kell készítenie az alapvetően környezeti, szociális és irányítási célú tevékenységekhez kapcsolódó technikai kritériumoknak a felügyeleti felülvizsgálati és értékelési eljárásába való bevezetéséről, abból a célból, hogy értékelje az ilyen kockázatok lehetséges forrásait és a befektetési vállalkozásokra kifejtett lehetséges hatásait, figyelembe véve a környezeti, szociális és irányítási taxonómia területén alkalmazandó uniós jogi aktusokat.

Az első bekezdésben említett EBH-jelentésnek legalább a következőkre kell kiterjednie:

- a) a fenntarthatóbb gazdasági tevékenységekre való áttéréshez kapcsolódó környezeti, szociális és irányítási kockázatok, többek között a fizikai kockázatok és átmeneti kockázatok meghatározása, valamint az átmeneti kockázatok tekintetében, ideértve az eszközök szabályozási változások miatti értékcsökkenését, az ilyen kockázatok értékelése szempontjából releváns minőségi és mennyiségi kritériumokat és mérőszámokat, valamint az arra vonatkozó értékelés módszertanát is, hogy az ilyen kockázatok rövid, közép vagy hosszú távon felmerülhetnek-e és jelentős pénzügyi hatásuk lehet-e egy befektetési vállalkozásra;
- b) annak értékelése, hogy meghatározott eszközök jelentős koncentrációja fokozhatja-e az adott befektetési vállalkozás esetében a környezeti, szociális és irányítási kockázatokat, ideértve a fizikai kockázatokat és az átmeneti kockázatokat;
- c) azon eljárások leírása, amelyek révén egy befektetési vállalkozás azonosítani, értékelni és kezelni tudja a környezeti, szociális és irányítási kockázatokat, ideértve a fizikai és az átmeneti kockázatokat;
- d) azon kritériumok, paraméterek és mérőszámok, amelyek révén a felügyeleti szervek és a befektetési vállalkozások értékelni tudják a rövid-, közép- és hosszútávú környezeti, szociális és irányítási kockázatokat a felügyeleti felülvizsgálati és értékelési eljárás céljából.

Az EBH-nak megállapításairól 2021. december 26-ig jelentést kell benyújtania az Európai Parlamentnek, a Tanácsnak és a Bizottságnak.

E jelentés alapján az EBH adott esetben iránymutatásokat fogadhat el a felügyeleti felülvizsgálati és értékelési eljárásra vonatkozó, a környezeti, szociális és irányítási kockázatokkal összefüggő kritériumok bevezetésére, amely iránymutatások kidolgozása során figyelembe kell vennie az EBH e cikkben említett jelentésének megállapításait.

3. SZAKASZ

Felügyeleti felülvizsgálati és értékelési eljárás

36. cikk

Felügyeleti felülvizsgálat és értékelés

(1) Az illetékes hatóságoknak – a szükséges mértékben és a befektetési vállalkozás méretét, kockázati profilját és üzleti modelljét figyelembe véve – felül kell vizsgálniuk azokat a szabályokat, stratégiákat, eljárásokat és mechanizmusokat, amelyeket a befektetési vállalkozások az ezen irányelvnek és az (EU) 2019/2033 rendeletnek való megfelelés érdekében hoztak létre, valamint adott esetben, és amennyiben az releváns, értékelniük kell az alábbiak mindegyikét a kockázatok fedezetének és megbízható kezelésének biztosítása érdekében:

- a) a 29. cikkben említett kockázatok;
- b) a befektetési vállalkozások kitétségeinek földrajzi helye;
- c) a befektetési vállalkozás üzleti modellje;
- d) a rendszerszintű kockázat értékelése az 1093/2010/EU rendelet 23. cikke vagy az ERKT ajánlásai alapján a rendszerszintű kockázat azonosításának és mérésének figyelembevételével;
- e) a befektetési vállalkozások hálózati és információs rendszereinek biztonságát fenyegető kockázatok, e vállalkozások eljárásai, adatai és eszközei bizalmas jellegének, integritásának és rendelkezésre állásának biztosítása érdekében;
- f) a befektetési vállalkozások nem kereskedési könyvi tevékenységből származó kamatláb-kockázatnak való kitétsége;
- g) a befektetési vállalkozások vállalatirányítási rendszerei és a vezető testület tagjainak feladataik ellátására való képessége;

E bekezdés alkalmazása céljából az illetékes hatóságoknak megfelelőképpen figyelembe kell venniük, hogy az adott befektetési vállalkozás rendelkezik-e szakmai felelősségbiztosítással.

(2) A tagállamok biztosítják, hogy az illetékes hatóságok az érintett befektetési vállalkozások mérete, tevékenységeinek jellege, nagyságrendje és összetettsége, illetve adott esetben rendszerszintű jelentősége alapján, továbbá az arányosság elvének figyelembevételével határozzák meg az (1) bekezdésben említett felülvizsgálat és értékelés gyakoriságát és részletezettségét.

Az illetékes hatóságoknak – kizárólag, amennyiben az érintett befektetési vállalkozások mérete, tevékenységeinek jellege, nagyságrendje és összetettsége alapján szükségesnek tartják – eseti alapon kell dönteniük arról, hogy az (EU) 2019/2033 rendelet 12. cikke (1) bekezdésében foglalt, a kis méretű és össze nem kapcsolt befektetési vállalkozás minősítés megszerzéséhez szükséges feltételeknek megfelelő befektetési vállalkozások esetében a felülvizsgálatot és értékelést el kell-e végezni, illetve hogy annak milyen formában kell megtörténnie.

Az első albekezdés alkalmazása céljából figyelembe kell venni a kezelt ügyfélpenzek elkülönítésére vonatkozó nemzeti jogot.

(3) Az illetékes hatóságoknak az (1) bekezdés g) pontjában említett felülvizsgálat és értékelés végzése során hozzá kell férniük a vezető testület és bizottsági üléseinek napirendjéhez, jegyzőkönyveihez és a kapcsolódó dokumentumokhoz, valamint a vezető testület teljesítménye belső vagy külső értékelésének eredményeihez.

(4) A Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy az 58. cikknek megfelelően felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat fogadjon el ezen rendelet kiegészítése céljából annak érdekében, hogy biztosítható legyen, hogy a befektetési vállalkozások rendszerei, stratégiái, eljárásai és mechanizmusai megbízhatóan kezeljék és fedezzék kockázataikat. A Bizottság ennek során figyelembe veszi a pénzügyi piaci fejleményeket, különösen az új pénzügyi termékek megjelenését, a számviteli standardok változásait és a felügyeleti gyakorlatok konvergenciáját elősegítő fejleményeket.

37. cikk

A belső modellek használatára vonatkozó engedély folyamatos felülvizsgálata

(1) A tagállamok biztosítják, hogy az illetékes hatóságok rendszeresen, de legalább háromévente felülvizsgálják, hogy a befektetési vállalkozások megfelelnek-e az (EU) 2019/2033 rendelet 22. cikkében említett belső modellek használatának engedélyezésére vonatkozó követelményeknek. Az illetékes hatóságoknak különösen a befektetési vállalkozás üzleti tevékenységének változásaira és az említett belső modellek új termékekre való alkalmazására kell figyelmet fordítaniuk, és mindenekelőtt azt kell felülvizsgálniuk és értékelniük, hogy a befektetési vállalkozás az említett belső modellek keretében jól kidolgozott és naprakész technikákat és gyakorlatokat alkalmaz-e. Az illetékes hatóságok biztosítják a befektetési

vállalkozás belső modelljeinek kockázatfedezésével kapcsolatban azonosított érdemi hiányosságok helyesbítését, vagy megfelelő lépéseket tesznek azok következményeinek enyhítésére, többek között magasabb szorzótényezők vagy többlettőke-követelmény bevezetése révén.

(2) Ha a piacot érintő kockázattal kapcsolatos belső modellek esetében az 575/2013/EU rendelet 366. cikkében említett több túllépés azt jelzi, hogy a belső modellek nem vagy már nem pontosak, az illetékes hatóságoknak vissza kell vonniuk a belső modellek használatára vonatkozó engedélyt, vagy megfelelő intézkedéseket kell hozniuk a belső modellek haladéktalan – és meghatározott időn belül történő – kiigazításának biztosítására.

(3) Ha egy befektetési vállalkozás, amely belső modellek használatára kapott engedélyt, már nem felel meg az említett belső modellek alkalmazására vonatkozó követelményeknek, az illetékes hatóságoknak elő kell írniuk a befektetési vállalkozás számára vagy annak bizonyítását, hogy a meg nem felelés hatása nem jelentős, vagy az említett követelményeknek való megfelelésre irányuló terv és határidő bemutatását. Az illetékes hatóságoknak a bemutatott terv módosítását kell előírniuk, ha valószínűtlen, hogy az teljes megfelelést eredményez, vagy ha nem megfelelő a határidő.

Ha nem valószínű, hogy a befektetési vállalkozás a kitűzött határidőn belül meg fog felelni a követelményeknek, vagy nem bizonyította kielégítő módon, hogy a meg nem felelés hatása nem jelentős, a tagállamok biztosítják, hogy az illetékes hatóságok visszavonják a belső modellek használatára vonatkozó engedélyt, illetve azt a követelményeknek megfelelő területekre vagy azokra a területekre korlátozzák, amelyek esetében a követelményeknek való megfelelés célszerű határidőn belül megvalósítható.

(4) Az EBH-nak minden befektetési vállalkozásra kiterjedően elemeznie kell a belső modelleket és azt, hogy a belső modelleket használó befektetési vállalkozások hogyan kezelik a hasonló kockázatokat vagy kitétségeket. Az EBH-nak erről tájékoztatnia kell az EÉPH-t.

A következetes, hatékony és eredményes felügyeleti gyakorlatok előmozdítása érdekében az EBH-nak az említett elemzés alapján iránymutatásokat kell kidolgoznia az 1093/2010/EU rendelet 16. cikkével összhangban, amelyek viszonyítási értékeket határoznak meg a belső modellek befektetési vállalkozások általi használatát és azt illetően, hogy e belső modellek hogyan kezelik a hasonló kockázatokat vagy kitétségeket.

A tagállamok ösztönzik az illetékes hatóságokat arra, hogy az (1) bekezdésben említett felülvizsgálat során vegyék figyelembe az említett elemzést és iránymutatásokat.

4. SZAKASZ

FELÜGYELETI INTÉZKEDÉSEK ÉS HATÁSKÖRÖK

38. cikk

Felügyeleti intézkedések

Az illetékes hatóságoknak elő kell írniuk a befektetési vállalkozások számára, hogy időben tegyék meg a következő problémák kezeléséhez szükséges intézkedéseket:

- a) egy befektetési vállalkozás nem teljesíti az ezen irányelvben vagy az (EU) 2019/2033 rendeletben foglalt követelményeket;
- b) az illetékes hatóságoknak bizonyítékuk van arra, hogy egy befektetési vállalkozás az elkövetkező 12 hónapban várhatóan meg fogja sérteni az ezen irányelvet átültető nemzeti rendelkezéseket vagy az (EU) 2019/2033 rendelet rendelkezéseit.

39. cikk

Felügyeleti hatáskörök

(1) A tagállamok biztosítják, hogy az illetékes hatóságok rendelkezzenek a feladataik ellátása során a befektetési vállalkozások tevékenységébe való hatékony és arányos beavatkozáshoz szükséges felügyeleti hatáskörökkel.

(2) A 36. cikk, a 37. cikk (3) bekezdése és a 38. cikk, valamint az (EU) 2019/2033 rendelet alkalmazása céljából az illetékes hatóságoknak a következő hatáskörökkel kell rendelkezniük:

- a) előírhatják, hogy a befektetési vállalkozások az (EU) 2019/2033 rendelet 11. cikkében megállapított követelményeket meghaladó szavatolótőkével rendelkezzenek az ezen irányelv 40. cikkében foglalt feltételek fennállása esetén, vagy e befektetési vállalkozások üzleti tevékenységének lényeges változása esetén módosíthatják a szavatolótőke és a likvid eszközök megkövetelt mennyiségét;
- b) előírhatják a 24 és a 26. cikkel összhangban bevezetett rendszerek, eljárások, mechanizmusok és stratégiák megerősítését;
- c) előírhatják a befektetési vállalkozások számára, hogy egy éven belül nyújtsanak be az ezen irányelv és az (EU) 2019/2033 rendelet szerinti felügyeleti követelményeknek való megfelelés helyreállítására irányuló tervet, ennek végrehajtására tűzzenek ki határidőt, és módosítsák a tervek hatályát és végrehajtási határidejét;
- d) a szavatolótőke-követelmények vonatkozásában a befektetési vállalkozások számára egyedi tartalékképzési szabályzatot vagy eszközkezelést írhatnak elő;
- e) szigorúbb feltételekhez köthetik vagy korlátozhatják a befektetési vállalkozások üzletvitelét, működését vagy hálózatát, vagy megkövetelhetik a befektetési vállalkozás megfelelő pénzügyi működésére túlzott kockázatot jelentő tevékenységek leválasztását;
- f) előírhatják a befektetési vállalkozások tevékenységeiben, termékeiben és rendszereiben rejlő kockázat csökkentését, amely hatáskör kiterjed a kiszervezett tevékenységekre is;
- g) előírhatják a befektetési vállalkozások számára, hogy a változó javadalmazást a nettó bevétel adott százalékára korlátozzák, amennyiben a változó javadalmazás nincs összhangban a stabil tőkealap fenntartásával;
- h) előírhatják a befektetési vállalkozások számára, hogy nettó nyereségüket a szavatolótőke megerősítésére fordítsák;
- i) korlátozhatják vagy megtilthatják a részvényeseknek, a tagoknak vagy a kiegészítő alapvető tőkeinstrumentumok tulajdonosainak járó, a befektetési vállalkozás általi nyereség- vagy kamatkifizetést, amennyiben az említett korlátozás vagy tilalom nem minősül a befektetési vállalkozás általi nemteljesítésnek;
- j) az ezen irányelv és az (EU) 2019/2033 rendelet szerinti adatszolgáltatást kiegészítő vagy annál gyakoribb adatszolgáltatást írhatnak elő, beleértve a tőke- és likviditási pozíciókra vonatkozó adatszolgáltatást;
- k) a 42. cikkel összhangban egyedi likviditási követelményeket írhatnak elő;
- l) kiegészítő közzétételt követelhetnek meg;
- m) megkövetelhetik, hogy a befektetési vállalkozások csökkentsék a hálózati és információs rendszereik biztonságát fenyegető kockázatokat a vállalkozások eljárásai, adatai és eszközei bizalmas jellegének, integritásának és rendelkezésre állásának biztosítása érdekében;

(3) A (2) bekezdés j) pontjának alkalmazása céljából az illetékes hatóságok csak akkor írhatnak elő kiegészítő vagy gyakoribb adatszolgáltatást a befektetési vállalkozások számára, ha az nem eredményez párhuzamos adatközlést, és teljesül az alábbi feltételek valamelyike:

- a) fennáll a 38. cikk a) vagy b) pontjában említett esetek valamelyike;
- b) az illetékes hatóság szükségesnek ítéli a 38. cikk b) pontjában említett bizonyítékok begyűjtését;
- c) a kiegészítő információra a 36. cikkben említett felügyeleti felülvizsgálati és értékelési eljárás céljából van szükség.

Az adatközlés akkor tekinthető párhuzamosnak, ha ugyanaz az információ vagy lényegében ugyanaz az információ már az illetékes hatóság rendelkezésére áll, azt az illetékes hatóság elő tudja állítani, vagy az adatszolgáltatási kötelezettségnek a befektetési vállalkozás számára történő előírásától eltérő módon be tudja szerezni. Amennyiben az információ a közzététel további információtól eltérő formátumban vagy részletezettséggel áll az illetékes hatóság rendelkezésére, az illetékes hatóság nem írhat elő további adatszolgáltatást, ha az említett eltérő formátum vagy részletezettség nem akadályozza abban, hogy lényegében hasonló információt állítson elő.

40. cikk

Kiegészítő szavatolótőke-követelmény

(1) Az illetékes hatóságok – a 36. cikk és a 37. cikk alapján elvégzett felülvizsgálatok alapján – csak akkor írhatják elő a 39. cikk (2) bekezdésének a) pontjában említett kiegészítő szavatolótőke-követelményt, ha az adott befektetési vállalkozás vonatkozásában megbizonyosodnak az alábbi helyzetek valamelyikének fennállásáról:

- a) a befektetési vállalkozás olyan kockázatoknak vagy kockázati elemeknek van kitéve, vagy olyan kockázatokat jelent mások számára, amelyek jelentősek, és amelyekre az (EU) 2019/2033 rendelet harmadik vagy negyedik részében meghatározott szavatolótőke-követelmények – és különösen a K-faktor követelmények – nem biztosítanak fedezetet, vagy nem biztosítanak elegendő fedezetet;

- b) a befektetési vállalkozás nem felel meg a 24. és a 26. cikkben meghatározott követelményeknek, és egyéb felügyeleti intézkedések megfelelő időtartamon belül valószínűleg nem javítanak elegendő mértékben a rendszereken, eljárásokon, mechanizmusokon és stratégiákon;
- c) a kereskedési könyv prudens értékeléséhez kötődő módosítások nem elegendőek ahhoz, hogy lehetővé tegyék a befektetési vállalkozás számára pozícióinak rövid időn belüli, jelentős veszteség nélküli értékesítését vagy fedezését normális piaci körülmények között;
- d) a 37. cikkkel összhangban elvégzett felülvizsgálat megállapítja, hogy az engedélyezett belső modellek alkalmazására vonatkozó követelmények nemteljesítése várhatóan nem megfelelő tőkeszinteket eredményez;
- e) a befektetési vállalkozásnak ismételten nem sikerül biztosítania vagy fenntartania a 41. cikkben meghatározott megfelelő szintű szavatolótőkéket.

(2) E cikk (1) bekezdése a) pontjának alkalmazásában a kockázatokat vagy kockázati elemeket kizárólag akkor lehet az (EU) 2019/2033 rendelet harmadik vagy negyedik részében meghatározott szavatolótőke-követelmények által nem fedezettnek vagy nem elegendően fedezettnek tekinteni, ha a befektetési vállalkozások által az ezen irányelv 24. cikkének (1) bekezdésével összhangban elvégzett értékelés felügyeleti felülvizsgálatát követően az illetékes hatóság által megfelelőnek ítélt tőke összegeire, típusaira és felosztására vonatkozó követelmények magasabbak, mint a befektetési vállalkozásra az (EU) 2019/2033 rendelet harmadik vagy negyedik részében meghatározott szavatolótőke-követelmények.

Az első albekezdés alkalmazásában az elegendőnek tekintett tőke olyan kockázatokra vagy kockázati elemekre is kiterjedhet, amelyek kifejezetten ki vannak zárva az (EU) 2019/2033 rendelet harmadik vagy negyedik részében meghatározott szavatolótőke-követelmények hatálya alól.

(3) Az illetékes hatóságoknak a 39. cikk (2) bekezdésének a) pontja alapján előírt kiegészítő szavatolótőke szintjét az e cikk (2) bekezdése szerint megfelelőnek ítélt tőke és az (EU) 2019/2033 rendelet harmadik vagy negyedik részében meghatározott szavatolótőke-követelmények különbségként kell meghatározniuk.

(4) Az illetékes hatóságoknak elő kell írniuk a befektetési vállalkozások számára, hogy a 39. cikk (2) bekezdésének a) pontjában említett kiegészítő szavatolótőke-követelménynek az alábbi feltételeknek megfelelő szavatolótőkével tegyenek eleget:

- a) a kiegészítő szavatolótőke-követelmény legalább háromnegyedének alapvető tőkével kell eleget tenni;
- b) az alapvető tőke legalább háromnegyedének elsődleges alapvető tőkéből kell állnia;
- c) e szavatolótőke nem használható fel az (EU) 2019/2033 rendelet 11. cikke (1) bekezdésének a), b) és c) pontjában meghatározott bármely szavatolótőke-követelményeknek való megfelelés céljából.

(5) Az illetékes hatóságoknak írásban meg kell indokolniuk a kiegészítő szavatolótőke-követelménynek a 39. cikk (2) bekezdésének a) pontja szerinti előírására vonatkozó határozatukat, indokolásukban egyértelműen bemutatva az e cikk (1)–(4) bekezdésében említett szempontok teljes körű értékelését. Az e cikk (1) bekezdésének d) pontjában meghatározott esetben az indokolásnak tartalmaznia kell annak az egyedi okait, hogy a 41. cikk (1) bekezdésének megfelelően megállapított tőkeszint miért nem tekinthető a továbbiakban elegendőnek.

(6) Az EBH-nak az EÉPH-val egyeztetve szabályozástechnikai standardtervezeteket kell kidolgoznia, amelyekben meghatározza a (2) bekezdésben említett kockázatok és kockázati elemek mérésének módját, ideértve azon kockázatokot vagy kockázati elemeket is, amelyek kifejezetten ki vannak zárva az (EU) 2019/2033 rendelet harmadik vagy negyedik részében meghatározott szavatolótőke-követelmények hatálya alól.

Az EBH-nak biztosítania kell, hogy a szabályozástechnikai standardtervezetek magukban foglalják a 39. cikk (2) bekezdésének a) pontjában említett szavatolótőke mennyiségének kiszámítására szolgáló indikatív kvalitatív módszert – amely figyelembe veszi, hogy a befektetési vállalkozások számos különféle üzleti modell és jogi forma keretében működhetnek –, illetve hogy a standardtervezetek arányosak legyenek az alábbiak fényében:

- a) a végrehajtásnak a befektetési vállalkozásoknál és az illetékes hatóságoknál jelentkező terhe;
- b) annak lehetősége, hogy a belső modelleket nem használó befektetési vállalkozások esetében alkalmazandó szavatolótőke-követelmények magasabb szintje a kockázatok és kockázati elemek (2) bekezdés szerinti értékelése nyomán alacsonyabb szavatolótőke-követelmények előírását is indokoltá teheti.

Az EBH-nak az említett szabályozástechnikai standardtervezeteket 2021. június 26-ig kell benyújtania a Bizottságnak.

A Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy kiegészítse ezt az irányelvet az első albekezdésben említett szabályozástechnikai standardoknak az 1093/2010/EU rendelet 10–14. cikkével összhangban történő elfogadása révén.

(7) Az illetékes hatóságok – eseti alapon elbírálva, és amennyiben azt indokoltnak tartják – az (1)–(6) bekezdéssel összhangban kiegészítő szavatolótőke-követelményeket írhatnak elő azon befektetési vállalkozások számára, amelyek megfelelnek az (EU) 2019/2033 rendelet 12 cikkének (1) bekezdésében meghatározott, a kis méretű és össze nem kapcsolt befektetési vállalkozás minősítés megszerzéséhez szükséges feltételeknek.

41. cikk

A kiegészítő szavatolótőkére vonatkozó iránymutatás

(1) Az arányosság elvét szem előtt tartva és az olyan befektetési vállalkozások méretével, rendszerszintű jelentőségével, tevékenységeinek jellegével, nagyságrendjével és összetettségével arányosan, amelyek nem elégtik ki az (EU) 2019/2033 rendelet 12 cikkének (1) bekezdésében meghatározott, a kis méretű és össze nem kapcsolt befektetési vállalkozás minősítés megszerzéséhez szükséges feltételeket, az illetékes hatóságok előírhatják, hogy az ilyen befektetési vállalkozások olyan szavatolótőke-szinttel rendelkezzenek, amely a 24. cikk alapján kellő mértékben meghaladja az (EU) 2019/2033 rendelet harmadik részében és az ezen irányelvben meghatározott tőkekövetelményeket, ideértve a 39. cikk (2) bekezdésének a) pontjában említett kiegészítő szavatolótőke-követelményeket is, biztosítva ezáltal, hogy: a ciklikus gazdasági ingadozások ne vezessenek az említett követelmények megsértéséhez, vagy ahhoz, hogy megakadályozzák a befektetési vállalkozást abban, hogy képes legyen tevékenységét rendezett módon felszámolni vagy azzal felhagyni.

(2) Az illetékes hatóságoknak adott esetben felül kell vizsgálniuk az (EU) 2019/2033 rendelet 12 cikkének (1) bekezdésében meghatározott, a kis méretű és össze nem kapcsolt befektetési vállalkozás minősítés megszerzéséhez szükséges feltételeket nem teljesítő egyes befektetési vállalkozások által az e cikk (1) bekezdésével összhangban megállapított szavatolótőke-szintet, és – adott esetben – tájékoztatniuk kell az érintett befektetési vállalkozást e felülvizsgálat megállapításairól, ideértve az e cikk (1) bekezdésével összhangban megállapított tőkeszint elvárt esetleges módosításait is. Az illetékes hatóságnak a módosítás végrehajtására előírt dátumot is közölnie kell.

42. cikk

Egyedi likviditási követelmények

(1) Az illetékes hatóságok csak abban az esetben írhatják elő az ezen irányelv 39. cikke (2) bekezdésének k) pontjában említett egyedi likviditási követelményeket, amennyiben az ezen irányelv 36. és 37. cikkével összhangban elvégzett felülvizsgálat alapján megállapították, hogy az adott, az (EU) 2019/2033 rendelet 12 cikkének (1) bekezdésében meghatározott, a kis méretű és össze nem kapcsolt befektetési vállalkozás minősítés megszerzéséhez szükséges feltételeket nem teljesítő befektetési vállalkozás, vagy az (EU) 2019/2033 rendelet 12 cikkének (1) bekezdésében meghatározott feltételeket teljesítő, ám az (EU) 2019/2033 rendelet 43. cikke (1) bekezdése értelmében a likviditási követelmények alól nem mentesített befektetési vállalkozás az alábbiakban felsorolt helyzetek egyikében van:

- a) a befektetési vállalkozás olyan likviditási kockázatoknak vagy likviditási kockázati elemeknek van kitéve, amelyek jelentősek, és amelyekre az (EU) 2019/2033 rendelet ötödik részében meghatározott likviditási követelmények nem biztosítanak fedezetet, vagy nem biztosítanak elegendő fedezetet;
- b) a befektetési vállalkozás nem felel meg az ezen irányelv 24. és 26. cikkében meghatározott követelményeknek, és egyéb közigazgatási intézkedések megfelelő időtartamon belül valószínűleg nem javítanak elegendő mértékben a rendszereken, eljárásokon, mechanizmusokon és stratégiákon.

(2) E cikk (1) bekezdése a) pontjának alkalmazásában a likviditási kockázatok vagy likviditási kockázati elemeket kizárólag akkor lehet az (EU) 2019/2033 rendelet harmadik részében meghatározott likviditási követelmények által nem fedezettnek vagy nem elegendően fedezettnek tekinteni, ha a befektetési vállalkozások által az ezen irányelv 24. cikkének (1) bekezdésével összhangban elvégzett értékelés felügyeleti felülvizsgálatát követően az illetékes hatóság által megfelelőnek ítélt likviditási összegeire és típusaira vonatkozó követelmények magasabbak, mint a befektetési vállalkozásra az (EU) 2019/2033 rendelet ötödik részében meghatározott likviditási követelmények.

(3) Az illetékes hatóságoknak az ezen irányelv 39. cikke (2) bekezdésének k) pontja alapján előírt egyedi likviditási követelmények szintjét az e cikk (2) bekezdése szerint megfelelőnek ítélt likviditási és az (EU) 2019/2033 rendelet ötödik részében meghatározott likviditási követelmények különbségeként kell meghatározniuk.

(4) Az illetékes hatóságoknak elő kell írniuk a befektetési vállalkozások számára, hogy az ezen irányelv 39. cikke (2) bekezdésének k) pontjában említett egyedi likviditási követelményeknek az (EU) 2019/2033 rendelet 43. cikkében meghatározott likvid eszközökkel kell eleget tenniük.

(5) Az illetékes hatóságoknak írásban meg kell indokolniuk az egyedi likviditási követelménynek a 39. cikk (2) bekezdésének k) pontja szerinti előírására vonatkozó határozatukat, indokolásukban egyértelműen bemutatva az e cikk (1)–(3) bekezdésében említett szempontok teljes körű értékelését.

(6) Az EBH-nak az EÉPH-val egyeztetve szabályozástechnikai standardtervezeteket kell kidolgoznia, amelyekben a befektetési vállalkozások méretének, struktúrájának és belső felépítésének, valamint tevékenységük jellegének, nagyságrendjének és összetettségének megfelelő módon meg kell határozni, hogy milyen módon kell felmérni a (2) bekezdésben említett likviditási kockázatok vagy likviditási kockázati elemeket.

Az EBH-nak az említett szabályozástechnikai standardtervezeteket 2021. június 26-ig kell benyújtania a Bizottságnak.

A Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy kiegészítse ezt az irányelvet az első albekezdésben említett szabályozástechnikai standardoknak az 1093/2010/EU rendelet 10–14. cikkével összhangban történő elfogadására.

43. cikk

A szanálási hatóságokkal folytatott együttműködés

Az illetékes hatóságoknak értesíteniük kell az érintett szanálási hatóságokat a 2014/59/EU irányelv hatálya alá tartozó befektetési vállalkozások számára az ezen irányelv 39. cikke (2) bekezdésének a) pontja alapján előírt bármely kiegészítő szavatolótőkéről, valamint az ezen irányelv 41. cikkének (2) bekezdésében említett, az ilyen befektetési vállalkozások tekintetében elvárt esetleges módosításokról.

44. cikk

Közzétételi követelmények

A tagállamok biztosítják, hogy az illetékes hatóságok felhatalmazással rendelkezzenek arra, hogy:

- a) megkövetelhessek, hogy az (EU) 2019/2033 rendelet 12 cikkének (1) bekezdésében meghatározott, a kis méretű és össze nem kapcsolt befektetési vállalkozás minősítés megszerzéséhez szükséges feltételeket nem teljesítő befektetési vállalkozások, valamint az (EU) 2019/2033 rendelet 46. cikkének (2) bekezdésében említett befektetési vállalkozások évente többször tegyék közzé az említett rendelet 46. cikkében említett információkat, illetve hogy meghatározhassák a közzétételre vonatkozó határidőket;
- b) megkövetelhessek, hogy az (EU) 2019/2033 rendelet 12 cikkének (1) bekezdésében meghatározott, a kis méretű és össze nem kapcsolt befektetési vállalkozás minősítés megszerzéséhez szükséges feltételeket nem teljesítő befektetési vállalkozások, valamint az (EU) 2019/2033 rendelet 46. cikkének (2) bekezdésében említett befektetési vállalkozások – meghatározott média segítségével és helyen, különösen a befektetési vállalkozások honlapjain – tegyék közzé ezeket az információkat, a pénzügyi kimutatásaik kivételével;
- c) kötelezhessek az anyavállalatokat arra, hogy évente közzétegyék – teljeskörűen vagy egyenértékű információra való hivatkozással – jogi struktúrájuk és irányításuk, valamint a befektetési vállalkozás-csoport szervezeti felépítésének leírását ezen irányelv 26. cikkének (1) bekezdésével és a 2014/65/EU irányelv 10. cikkével összhangban.

45. cikk

Az EBH tájékoztatásának kötelezettsége

- (1) Az illetékes hatóságoknak tájékoztatniuk kell az EBH-t:
 - a) a 36. cikkben említett felülvizsgálati és értékelési eljárásaikról;
 - b) a 39., a 40. és a 41. cikkben említett határozatok meghozatalához használt módszertanról;
 - c) a 18. cikkben említett közigazgatási szankciók tagállamok által meghatározott szintjéről.

Az EBH-nak az e bekezdésben említett információt továbbítania kell az EÉPH-hoz.

- (2) Az EBH-nak az EÉPH-val egyeztetve a felügyeleti felülvizsgálatok és az értékelési eljárások következetességének javítása érdekében meg kell vizsgálnia az illetékes hatóságok által benyújtott információkat. Az EBH az EÉPH-val való egyeztetés után az értékelés elvégzése céljából az 1093/2010/EU rendelet 35. cikkének megfelelően – az arányosság elvét tiszteletben tartva – további információkat is kérhet az illetékes hatóságoktól.

Az EBH-nak a honlapján közzé kell tennie az (1) bekezdés első albekezdésének c) pontjában említett összesített információkat.

Az EBH-nak jelentést kell tennie az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak az e fejezet alkalmazásában a tagállamok között mutatkozó konvergencia mértékéről. Az EBH-nak szükség esetén az 1093/2010/EU rendelet 30. cikkének megfelelően partneri felülvizsgálatokat kell végeznie. Az EBH-nak tájékoztatnia kell az EÉPH-t az ilyen partneri felülvizsgálatokról.

Az EBH-nak az 1093/2010/EU rendelet 16. cikkének, az EÉPH-nak pedig az 1095/2010/EU rendelet 16. cikkének megfelelően iránymutatásokat kell kibocsátania az illetékes hatóságok számára, amelyekkel a befektetési vállalkozások méretének, struktúrájának és belső felépítésének, valamint tevékenységük jellegének, nagyságrendjének és összetettségének megfelelő módon részletesen meghatározza az (1) bekezdésben említett felügyeleti felülvizsgálati és értékelési eljárásra, valamint az ezen irányelv 29. cikkében említett kockázatok kezelésének értékelésére vonatkozó közös eljárásokat és módszertanokat.

3. FEJEZET

A befektetésivállalkozás-csoportok felügyelete

1. Szakasz

a befektetésivállalkozás-csoportok összevont alapú felügyelete, illetve a csoporttőketesztnek való megfelelés felügyelete

46. cikk

A csoportfelügyeleti hatóság meghatározása

(1) A tagállamok biztosítják, hogy amennyiben valamely befektetésivállalkozás-csoportot egy EU-szintű befektetési vállalkozás anyavállalat vezet, az összevont alapú felügyeletet, illetve a csoporttőketesztnek való megfelelés felügyeletét az említett EU-szintű befektetési vállalkozás anyavállalat illetékes hatósága gyakorolja.

(2) A tagállamok biztosítják, hogy amennyiben valamely befektetési vállalkozás anyavállalata egy EU-szintű befektetési holding társaság anyavállalat vagy egy EU-szintű vegyes pénzügyi holding társaság anyavállalat, az összevont alapú felügyeletet, illetve a csoporttőketesztnek való megfelelés felügyeletét az adott befektetési vállalkozás illetékes hatósága gyakorolja.

(3) A tagállamok biztosítják, hogy amennyiben két vagy több tagállamban engedélyezett két vagy több befektetési vállalkozásnak ugyanaz az EU-szintű befektetési holding társaság anyavállalata vagy ugyanaz az EU-szintű vegyes pénzügyi holding társaság anyavállalata, az összevont alapú felügyeletet, illetve a csoporttőketesztnek való megfelelés felügyeletét annak a befektetési vállalkozásnak az illetékes hatósága gyakorolja, amelyet abban a tagállamban engedélyeztek, ahol a befektetési holding társaság vagy a vegyes pénzügyi holding társaság letelepedett.

(4) A tagállamok biztosítják, hogy amennyiben két vagy több tagállamban engedélyezett két vagy több befektetési vállalkozás anyavállalatai között egynél több olyan befektetési holding társaság vagy vegyes pénzügyi holding társaság van, amelyek központi irodái különböző tagállamokban vannak, és amennyiben e tagállamok mindegyikében található befektetési vállalkozás, az összevont alapú felügyeletet, illetve a csoporttőketesztnek való megfelelés felügyeletét annak a befektetési vállalkozásnak az illetékes hatósága gyakorolja, amelynek a mérlegfőösszege a legnagyobb.

(5) A tagállamok biztosítják, hogy amennyiben az Unióban engedélyezett két vagy több befektetési vállalkozás anyavállalata ugyanaz az EU-szintű befektetési holding társaság vagy EU-szintű vegyes pénzügyi holding társaság, és e befektetési vállalkozások egyike sem a befektetési holding társaság vagy vegyes pénzügyi holding társaság alapításának helye szerinti tagállamban engedélyezett, az összevont alapú felügyeletet, illetve a csoporttőketesztnek való megfelelés felügyeletét a legnagyobb mérlegfőösszeggel rendelkező befektetési vállalkozás illetékes hatósága gyakorolja.

(6) Az illetékes hatóságok – figyelembe véve az érintett befektetési vállalkozásokat és azok tevékenységének fontosságát az érintett tagállamokban – közös megegyezéssel eltekinthetnek a (3), a (4) és az (5) bekezdésben említett kritériumok alkalmazásától, ha azok alkalmazása nem lenne megfelelő az összevont alapú felügyelet vagy a csoporttőketesztnek való megfelelés hatékony felügyelete szempontjából, és az összevont alapú felügyeletnek vagy a csoporttőketesztnek való megfelelés felügyeletének a gyakorlására egy másik illetékes hatóságot jelölhetnek ki. Ezekben az esetekben az illetékes hatóságoknak bármely ilyen határozatuk meghozatala előtt lehetőséget kell biztosítaniuk – esettől függően – az EU-szintű befektetési holding társaság anyavállalatnak, az EU-szintű vegyes pénzügyi holding társaság anyavállalatnak vagy a legnagyobb mérlegfőösszeggel rendelkező befektetési vállalkozásnak a tervezett határozattal kapcsolatos véleménye kinyilvánítására. Az illetékes hatóságoknak értesíteniük kell a Bizottságot és az EBH-t bármely ilyen határozatukról.

47. cikk

Tájékoztatási követelmények vészhelyzetekben

Amennyiben olyan vészhelyzet következik be – beleértve az 1093/2010/EU rendelet 18. cikkében leírt helyzetet vagy a kedvezőtlen piaci folyamatokat előidéző helyzetet –, amely potenciálisan veszélyezteti a piac likviditását és a pénzügyi rendszer stabilitását bármely olyan tagállamban, ahol valamely befektetésivállalkozás-csoport tagjait engedélyezték, az ezen irányelv 46. cikkének megfelelően meghatározott csoportfelügyeleti hatóságnak – e cím 1. fejezetének 2. szakaszára figyelemmel – a lehető legkorábban riasztania kell az EBH-t, az ERKT-t és az érintett illetékes hatóságokat, és közölnie kell velük a feladataik teljesítéséhez szükséges valamennyi információt.

48. cikk

Felügyeleti kollégiumok

(1) A tagállamok biztosítják, hogy az ezen irányelv 46. cikkének megfelelően meghatározott csoportfelügyeleti hatóság adott esetben felügyeleti kollégiumokat hozhasson létre az e cikkben említett feladatok elvégzésének megkönnyítésére és az érintett harmadik országok felügyeleti hatóságaival való koordináció és együttműködés biztosítására, különösen az olyan esetekben, amikor az az (EU) 2019/2033 rendelet 23. cikke (1) bekezdése első albekezdése c) pontjának, illetve 23. cikke (2) bekezdésének alkalmazása érdekében, az elfogadott központi szerződő felek letéti modelljét illető információk cseréje és naprakésszé tétele miatt szükséges.

(2) A felügyeleti kollégiumok keretben biztosítanak a csoportfelügyeleti hatóság, az EBH és a többi illetékes hatóság számára, hogy azok elvégezhessék a következő feladatokat:

- a) a 47. cikkben említett feladatok;
- b) az információkérések koordinációja, amennyiben az szükséges az (EU) 2019/2033 rendelet 7. cikkével összhangban végzett, összevont alapú felügyelet megkönnyítése céljából;
- c) az információkérések koordinációja olyan esetekben, amikor az ugyanazon csoporthoz tartozó befektetési vállalkozások tekintetében illetékes több hatóságnak kell valamely klíringtag székhelye szerinti tagállam illetékes hatóságától, vagy az elfogadott központi szerződő fél illetékes hatóságától információt kérnie a befektetési vállalkozás letéti követelményeinek kiszámításához használt letéti modellekre és paraméterekre vonatkozóan;
- d) az információk valamennyi illetékes hatóság közötti és az EBH-val való cseréje az 1093/2010/EU rendelet 21. cikkével összhangban, valamint az információk EÉPH-val való cseréje az 1095/2010/EU rendelet 21. cikkével összhangban;
- e) adott esetben megállapodás a feladatok és a hatáskörök illetékes hatóságok közötti önkéntes átruházásáról;
- f) a felügyelet hatékonyságának növelése a felügyeleti követelmények indokolatlan megkettőzésének kiküszöbölésére való törekvéssel.

(3) Adott esetben felügyeleti kollégiumokat lehet létrehozni akkor is, ha az uniós befektetési vállalkozás, EU-szintű befektetési holding társaság anyavállalat vagy EU-szintű vegyes pénzügyi holding társaság anyavállalat által vezetett befektetésivállalkozás-csoport leányvállalatai harmadik országban vannak.

(4) Az EBH-nak az 1093/2010/EU rendelet 21. cikkével összhangban részt kell vennie a felügyeleti kollégiumi üléseken.

(5) A felügyeleti kollégiumok tagjainak az alábbi hatóságoknak kell lenniük:

- a) az uniós befektetési vállalkozás, EU-szintű befektetési holding társaság anyavállalat vagy EU-szintű vegyes pénzügyi holding társaság anyavállalat által vezetett befektetésivállalkozás-csoport leányvállalatainak felügyeletéért felelős illetékes hatóságok;
- b) adott esetben harmadik országok felügyeleti hatóságai, amennyiben a titoktartási követelmények valamennyi illetékes hatóság véleménye szerint egyenértékűek az e cím 1. fejezetének 2. szakaszában rögzített követelményekkel.

(6) A felügyeleti kollégium ülésein a 46. cikknek megfelelően meghatározott csoportfelügyeleti hatóság képviselőjének kell elnökölnie és neki kell meghoznia a határozatokat. A csoportfelügyeleti hatóságnak teljeskörűen, előre tájékoztatnia kell a felügyeleti kollégium minden tagját az ilyen ülések szervezéséről, a legfontosabb megvitatandó kérdésekről és a megtárgyalandó tevékenységekről. A csoportfelügyeleti hatóságnak teljeskörűen, megfelelő időben tájékoztatnia kell továbbá a felügyeleti kollégium valamennyi tagját az ülések során hozott határozatokról vagy a végrehajtott intézkedésekről.

A csoportfelügyeleti hatóságnak a határozathozatal során figyelembe kell vennie az (5) bekezdésben említett hatóságok által tervezendő vagy koordinálandó felügyeleti tevékenység relevanciáját.

A felügyeleti kollégiumoknak írásbeli megállapodás alapján kell létrejönniük és működniük.

(7) Amennyiben nézeteltérés merül fel a csoportfelügyeleti hatóság által a felügyeleti kollégiumok működéséről hozott határozatot illetően, az ügyet az érintett illetékes hatóságok bármelyike az EBH elé utalhatja és az EBH segítségét kérheti az 1093/2010/EU rendelet 19. cikkének megfelelően.

Az 1093/2010/EU rendelet 19. cikke (1) bekezdésének második albekezdésével összhangban, az EBH saját kezdeményezésére is segíthet az illetékes hatóságoknak, amennyiben nézeteltérés merül fel az e cikk szerinti felügyeleti kollégiumok működését illetően.

(8) Az EBH-nak az EÉPH-val egyeztetve szabályozástechnikai standardtervezeteket kell kidolgoznia azon feltételek részletes meghatározása céljából, amelyek mellett a felügyeleti kollégiumok elvégzik az (1) bekezdésben említett feladataikat.

Az EBH-nak az említett szabályozástechnikai standardtervezeteket 2021. június 26-ig kell benyújtania a Bizottságnak.

A Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy kiegészítse ezt az irányelvet az első albekezdésben említett szabályozástechnikai standardoknak az 1093/2010/EU rendelet 10–14. cikkével összhangban történő elfogadása révén.

49. cikk

Együttműködési követelmények

(1) A tagállamok biztosítják, hogy a csoportfelügyeleti hatóság és a 48. cikk (5) bekezdésében említett illetékes hatóságok az előírtak szerint egymás rendelkezésére bocsássanak minden lényeges, többek között a következőkre vonatkozó információt:

- a) a befektetésivállalkozás-csoport jogi formájának és irányítási rendszerének azonosítása, beleértve a szervezeti felépítését is, amely kiterjed az összes szabályozott és nem szabályozott szervezetre, nem szabályozott leányvállalatra és az anyavállalatokra, valamint a befektetésivállalkozás-csoporton belüli szabályozott szervezetek illetékes hatóságainak megnevezése;
- b) a befektetésivállalkozás-csoporton belüli befektetési vállalkozásoktól származó információk gyűjtésére és ezen információk ellenőrzésére szolgáló eljárások;
- c) olyan kedvezőtlen fejlemények a befektetési vállalkozásoknál vagy a befektetésivállalkozás-csoport más szervezeteinél, amelyek súlyosan érinthetik e befektetési vállalkozásokat;
- d) az illetékes hatóságok által az ezen irányelvet átültető nemzeti rendelkezésekkel összhangban hozott jelentősebb szankciók és rendkívüli intézkedések;
- e) az ezen irányelv 39. cikke szerinti egyedi szavatolótőke-követelmény előírása.

(2) Az illetékes hatóságok és a csoportfelügyeleti hatóság az 1093/2010/EU rendelet 19. cikkének (1) bekezdésével összhangban az EBH-hoz fordulhatnak, ha nem kaptak meg haladéktalanul valamely lényeges információt az (1) bekezdésnek megfelelően, vagy ha az együttműködés – különösen lényeges információ cseréje – iránti kérésüket elutasították vagy észszerű időn belül nem teljesítették.

Az 1093/2010/EU rendelet 19. cikke (1) bekezdésének második albekezdésével összhangban az EBH saját kezdeményezésére segíthet az illetékes hatóságoknak következetes együttműködési gyakorlatokat kidolgozni.

(3) A tagállamok biztosítják, hogy az illetékes hatóságok a többi illetékes hatóság felügyeleti feladatainak szempontjából esetlegesen jelentőséggel bíró határozat meghozatala előtt konzultáljanak egymással a következőkről:

- a) olyan változások a befektetésivállalkozás-csoporthoz tartozó befektetési vállalkozások részvénytulajdonosi vagy szervezeti felépítésében vagy irányítási rendszerében, amelyek az illetékes hatóságok jóváhagyását vagy engedélyét teszik szükségessé;
- b) az illetékes hatóságok által a befektetési vállalkozásokra kiszabott jelentősebb szankciók vagy az említett hatóságok által hozott bármely más rendkívüli intézkedés; valamint
- c) a 39. cikkel összhangban előírt egyedi szavatolótőke-követelmények.

(4) A csoportfelügyeleti hatósággal konzultálni kell, ha az illetékes hatóságoknak – a (3) bekezdés b) pontjában említetteknek megfelelően – jelentősebb szankciókat kell kiszabniuk, vagy bármely más rendkívüli intézkedést kell hozniuk.

(5) A (3) bekezdéstől eltérve, az illetékes hatóság sürgős esetekben, vagy amennyiben a konzultáció veszélyeztetheti a határozata hatékonyságát, dönthet úgy is, hogy nem folytat konzultációt más illetékes hatóságokkal, amely esetben az illetékes hatóságnak haladéktalanul tájékoztatnia kell a többi érintett illetékes hatóságot erről a konzultáció mellőzésére vonatkozó döntéséről.

50. cikk

Más tagállamokban lévő szervezeteket érintő információk ellenőrzése

(1) A tagállamok biztosítják, hogy amennyiben az egyik tagállam illetékes hatóságainak ellenőrizniük kell egy másik tagállamban található befektetési vállalkozásokra, befektetési holding társaságokra, vegyes pénzügyi holding társaságokra, pénzügyi vállalkozásokra, kiegészítő szolgáltatást nyújtó vállalkozásokra, vegyes tevékenységű holding társaságokra vagy leányvállalatokra – ideértve a biztosítónak minősülő leányvállalatokat is – vonatkozó információkat, és az említett hatóságok ennek megfelelő kérelmet terjesztenek elő, a szóban forgó másik tagállam érintett illetékes hatóságai a (2) bekezdéssel összhangban elvégezzék ezt az ellenőrzést.

(2) Az (1) bekezdés alapján megkeresett illetékes hatóságoknak végre kell hajtaniuk a következők valamelyikét:

- a) hatáskörükön belül maguk végzik el az ellenőrzést;
- b) lehetővé teszik, hogy a megkereső illetékes hatóságok végezzék el az ellenőrzést;
- c) könyvvizsgálót, illetve szakértőt kérnek fel az ellenőrzés pártatlan elvégzésére, valamint az eredmények haladéktalan jelentésére.

Az a) és a c) pont alkalmazásában a megkereső illetékes hatóságok számára lehetővé kell tenni az ellenőrzésben való részvételt.

2. SZAKASZ

BEFEKTETÉSI HOLDING TÁRSASÁGOK, VEGYES PÉNZÜGYI HOLDING TÁRSASÁGOK ÉS VEGYES TEVÉKENYSÉGŰ HOLDING TÁRSASÁGOK

51. cikk

A holding társaságok bevonása a csoporttőketesztnek való megfelelés felügyelete alá

A tagállamok biztosítják, hogy a befektetési holding társaságok és a vegyes pénzügyi holding társaságok a csoporttőketesztnek való megfelelés felügyelete alá kerüljenek.

52. cikk

Az igazgatók alkalmassága

A tagállamok előírják, hogy a befektetési holding társaság vagy vegyes pénzügyi holding társaság vezető testületének tagjai kellően jó hírnévvel és kellő tudással és szakmai tapasztalattal rendelkezzenek feladataik hatékony ellátásához, figyelembe véve a befektetési holding társaság vagy vegyes pénzügyi holding társaság konkrét szerepét.

53. cikk

Vegyes tevékenységű holding társaságok

(1) A tagállamok előírják, hogy amennyiben valamely befektetési vállalkozás anyavállalata vegyes tevékenységű holding társaság, a befektetési vállalkozás felügyeletéért felelős illetékes hatóságok:

- a) előírhatják a vegyes tevékenységű holding társaság számára, hogy bocsássa rendelkezésükre az adott befektetési vállalkozás felügyelete szempontjából esetlegesen lényeges információkat;
- b) felügyelhetik a befektetési vállalkozás és a vegyes tevékenységű holding társaság, illetve az utóbbi leányvállalatai közötti ügyleteket, és előírhatják a befektetési vállalkozás számára megfelelő kockázatkezelési eljárások és belső ellenőrzési mechanizmusok, többek között hatékony adatszolgáltatási és számviteli eljárások alkalmazását ezen ügyletek azonosítására, mérésére, nyomon követésére és ellenőrzésére.

(2) A tagállamok úgy rendelkeznek, hogy illetékes hatóságai helyszíni vizsgálatokat végezhetnek vagy – külső ellenőr bevonásával – végeztethetnek a vegyes tevékenységű holding társaságoktól és leányvállalataiktól kapott információk ellenőrzése céljából.

54. cikk

Szankciók

E cím 2. fejezete 3. szakaszának megfelelően a tagállamok biztosítják, hogy az e fejezetet átültető törvényi, rendeleti vagy közigazgatási rendelkezések megsértésének megszüntetését vagy enyhítését vagy az ilyen jogsértések okainak kezelését célzó közigazgatási szankciókat vagy egyéb közigazgatási intézkedéseket lehessen alkalmazni a befektetési holding társaságokkal, vegyes pénzügyi holding társaságokkal és vegyes tevékenységű holding társaságokkal, illetve tényleges vezetőikkel szemben.

55. cikk

A harmadik országbeli felügyelet és egyéb felügyeleti technikák értékelése

(1) A tagállamok biztosítják, hogy amennyiben két vagy több olyan befektetési vállalkozás, amely egyazon anyavállalat leányvállalata és az anyavállalat harmadik országban rendelkezik központi irodával, nem tartozik hatékony csoportszintű felügyelet hatálya alá, az illetékes hatóság értékelje, hogy a befektetési vállalkozásokat olyan felügyelet hatálya alá vonták-e a harmadik országbeli felügyeleti hatóság, amely egyenértékű az ezen irányelv és az (EU) 2019/2033 rendelet első része szerinti felügyelettel.

(2) Ha az e cikk (1) bekezdésében említett értékelés azt állapítja meg, hogy nincs ilyen egyenértékű felügyelet, a tagállamok olyan megfelelő felügyeleti technikákat engedélyeznek, amelyek alkalmasak az (EU) 2019/2033 rendelet 7. és 8. cikkében meghatározott felügyeleti célkitűzések megvalósítására. E felügyeleti technikákról a többi érintett illetékes hatósággal folytatott konzultációt követően annak az illetékes hatóságnak kell döntenie, amely csoportfelügyeleti hatóság lenne akkor, ha az anyavállalatot az Unióban létesítették volna. Az e bekezdés alapján hozott összes intézkedést közölni kell a többi érintett illetékes hatósággal, az EBH-val, valamint a Bizottsággal.

(3) Az az illetékes hatóság, amely csoportfelügyeleti hatóság lenne akkor, ha az anyavállalatot az Unióban létesítették volna, előírhatja többek között egy befektetési holding társaság vagy vegyes pénzügyi holding társaság Unión belüli létesítését, és alkalmazhatja az (EU) 2019/2033 rendelet 7. és 8. cikkét e befektetési holding társaságra vagy e vegyes pénzügyi holding társaságra.

56. cikk

Harmadik országbeli felügyeleti hatóságokkal való együttműködés

A Bizottság – valamely tagállam kérésére vagy saját kezdeményezésére – ajánlásokat nyújthat be a Tanácsnak egy vagy több harmadik országgal kötendő olyan megállapodások megtárgyalására, amelyek az alábbi befektetési vállalkozások csoporttőketesztnek való megfelelése felügyeletének módjára vonatkoznak:

- olyan befektetési vállalkozások, amelyek anyavállalatának központi irodája harmadik országban van;
- olyan harmadik országbeli befektetési vállalkozások, amelyek anyavállalatának az Unió területén található a központi irodája.

V. CÍM

AZ ILLETÉKES HATÓSÁGOK ÁLTALI KÖZZÉTÉTEL

57. cikk

Közzétételi követelmények

(1) Az illetékes hatóságoknak közzé kell tenniük az összes alábbi információt:

- az ezen irányelv alapján a tagállamukban elfogadott törvényi, rendeleti és közigazgatási rendelkezések és általános iránymutatások szövege;
- az ezen irányelvben és az (EU) 2019/2033 rendeletben biztosított választási lehetőségek és mérlegelési jogkörök gyakorlásának módja;

- c) az ezen irányelv 36. cikkében említett felügyeleti felülvizsgálat és értékelés során az általuk alkalmazott általános kritériumok és módszertanok;
- d) összesített statisztikai adatok ezen irányelv és az (EU) 2019/2033 rendelet végrehajtásának legfontosabb vetületeiről a tagállamokban, ideértve az ezen irányelv 39. cikke (2) bekezdésének a) pontja alapján hozott felügyeleti intézkedések számát és jellegét, valamint az ezen irányelv 18. cikkének megfelelően kiszabott közigazgatási szankciók számát és jellegét.

(2) Az (1) bekezdésnek megfelelően közzétett információknak kellően átfogóaknak és pontosaknak kell lenniük ahhoz, hogy az (1) bekezdés b), c) és d) pontjának különböző tagállamok illetékes hatóságai általi alkalmazását érdemi módon össze lehessen hasonlítani.

(3) Az információkat közös formátumot követve kell közzétenni, és rendszeresen naprakésszé kell tenni. A közzétett információknak hozzáférhetőeknek kell lenniük egy egységes elektronikus elérési helyen.

(4) Az EBH-nak az EÉPH-val egyeztetve végrehajtás-technikai standardtervezeteket kell kidolgoznia az (1) bekezdésben felsorolt információk formátumának, szerkezetének, tartalmának és éves közzétételi időpontjának meghatározása céljából.

A Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy az első albekezdésben említett végrehajtás-technikai standardokat az 1093/2010/EU rendelet 15. cikkével összhangban elfogadja.

(5) Az EBH-nak a (4) bekezdésben említett szabályozástechnikai standardtervezeteket 2021. június 26-ig kell benyújtania a Bizottságnak.

VI. CÍM

FELHATALMAZÁSON ALAPULÓ JOGI AKTUSOK

58. cikk

A felhatalmazás gyakorlása

(1) A felhatalmazáson alapuló jogi aktusok elfogadására vonatkozóan a Bizottság részére adott felhatalmazás feltételeit ez a cikk határozza meg.

(2) A Bizottságnak a 3. cikk (2) bekezdésében, a 29. cikk (4) bekezdésében és a 36. cikk (4) bekezdésében említett, felhatalmazáson alapuló jogi aktus elfogadására vonatkozó felhatalmazása öt éves időtartamra szól 2019. december 25-től kezdődő hatállyal.

(3) Az Európai Parlament vagy a Tanács bármikor visszavonhatja a 3. cikk (2) bekezdésében, a 29. cikk (4) bekezdésében és a 36. cikk (4) bekezdésében említett felhatalmazást. A visszavonásról szóló határozat megszünteti az abban meghatározott felhatalmazást. A határozat az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* való kihirdetését követő napon, vagy a benne megjelölt későbbi időpontban lép hatályba. A határozat nem érinti a már hatályban lévő felhatalmazáson alapuló jogi aktusok érvényességét.

(4) A felhatalmazáson alapuló jogi aktus elfogadása előtt a Bizottság a jogalkotás minőségének javításáról szóló, 2016. április 13-i intézményközi megállapodásban foglalt elveknek megfelelően konzultál az egyes tagállamok által kijelölt szakértőkkel.

(5) A Bizottság a felhatalmazáson alapuló jogi aktus elfogadását követően haladéktalanul és egyidejűleg értesíti arról az Európai Parlamentet és a Tanácsot.

(6) A 3. cikk (2) bekezdése, a 29. cikk (4) bekezdése és a 36. cikk (4) bekezdése értelmében elfogadott, felhatalmazáson alapuló jogi aktus csak akkor lép hatályba, ha az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak a jogi aktusról való értesítését követő két hónapon belül sem az Európai Parlament, sem a Tanács nem emelt ellene kifogást, illetve ha az említett időtartam lejártát megelőzően mind az Európai Parlament, mind a Tanács arról tájékoztatta a Bizottságot, hogy nem fog kifogást emelni. Az Európai Parlament vagy a Tanács kezdeményezésére ez az időtartam két hónappal meghosszabbodik.

VII. CÍM

MÁS IRÁNYELVEK MÓDOSÍTÁSAI

59. cikk

A 2002/87/EK irányelv módosítása

A 2002/87/EK irányelv 2. cikkének 7. pontja helyébe a következő szöveg lép:

„7. »ágazati szabályok«: a szabályozott vállalkozások prudenciális felügyeletével kapcsolatos uniós jogi aktusok, különösen az 575/2013/EU (*) és az (EU) 2019/2033 (**) európai parlamenti és tanácsi rendelet, valamint a 2009/138/EK, a 2013/36/EU (***), a 2014/65/EU (****) és az (EU) 2019/2034 (*****) európai parlamenti és tanácsi irányelv.

(*) Az Európai Parlament és a Tanács 575/2013/EU rendelete (2013. június 26.) a hitelintézetekre és befektetési vállalkozásokra vonatkozó prudenciális követelményekről és a 648/2012/EU rendelet módosításáról (HL L 176., 2013.6.27., 1. o.).

(**) Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2019/2033 rendelete (2019. november 27.) a befektetési vállalkozásokra vonatkozó prudenciális követelményekről, valamint az 1093/2010/EU, az 575/2013/EU, a 600/2014/EU és a 806/2014/EU rendelet módosításáról (HL L 314, 2019.12.5., 1 o.).

(***) Az Európai Parlament és a Tanács 2013/36/EU irányelve (2013. június 26.) a hitelintézetek tevékenységéhez való hozzáférésről és a hitelintézetek és befektetési vállalkozások prudenciális felügyeletéről, a 2002/87/EK irányelv módosításáról, a 2006/48/EK és a 2006/49/EK irányelv hatályon kívül helyezéséről (HL L 176., 2013.6.27., 338. o.).

(****) Az Európai Parlament és a Tanács 2014/65/EU irányelve (2014. május 15.) a pénzügyi eszközök piacairól, valamint a 2002/92/EK irányelv és a 2011/61/EU irányelv módosításáról (HL L 173., 2014.6.12., 349. o.).

(*****) Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2019/2034 irányelve (2019. november 27.) a befektetési vállalkozások prudenciális felügyeletéről, valamint a 2002/87/EK, a 2009/65/EK, a 2011/61/EU, a 2013/36/EU, a 2014/59/EU és a 2014/65/EU irányelv módosításáról (HL L 314, 2019.12.5., 64 o.).”

60. cikk

A 2009/65/EK irányelv módosítása

A 2009/65/EK irányelv 7. cikke (1) bekezdése a) pontjának iii. alpontja helyébe a következő szöveg lép:

„iii. ezeknek a követelményeknek az összegétől függetlenül az alapkezelő társaság szavatolótőkéjének összege sohasem lehet alacsonyabb az (EU) 2019/2033 európai parlamenti és tanácsi rendelet 13. cikkében előírt összegnél (*).”

(*) Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2019/2033 rendelete (2019. november 27.) a befektetési vállalkozásokra vonatkozó prudenciális követelményekről, valamint az 1093/2010/EU, az 575/2013/EU, a 600/2014/EU és a 806/2014/EU rendelet módosításáról (HL L 314, 2019.12.5., 1 o.).”

61. cikk

A 2011/61/EU irányelv módosítása

A 2011/61/EU irányelv 9. cikkének (5) bekezdése helyébe a következő szöveg lép:

„(5) Tekintet nélkül a (3) bekezdésre, az ABAK szavatolótőkéje sohasem lehet kevesebb az (EU) 2019/2033 európai parlamenti és tanácsi rendelet 13. cikkében előírt összegnél. (*)”

(*) Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2019/2033 rendelete (2019. november 27.) a befektetési vállalkozásokra vonatkozó prudenciális követelményekről, valamint az 1093/2010/EU, az 575/2013/EU, a 600/2014/EU és a 806/2014/EU rendelet módosításáról (HL L 314, 2019.12.5., 1 o.).”

62. cikk

A 2013/36/EU irányelv módosításai

A 2013/36/EU irányelv a következőképpen módosul:

1. A cím helyébe a következő szöveg lép:

„Az Európai Parlament és a Tanács 2013/36/EU irányelve (2013. június 26.) a hitelintézetek tevékenységéhez való hozzáférésről és a hitelintézetek prudenciális felügyeletéről, a 2002/87/EK irányelv módosításáról, a 2006/48/EK és a 2006/49/EK irányelv hatályon kívül helyezéséről”.

2. Az 1. cikk helyébe a következő szöveg lép:

„1. cikk

Tárgy

Ez az irányelv az alábbiakra vonatkozó szabályokat állapítja meg:

- a) a hitelintézetek tevékenységéhez való hozzáférés;
 - b) felügyeleti hatáskörök és eszközök a hitelintézetek illetékes hatóságok általi prudenciális felügyeletéhez;
 - c) a hitelintézetek illetékes hatóságok általi prudenciális felügyelete az 575/2013/EU rendeletben meghatározott egységes szabályokkal összhangban;
 - d) az illetékes hatóságokra vonatkozó nyilvánosságra hozatali követelmények a hitelintézetek prudenciális szabályozása és felügyelete terén.”
3. A 2. cikk a következőképpen módosul:
 - a) a (2) és a (3) bekezdést el kell hagyni;
 - b) az (5) bekezdés 1. pontját el kell hagyni;
 - c) a (6) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(6) Az e cikk (5) bekezdésének 3–24. pontjában említett jogalanyok a 34. cikk és a VII. cím 3. fejezetének alkalmazásában pénzügyi vállalkozásnak minősülnek.”
 4. A 3. cikk (1) bekezdésének 4. pontját el kell hagyni.
 5. Az 5. cikk helyébe a következő szöveg lép:

„5. cikk

A tagállamokon belüli koordináció

Azok a tagállamok, amelyekben több illetékes hatóság foglalkozik a hitelintézetek és pénzügyi vállalkozások prudenciális felügyeletével, megteszik a szükséges intézkedéseket az ilyen hatóságok közötti koordináció megszervezése érdekében.”

6. A szöveg a következő cikkel egészül ki:

„8a. cikk

Az 575/2013/EU rendelet 4. cikke (1) bekezdése 1. pontjának b) alpontjában említett hitelintézetek engedélyezésére vonatkozó egyedi követelmények

(1) A tagállamok előírják, hogy az 575/2013/EU rendelet 4. cikke (1) bekezdése 1. pontjának b) alpontjában említett azon vállalkozások, amelyek a 2014/65/EU irányelv II. címe alapján már szereztek engedélyt, a 8. cikkel összhangban engedély iránti kérelmet nyújtsanak be azon a napon, amikor a következő események bármelyike bekövetkezik:

- a) az eszközeik havi összértékének 12 egymást követő hónapra számított átlaga legalább 30 milliárd EUR; vagy
- b) az eszközeik havi összértékének 12 egymást követő hónapra számított átlaga legfeljebb 30 milliárd EUR, és a vállalkozás olyan csoport tagja, amely esetében a csoporthoz tartozó valamennyi vállalkozás egyedi szinten 30 milliárd EUR-nál kisebb összértékű eszközökkel rendelkezik és a 2014/65/EU irányelv I. melléklete A. szakaszának 3. és 6. pontjában említett valamely tevékenységet végzi, az említett vállalkozások konszolidált eszközeinek összértéke pedig legalább 30 milliárd EUR, és az említett összegek mindkét esetben a megelőző 12 egymást követő hónap átlagában kerültek kiszámításra.

(2) Az e cikk (1) bekezdésében említett vállalkozások az e cikk (1) bekezdésében említett engedély megszerzéséig folytathatják az 575/2013/EU rendelet 4. cikke (1) bekezdése 1. pontjának b) alpontjában említett tevékenységek végzését.

(3) Az e cikk (1) bekezdésétől eltérve, az 575/2013/EU rendelet 4. cikke (1) bekezdése 1. pontjának b) alpontjában említett azon vállalkozások, amelyek 2019. december 24-én a 2014/65/EU irányelv alapján engedélyezett befektetési vállalkozásként végzik tevékenységüket, 2020. december 27-ig kötelesek ezen irányelv 8. cikkével összhangban engedélyért folyamodni.

(4) Amennyiben az illetékes hatóság az információknak a 2014/65/EU irányelv 95a. cikkével összhangban történő kézhezvételét követően azt állapítja meg, hogy valamely vállalkozást hitelintézetként kell engedélyezni ezen irányelv 8. cikkével összhangban, értesítenie kell a vállalkozást és a 2014/65/EU 4. cikke (1) bekezdésének 26. pontja szerinti illetékes hatóságot, és ezen értesítés napjától át kell vennie az engedélyezési eljárást.

(5) Ismételt engedélyezés esetén az engedélyező illetékes hatóságnak biztosítania kell, hogy az eljárás a lehető legegyszerűbb legyen, és figyelembe vegyék a meglévő engedélyezésekből származó információkat.

(6) Az EBH-nak szabályozástechnikai standardtervezeteket kell kidolgoznia a következők meghatározása érdekében:

a) az engedély iránti kérelmében az illetékes hatóságok számára a vállalkozás által benyújtandó információ, a 10. cikkben előírt üzleti tervet is ideértve;

b) az (1) bekezdésben említett küszöbértékek kiszámításának módszertana.

A Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy kiegészítse ezt az irányelvet az első albekezdés a) és b) pontjában említett szabályozástechnikai standardoknak az 1093/2010/EU rendelet 10–14. cikkével összhangban történő elfogadása révén.

Az EBH-nak az említett szabályozástechnikai standardtervezeteket 2020. december 26-ig kell benyújtania a Bizottságnak.”

7. A 18. cikk a következő ponttal egészül ki:

„aa) kizárólag az 575/2013/EU rendelet 4. cikke (1) bekezdése 1. pontjának b) alpontjában említett tevékenységek végzésére használja az engedélyt, és eszközei összértékének öt egymást követő évre számított átlaga az említett cikkben meghatározott küszöbértékek alatt van;”

8. A 20. cikk a következőképpen módosul:

a) a (2) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(2) Az EBH nyilvánosságra hozza és legalább évente frissíti a honlapján a mindazon hitelintézetek nevét tartalmazó jegyzéket, amelyek számára engedélyt adtak ki.”;

b) a szöveg a következő bekezdéssel egészül ki:

„(3a) Az e cikk (2) bekezdésében említett jegyzéknek tartalmaznia kell az 575/2013/EU rendelet 4. cikke (1) bekezdése 1. pontjának b) alpontjában említett vállalkozások nevét is, és ezeket hitelintézetként kell azonosítani. Az említett jegyzéknek ezenkívül tükröznie kell az előző változathoz képest történt esetleges változásokat is.”

9. A 21b. cikk (5) bekezdése helyébe a következő szöveg lép:

„(5) E cikk alkalmazásában:

a) a harmadik országbeli csoport unióbeli eszközeinek összértékét a következők összegeként kell meghatározni:

i. a harmadik országbeli csoporthoz tartozó minden unióbeli intézmény eszközeinek összértéke az összevont mérlege alapján, illetve az egyéni mérlegük alapján, ha egy intézmény mérlegét nem konszolidálják; és

ii. a harmadik országbeli csoportnak az ezen irányelvvel, a 600/2014/EU európai parlament és tanácsi rendelettel (*), illetve a 2014/65/EU irányelvvel összhangban az Unióban engedélyezett összes fióktelepe eszközeinek összértéke;

b) az »intézmény« fogalma magában foglalja a befektetési vállalkozásokat is.

(*) Az Európai Parlament és a Tanács 600/2014/EU rendelete (2014. május 15.) a pénzügyi eszközök piacairól és a 648/2012/EU rendelet módosításáról (HL L 173., 2014.6.12., 84. o.)”

10. A IV. címet el kell hagyni.

11. Az 51. cikk (1) bekezdésének első albekezdése helyébe a következő szöveg lép:

„(1) A fogadó tagállam illetékes hatóságai a 112. cikk (1) bekezdésének alkalmazása esetén az összevont felügyeletet ellátó hatóságtól vagy a székhely szerinti tagállam illetékes hatóságaitól kérhetik, hogy egy hitelintézet fióktelepét tekintsék jelentősnek.”

12. Az 53. cikk (2) bekezdése helyébe a következő szöveg lép:

„(2) Az (1) bekezdés nem akadályozhatja az illetékes hatóságokat abban, hogy az ezen irányelvnek, az 575/2013/EU rendeletnek, az (EU) 2019/2033 európai parlamenti és tanácsi irányelvnek (*), valamint az 1092/2010/EU rendelet 15. cikkének, az 1093/2010/EU rendelet 31., 35. és 36. cikkének és az 1095/2010/EU rendelet 31. és 36. cikkének, az (EU) 2019/2034 európai parlamenti és tanácsi irányelvnek (**) és a hitelintézetekre alkalmazandó egyéb irányelveknek megfelelően információkat cseréljenek egymással, vagy információkat továbbítsanak az ERKT-nak, az EBH-nak és az 1095/2010/EU európai parlamenti és tanácsi rendelettel (***) létrehozott európai felügyeleti hatóságnak (Európai Értékpapír-piaci Hatóság) (a továbbiakban: EÉPH). Az így továbbított információkra is az (1) bekezdés vonatkozik.

(*) Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2019/2033 rendelete (2019. november 27.) a befektetési vállalkozásokra vonatkozó prudenciális követelményekről, valamint az 1093/2010/EU, az 575/2013/EU, a 600/2014/EU és a 806/2014/EU rendelet módosításáról (HL L 314, 2019.12.5., 1 o.).

(**) Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2019/2034 irányelve (2019. november 27.) a befektetési vállalkozások prudenciális felügyeletéről, valamint a 2002/87/EK, a 2009/65/EK, a 2011/61/EU, a 2013/36/EU, a 2014/59/EU és a 2014/65/EU irányelv módosításáról (HL L 314, 2019.12.5., 64. o.).”

(***) Az Európai Parlament és a Tanács 1095/2010/EU rendelete (2010. november 24.) az európai felügyeleti hatóság (Európai Értékpapírpiaci Hatóság) létrehozásáról, a 716/2009/EK határozat módosításáról és a 2009/77/EK bizottsági határozat hatályon kívül helyezéséről (HL L 331., 2010.12.15., 84. o.).

13. A 66. cikk (1) bekezdése a következő ponttal egészül ki:

„aa) az 575/2013/EU rendelet 4. cikke (1) bekezdése 1. pontjának b) alpontjában említett tevékenységek legalább egyikének végzése és az említett cikk szerinti küszöbértékek elérése hitelintézeti engedély hiányában;”

14. A 76. cikk (5) bekezdésének hatodik albekezdését el kell hagyni.

15. A 86. cikk (11) bekezdése helyébe a következő szöveg lép:

„(11) Az illetékes hatóságok biztosítják, hogy az intézmények az esetleges likviditási hiányok megszüntetésére irányuló stratégiákat és végrehajtási intézkedéseket tartalmazó tervekkel rendelkezzenek, a más tagállamban létrehozott fióktelepekre vonatkozóan is. Az illetékes hatóságok biztosítják, hogy a belső szabályzatok és eljárások megfelelő kiigazítása érdekében ezeket a terveket az intézmények legalább évente teszteljék és a (8) bekezdésben említett alternatív forgatókönyvek kimenetele alapján aktualizálják, majd pedig nyújtják be a felső vezetésnek, amely jóváhagyja azokat. Az intézményeknek előzetesen meg kell hozniuk a likvidforrás-ellátottság helyreállítására vonatkozó tervek azonnali végrehajtásához szükséges működési intézkedéseket. Az ilyen működési intézkedéseknek magukban kell foglalniuk a központi banki finanszírozás számára azonnal rendelkezésre álló biztosíték tartását. Ebbe szükség esetén beletartozik a biztosíték más tagállam pénznemében való tartása, vagy egy olyan harmadik ország pénznemében való tartása, amellyel szemben az intézetnek követelése van, illetve ha működési szempontból szükséges, egy olyan fogadó tagállam vagy harmadik ország területén való tartása, amelynek pénznemében követelés áll fenn.”

16. A 110. cikk (2) bekezdését el kell hagyni.

17. A 111. cikk helyébe a következő szöveg lép:

„111. cikk

A csoportfelügyeleti hatóság meghatározása

(1) Amennyiben az anyavállalat tagállami hitelintézet anyavállalat vagy EU-szintű hitelintézet anyavállalat, az összevont alapú felügyeletet azon illetékes hatóságnak kell ellátnia, amely az adott tagállami hitelintézet anyavállalatot vagy az adott EU-szintű hitelintézet anyavállalatot egyéni alapon felügyeli.

Amennyiben az anyavállalat tagállami befektetési vállalkozás anyavállalat vagy EU-szintű befektetési vállalkozás anyavállalat, és egyik leányvállalata sem hitelintézet, az összevont alapú felügyeletet azon illetékes hatóságnak kell ellátnia, amely a tagállami befektetési vállalkozás anyavállalatot vagy az EU-szintű befektetési vállalkozás anyavállalatot egyéni alapon felügyeli.

Amennyiben az anyavállalat tagállami befektetési vállalkozás anyavállalat vagy EU-szintű befektetési vállalkozás anyavállalat, és legalább egy leányvállalata hitelintézet, az összevont alapú felügyeletet a hitelintézet illetékes hatóságának kell ellátnia, illetve amennyiben több hitelintézet leányvállalata van, akkor a legnagyobb mérlegfőösszeggel rendelkező hitelintézet illetékes hatóságának.

(2) Amennyiben egy hitelintézet vagy egy befektetési vállalkozás anyavállalata tagállami pénzügyi holding társaság anyavállalat, tagállami vegyes pénzügyi holding társaság anyavállalat, EU-szintű pénzügyi holding társaság anyavállalat vagy EU-szintű vegyes pénzügyi holding társaság anyavállalat, az összevont alapú felügyeletet azon illetékes hatóságnak kell ellátnia, amely a hitelintézetet vagy a befektetési vállalkozást egyéni alapon felügyeli.

(3) Amennyiben az Unióban engedélyezett két vagy több hitelintézet vagy befektetési vállalkozás anyavállalata ugyanaz a tagállami pénzügyi holding társaság anyavállalat, tagállami vegyes pénzügyi holding társaság anyavállalat, EU-szintű pénzügyi holding társaság anyavállalat vagy EU-szintű vegyes pénzügyi holding társaság anyavállalat, az összevont alapú felügyeletet az alábbiaknak kell ellátniuk:

- a) a hitelintézet illetékes hatósága, amennyiben a csoportban egyetlen hitelintézet van;
- b) a legnagyobb mérlegfőösszeggel rendelkező hitelintézet illetékes hatósága, amennyiben a csoportban több hitelintézet van;
- c) a legnagyobb mérlegfőösszeggel rendelkező befektetési vállalkozás illetékes hatósága, amennyiben a csoportban nincs hitelintézet.

(4) Azokban az esetekben, amikor az 575/2013/EU rendelet 18. cikke (3) bekezdésének vagy (6) bekezdésének értelmében konszolidációt kell végezni, az összevont alapú felügyeletet azon hitelintézet vagy, amennyiben a csoportban nincs hitelintézet, azon befektetési intézet illetékes hatóságának kell ellátnia, amelynek a mérlegfőösszege a legnagyobb.

(5) Az (1) bekezdés harmadik albekezdésétől, a (3) bekezdés b) pontjától és a (4) bekezdéstől eltérve, amennyiben az illetékes hatóság egy adott csoportba tartozó több hitelintézetet is egyéni alapon felügyel, az összevont alapú felügyeletet azon illetékes hatóságnak kell ellátnia, amely a csoporthoz tartozó egy vagy több olyan hitelintézetet felügyeli egyéni alapon, amely vagy amelyek együttes mérlegfőösszege magasabb, mint a bármely más illetékes hatóság által egyéni alapon felügyelt hitelintézeteké.

A (3) bekezdés c) pontjától és a (4) bekezdéstől eltérve, amennyiben az illetékes hatóság egy adott csoportba tartozó több befektetési vállalkozást is egyéni alapon felügyel, az összevont alapú felügyeletet azon illetékes hatóságnak kell ellátnia, amely a csoporthoz tartozó egy vagy több olyan befektetési vállalkozást felügyeli egyéni alapon, amely vagy amelyek együttes mérlegfőösszege a legmagasabb.

(6) Egyes esetekben az illetékes hatóságok közös megegyezéssel eltekinthetnek az (1), a (3) és a (4) bekezdésben említett kritériumok alkalmazásától, és az összevont alapú felügyelet ellátására egy másik illetékes hatóságot jelölhetnek ki, amennyiben az érintett hitelintézeteknek vagy befektetési vállalkozásoknak és tevékenységük adott tagállambeli relatív súlyának figyelembevételével, vagy annak tükrében, hogy az összevont alapú felügyelet folytonosságára, vagyis ugyanazon illetékes hatóság általi folytatására lenne szükség, az említett szempontok alkalmazása nem volna megfelelő. Ilyen esetekben az EU-szintű anyavállalatnak, az EU-szintű pénzügyi holding társaság anyavállalatnak, az EU-szintű vegyes pénzügyi holding társaság anyavállalatnak vagy a legnagyobb mérlegfőösszeggel rendelkező hitelintézeteknek vagy befektetési vállalkozásoknak jogot kell biztosítani álláspontjuk kifejtésére, mielőtt az illetékes hatóságok döntenének.

(7) Az illetékes hatóságoknak haladéktalanul tájékoztatniuk kell a Bizottságot és az EBH-t a (6) bekezdés hatálya alá tartozó bármely megegyezésről.”

18. A 114. cikk (1) bekezdésének első albekezdése helyébe a következő szöveg lép:

„(1) Amennyiben olyan vészhelyzet következik be – beleértve az 1093/2010/EU rendelet 18. cikkében leírt helyzetet vagy a kedvezőtlen piaci folyamatokat előidéző helyzetet – amely potenciálisan veszélyezteti a piac likviditását és a pénzügyi rendszer stabilitását bármely olyan tagállamban, ahol egy csoport tagjait engedélyezték, vagy ahol az 51. cikkben említett jelentős fióktelepek telepedtek le, az összevont felügyeletet ellátó hatóság – az ezen irányelv VII. címe 1. fejezete 2. szakaszára, és adott esetben az (EU) 2019/2034 irányelv IV. címe 1. fejezetének 2. szakaszára figyelemmel – a lehető legkorábban riasztja az EBH-t és az 58. cikk (4) bekezdésében és az 59. cikkben említett hatóságokat, és közli velük a feladataik teljesítéséhez szükséges valamennyi információt. Ezek a kötelezettségek az összes illetékes hatóságra vonatkoznak.”

19. A 116. cikk a következőképpen módosul:

a) a (2) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(2) A felügyeleti kollégiumokban részt vevő illetékes hatóságok és az EBH szorosan együttműködnek egymással. Az ezen irányelv VII. címe 1. fejezetének II. szakasza és adott esetben az (EU) 2019/2034 irányelv IV. címe 1. fejezetének 2. szakasza szerinti titoktartási kötelezettséget nem sérti, ha az illetékes hatóságok bizalmas információkat cserélnek a felügyeleti kollégiumokban. A felügyeleti kollégiumok létrehozása és működése nem érinti az illetékes hatóságok ezen irányelv és az 575/2013/EU rendelet szerinti jogait és kötelességeit.”;

b) a (6) bekezdés első albekezdése helyébe a következő szöveg lép:

„(6) A felügyeleti kollégiumokban részt vehetnek az EU-szintű anyaintézmények vagy EU-szintű pénzügyi holding társaság anyavállalatok vagy EU-szintű vegyes pénzügyi holding társaság anyavállalatok leányvállalatainak felügyeletéért felelős illetékes hatóságok is, valamint azon fogadó tagállamok illetékes hatóságai, ahol az 51. cikk szerinti jelentős fióktelepek telepedtek le, szükség szerint a KBER központi bankjai, továbbá adott esetben – amennyiben a titoktartási követelmények valamennyi illetékes hatóság véleménye szerint egyenértékűek az ezen irányelv VII. címe 1. fejezetének II. szakasza, és adott esetben az (EU) 2019/2034 irányelv IV. címe 1. fejezetének 2. szakasza szerinti követelményekkel – harmadik országok felügyeleti hatóságai is.”;

c) a (9) bekezdés első albekezdése helyébe a következő szöveg lép:

„(9) Az összevont felügyeletet ellátó hatóságnak – az ezen irányelv VII. címe 1. fejezetének II. szakasza, és adott esetben az (EU) 2019/2034 irányelv IV. címe 1. fejezetének 2. szakasza szerinti titoktartási kötelezettség figyelembevételével – tájékoztatnia kell az EBH-t a felügyeleti kollégium tevékenységeiről, ideértve a vészhelyzetekben folytatottakat is, továbbá közölnie kell az EBH-val a felügyeleti tevékenység közelítésének szempontjából minden különösen fontos információt.”

20. A 125. cikk (2) bekezdése helyébe a következő szöveg lép:

„(2) Az összevont alapú felügyelet, és különösen az illetékes hatóságok közötti, ezen irányelvben szabályozott információcsere keretében kapott információkra a hitelintézetek esetében az ezen irányelv 53. cikke (1) bekezdésében meghatározott vagy az (EU) 2019/2034 irányelv 15. cikke szerinti szakmai titoktartási követelményekkel legalább egyenértékű követelményeknek kell vonatkozniuk.”

21. A 128. cikk ötödik albekezdését el kell hagyni.

22. A 129. cikk (2), (3) és (4) bekezdését el kell hagyni.

23. A 130. cikk (2), (3) és (4) bekezdését el kell hagyni.

24. A 143. cikk (1) bekezdésének d) pontja helyébe a következő szöveg lép:

„d) az ezen irányelv VII. címe 1. fejezetének II. szakaszában meghatározott rendelkezések és adott esetben az (EU) 2019/2034 irányelv IV. címe 1. fejezetének 2. szakaszában meghatározott rendelkezések sérelme nélkül, összesített statisztikai adatok a prudenciális keretszabályozás végrehajtásának kulcsfontosságú vetületeiről valamennyi tagállamban, beleértve az ezen irányelv 102. cikke (1) bekezdésének a) pontja alapján hozott felügyeleti intézkedések számát és jellegét, valamint az ezen irányelv 65. cikkének megfelelően hozott közigazgatási szankciók számát és jellegét.”

63. cikk

A 2014/59/EU irányelv módosításai

A 2014/59/EU irányelv a következőképpen módosul:

1. A 2. cikk (1) bekezdésének 3. pontja helyébe a következő szöveg lép:

„3. »befektetési vállalkozás«: az (EU) 2019/2033 európai parlamenti és tanácsi rendelet (*) 4. cikke (1) bekezdésének 22. pontjában meghatározott, az (EU) 2019/2033 európai parlamenti és tanácsi irányelv (**) 9. cikkének (1) bekezdésében megállapított indulótőke-követelmény hatálya alá tartozó befektetési vállalkozás;

(*) Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2019/2033 rendelete (2019. november 27.) a befektetési vállalkozásokra vonatkozó prudenciális követelményekről, valamint az 1093/2010/EU, az 575/2013/EU, a 600/2014/EU és a 806/2014/EU rendelet módosításáról (HL L 314, 2019.12.5., 1 o.).

(**) Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2019/2034 irányelve (2019. november 27.) a befektetési vállalkozások prudenciális felügyeletéről, valamint a 2002/87/EK, a 2009/65/EK, a 2011/61/EU, a 2013/36/EU, a 2014/59/EU és a 2014/65/EU irányelv módosításáról (HL L 314, 2019.12.5., 64 o.).”

2. A 45. cikkben a következő bekezdés kerül beillesztésre:

„(3) Az (EU) 2019/2033 rendelet 65. cikkének (4) bekezdésével összhangban, az ezen irányelvben szereplő és az (EU) 2019/2033 rendelet 1. cikkének (2) és (5) bekezdésében említett befektetési vállalkozásnak nem minősülő, az ezen irányelv 2. cikke (1) bekezdésének 3. pontja szerinti befektetési vállalkozásokra egyéni alapon vonatkozó szavatolótőke-követelménnyel kapcsolatos, az 575/2013/EU rendelet 92. cikkére való hivatkozások az alábbiak szerint értelmezendők:

- a) az ezen irányelvben szereplő, a teljes tőke megfelelési mutatóval kapcsolatos, az 575/2013/EU rendelet 92. cikke (1) bekezdésének c) pontjára való hivatkozásokat az (EU) 2019/2033 rendelet 11. cikkének (1) bekezdésére való hivatkozásként kell értelmezni;
- b) az ezen irányelvben szereplő, a teljes kockázati kitettséggel kapcsolatos, az 575/2013/EU rendelet 92. cikkének (3) bekezdésére való hivatkozásokat az (EU) 2019/2033 rendelet 11. cikkének (1) bekezdésében meghatározott alkalmazandó követelmény és 12,5 szorzatára való hivatkozásként kell értelmezni.

Az (EU) 2019/2034 irányelv 65. cikkével összhangban, az ezen irányelvben szereplő és az (EU) 2019/2033 rendelet 1. cikkének (2) és (5) bekezdésében említett befektetési vállalkozásnak nem minősülő, az ezen irányelv 2. cikke (1) bekezdésének 3. pontja szerinti befektetési vállalkozásokra vonatkozó kiegészítő szavatolótőke-követelménnyel kapcsolatos, a 2013/36/EU irányelv 104a. cikkére való hivatkozásokat az (EU) 2019/2034 irányelv 40. cikkére való hivatkozásokként kell értelmezni.”

64. cikk

A 2014/65/EU irányelv módosításai

A 2014/65/EU irányelv a következőképpen módosul:

1. A 8. cikk c) pontja helyébe a következő szöveg lép:

„c) már nem felel meg azon feltételeknek, amelyek alapján az engedélyt kiadták, úgymint az (EU) 2019/2033 európai parlamenti és tanácsi rendeletben (*) megállapított feltételek teljesítése;

(*) Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2019/2033 rendelete (2019. november 27.) a befektetési vállalkozásokra vonatkozó prudenciális követelményekről, valamint az 1093/2010/EU, az 575/2013/EU, a 600/2014/EU és a 806/2014/EU rendelet módosításáról (HL L 314, 2019.12.5., 1 o.)”

2. A 15. cikk helyébe a következő szöveg lép:

„15. cikk

Indulótőke-ellátottság

A tagállamok biztosítják, hogy az illetékes hatóságok csak akkor adhatják meg az engedélyt, ha a befektetési vállalkozás az (EU) 2019/2034 európai parlamenti és tanácsi irányelv (*) 9. cikkének követelményeivel összhangban az adott befektetési szolgáltatás vagy tevékenység jellegére tekintettel elegendő indulótőkével rendelkezik.

(*) Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2019/2034 irányelve (2019. november 27.) a befektetési vállalkozások prudenciális felügyeletéről, valamint a 2002/87/EK, a 2009/65/EK, a 2011/61/EU, a 2013/36/EU, a 2014/59/EU és a 2014/65/EU irányelv módosításáról (HL L 314, 2019.12.5., 64 o.)”

3. A 41. cikk helyébe a következő szöveg lép:

„41. cikk

Az engedély megadása

(1) Annak a tagállamnak az illetékes hatósága, amelyben egy harmadik országbeli vállalkozás a fióktelepét létrehozta vagy létre akarja hozni, az engedélyt csak akkor adhatja meg, ha az illetékes hatóság meggyőződött arról, hogy:

- a) a 39. cikk szerinti feltételek teljesültek; és
- b) a harmadik országbeli vállalkozás képes lesz a (2) és a (3) bekezdésben említett rendelkezéseknek megfelelni.

Az illetékes hatóság a hiánytalan kérelem benyújtását követően hat hónapon belül tájékoztatja a harmadik országbeli vállalkozást az engedély megadásáról vagy a kérelem elutasításáról.

(2) A harmadik országbeli vállalkozás fióktelepe, amely az engedélyt az (1) bekezdés szerint megkapta, köteles megfelelni ezen irányelv 16–20., 23., 24., 25. és 27. cikkének, 28. cikke (1) bekezdésének, továbbá 30., 31. és 32. cikkének, valamint a 600/2014/EU rendelet 3–26. cikkének és az ezek alapján elfogadott intézkedéseknek, illetve az azon tagállamban működő illetékes hatóság felügyelete alá kell tartoznia, amelyben az engedélyt megadták.

A tagállamok nem állapíthatnak meg semmiféle további előírást a fióktelep szervezetével és működésével kapcsolatban az ezen irányelv hatálya alá tartozó ügyekben, és a harmadik országbeli vállalkozások egyik fióktelepét sem részesíthetik az uniós vállalkozások tekintetében alkalmazottnál kedvezőbb elbánásban.

A tagállamok biztosítják, hogy az illetékes hatóságok évente továbbítsák az EÉPH-nak a harmadik országbeli vállalkozások területükön működő fióktelepeinek listáját.

Az EÉPH-nak évente közzé kell tennie az Unió területén működő harmadik országbeli fióktelepek jegyzékét, és annak a harmadik országbeli vállalkozásnak a nevét is, amelyhez a fióktelep tartozik.

(3) A harmadik országbeli vállalkozás (1) bekezdés szerint engedélyezett fióktelepének éves gyakorisággal jelentenie kell a (2) bekezdésben említett illetékes hatóságnak a következőket:

- a) a fióktelep által az adott tagállamban nyújtott szolgáltatások és végzett tevékenységek köre és nagyságrendje;
- b) az I. melléklet A. szakaszának 3. pontjában felsorolt tevékenységet végző harmadik országbeli vállalkozások esetében az uniós szerződő felekkel szembeni kitétségeik havi minimális, átlagos és maximális értéke;
- c) az I. melléklet A. szakaszának 6. pontjában felsorolt egyik vagy mindkét tevékenységet végző harmadik országbeli vállalkozások esetében az uniós szerződő felektől származó olyan pénzügyi eszközök összértéke, amelyekre jegyzési garanciát vállaltak, vagy amelyeket az eszköz vételére irányuló kötelezettségvállalással helyeztek el a megelőző 12 hónapban;
- d) az a) pontban említett szolgáltatásokhoz és tevékenységekhez kapcsolódó eszközök forgalma és összértéke;
- e) a fióktelep ügyfeleinek rendelkezésére álló befektetővédelmi intézkedések részletes leírása, ideértve az ügyfeleknek a 39. cikk (2) bekezdésének f) pontjában említett befektetőkártalanítási rendszerből eredő jogait is;
- f) az a) pontban említett szolgáltatások nyújtása és tevékenységek végzése tekintetében a fióktelep által alkalmazott kockázatkezelési politika és eljárások;
- g) a vállalatirányítási rendszer, beleértve a fióktelep tevékenységeihez kapcsolódóan kiemelten fontos feladatkört betöltő személyeket;
- h) bármely olyan egyéb információ, amelyet az illetékes hatóság szükségesnek ítél ahhoz, hogy a fióktelep tevékenységeinek átfogó nyomon követése elvégezhető legyen.

(4) Az illetékes hatóságok felkérésre az EÉPH rendelkezésére bocsátják a következő információkat:

- a) az (1) bekezdéssel összhangban engedélyezett fióktelepek minden engedélye, valamint ezen engedélyek minden későbbi módosításai;
- b) az engedélyezett fióktelep által az adott tagállamban nyújtott szolgáltatások és az ott végzett tevékenységek köre és nagyságrendje;
- c) a b) pontban említett szolgáltatásokból és tevékenységekből származó forgalom és összes eszköz;
- d) annak a harmadik országbeli csoportnak a megnevezése, amelyhez az engedéllyel rendelkező fióktelep tartozik.

(5) Az ezen cikk (2) bekezdésében említett illetékes hatóságok, azon szervezetek illetékes hatóságai, amelyek ugyanazon csoporthoz tartoznak, mint a harmadik országbeli vállalkozások (1) bekezdés szerint engedélyezett fióktelepei, valamint az EÉPH és az EBH szorosan együttműködnek annak érdekében, hogy az adott csoport Unióban folytatott minden tevékenysége ezen irányelvnek, az 575/2013/EU rendeletnek, a 600/2014/EU rendeletnek, az (EU) 2019/2033 rendeletnek, a 2013/36/EU irányelvnek, és az (EU) 2019/2034 irányelvnek megfelelő átfogó, következetes és hatékony felügyelet alá tartozzon.

(6) Az EÉPH-nak végrehajtás-technikai standardtervezeteket kell kidolgoznia annak meghatározása érdekében, hogy a (3) és a (4) bekezdésben említett információkat milyen formátumban kell benyújtani.

Az EÉPH-nak az említett szabályozástechnikai standardtervezeteket 2020. szeptember 26-ig kell benyújtania a Bizottságnak.

A Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy kiegészítse ezt az irányelvet az első albekezdésben említett végrehajtás-technikai standardoknak az 1095/2010/EU rendelet 15. cikkével összhangban történő elfogadása révén.”

4. A 42. cikk helyébe a következő szöveg lép:

„42. cikk

Az ügyfél kizárólagos kezdeményezésére történő szolgáltatásnyújtás

(1) A tagállamok biztosítják, hogy amennyiben egy, az Unióban letelepedett vagy ott tartózkodó lakossági ügyfél vagy a II. melléklet II. szakasza értelmében vett szakmai ügyfél saját kizárólagos kezdeményezésére kéri, hogy egy harmadik országbeli vállalkozás befektetési szolgáltatást nyújtson vagy befektetési tevékenységet végezzen számára, a 39. cikk szerinti engedélyezési követelmény ne legyen alkalmazandó a harmadik országbeli vállalkozás ezen személynek nyújtott szolgáltatására vagy neki végzett tevékenységére, ideértve a kifejezetten a szolgáltatásnyújtáshoz vagy tevékenységhez fűződő kapcsolattartást is.

A csoporton belüli kapcsolatok sérelme nélkül, amennyiben egy harmadik országbeli vállalkozás – akár a javára eljáró vagy vele szoros kapcsolatban álló szervezeten vagy ilyen szervezetet képviselő bármely egyéb személyen keresztül – ügyfeleket vagy potenciális ügyfeleket keres az Unióban, az nem tekinthető az ügyfél saját kizárólagos kezdeményezésére biztosított szolgáltatásnak.

(2) Az (1) bekezdésben említett ilyen ügyfelek általi kezdeményezés nem jogosítja fel a harmadik országbeli vállalkozást arra, hogy – amennyiben a nemzeti jog értelmében fióktelepet kell létrehozni – fióktelep nélkül, más módon biztosítsanak újfajta befektetési termékeket vagy szolgáltatásokat az ügyfél számára.”

5. A 49. cikk (1) bekezdése helyébe a következő szöveg lép:

„(1) A tagállamok előírják a szabályozott piacok számára, hogy fogadjanak el árlépcső-rendszereket a részvények, letéti igazolások, tőzsdei kereskedésben részt vevő alapok, certifikátok és más, hasonló pénzügyi eszközök vonatkozásában, valamint minden egyéb olyan pénzügyi eszköz vonatkozásában, amelyekre a (4) bekezdés értelmében szabályozástechnikai standardot dolgoztak ki. Az árlépcsők alkalmazása nem akadályozhatja a szabályozott piacokat abban, hogy a szokásos piaci nagyságrendet meghaladó megbízásokat a vételi és eladási árak közötti középértéken párosítsák.”

6. A 81. cikk (3) bekezdésének a) pontja helyébe a következő szöveg lép:

„a) annak ellenőrzésére, hogy a befektetési vállalkozások tevékenységének megkezdésére vonatkozó feltételek teljesülnek-e, valamint hogy elősegítsék a vállalkozás üzleti magatartásának, az igazgatási és számviteli eljárásoknak, valamint a belső ellenőrzési mechanizmusoknak a figyelemmel kísérését;”.

7. A szöveg a következő cikkel egészül ki:

„95a. cikk

Az 575/2013/EU rendelet 4. cikke (1) bekezdése 1. pontjának b) alpontjában említett hitelintézet engedélyezésére vonatkozó átmeneti rendelkezés

Az illetékes hatóságoknak tájékoztatniuk kell a 2013/36/EU irányelv 8. cikkében említett illetékes hatóságot, ha az I. melléklet A. szakaszának 3. és 6. pontjában említett tevékenységek végzése érdekében ezen irányelv II. címe alapján a 2019. december 25. előtt engedélyért folyamodó vállalkozás eszközeinek összértéke várhatóan legalább 30 milliárd EUR, és erről értesíteniük kell a kérelmezőt.”

VIII. CÍM

ZÁRÓ RENDELKEZÉSEK

65. cikk

Más uniós jogi aktusok 2013/36/EU irányelvre való hivatkozásai

A befektetési vállalkozások prudenciális felügyelete és szanálása vonatkozásában más uniós jogi aktusoknak a 2013/36/EU irányelvre való hivatkozásait ezen irányelvre való hivatkozásokként kell értelmezni.

66. cikk

Felülvizsgálat

2024. június 26-ig a Bizottság az EBH-val és az EÉPH-val szorosan együttműködve jelentést nyújt be az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak, adott esetben jogalkotási javaslat kíséretében, az alábbiakról:

- a) ezen irányelv és az (EU) 2019/2033 rendelet, valamint a 2009/65/EK és a 2011/61/EU irányelv javadalmazásra vonatkozó rendelkezései, és ezen rendelkezések alkalmazása, azzal a céllal, hogy egyenlő versenyfeltételeket teremtsenek az Unióban működő valamennyi befektetési vállalkozás számára;
- b) az ezen irányelvben és az (EU) 2019/2033 rendeletben meghatározott adatszolgáltatási és közzétételi követelmények megfelelése, figyelembe véve az arányosság elvét;
- c) egy olyan értékelés, amely figyelembe veszi a 35. cikkben említett EBH-jelentést és a fenntartható finanszírozásra vonatkozó taxonómiát, valamint a következőkre vonatkozik:
 - i. fennállnak-e a befektetési vállalkozás belső irányítása szempontjából figyelembe veendő környezeti, szociális vagy irányítási kockázatok;
 - ii. fennállnak-e a befektetési vállalkozás javadalmazási politikája tekintetében figyelembe veendő környezeti, szociális vagy irányítási kockázatok;
 - iii. fennállnak-e a kockázatkezelés tekintetében figyelembe veendő környezeti, szociális vagy irányítási kockázatok; valamint
 - iv. fennállnak-e a felügyeleti felülvizsgálati és értékelési eljárásba bevonandó környezeti, szociális vagy irányítási kockázatok;
- d) az ezen irányelv szerinti információmegosztási szabályok hatékonysága;
- e) az Unió és a tagállamok által az ezen irányelv és az (EU) 2019/2033 rendelet alkalmazásában harmadik országokkal folytatott együttműködés;
- f) ezen irányelv és az (EU) 2019/2033 rendelet befektetési vállalkozások tekintetében történő végrehajtása azok jogi formája vagy tulajdonosi modellje alapján;
- g) a befektetési vállalkozások hordozzák-e a pénzügyi rendszer zavarának veszélyét, súlyos kedvezőtlen hatást gyakorolva egy adott tagállam pénzügyi rendszerére és realgazdaságára, valamint azok a megfelelő makroprudenciális eszközök, amelyek segítségével kezelhető az ilyen kockázat, és amelyek alkalmasak arra, hogy helyettesítsék az ezen irányelv 36. cikke (1) bekezdésének d) pontjában meghatározott követelményeket;
- h) azon feltételek, amelyek fennállása esetén az illetékes hatóságok ezen irányelv 5. cikkével összhangban alkalmazhatják az 575/2013/EU rendelet követelményeit a befektetési vállalkozásokra.

67. cikk

Átültetés

(1) A tagállamok 2021. június 26-ig elfogadják és kihirdetik azokat a rendelkezéseket, amelyek szükségesek ahhoz, hogy ennek az irányelvnek megfeleljenek. Erről haladéktalanul tájékoztatják a Bizottságot.

Ezeket a rendelkezéseket a tagállamok 2021. június 26-tól alkalmazzák. A 64. cikk 5. pontjának való megfeleléshez szükséges rendelkezéseket azonban a tagállamok 2020. március 26-tól alkalmazzák.

Amikor a tagállamok elfogadják ezeket a rendelkezéseket, azokban hivatkozni kell erre az irányelvre, vagy azokhoz hivatalos kihirdetésük alkalmával ilyen hivatkozást kell fűzni. A hivatkozás módját a tagállamok határozzák meg.

(2) Ezen irányelv hatálybalépését követően a tagállamok gondoskodnak arról, hogy a Bizottság az észrevételei megtételéhez szükséges időben tájékoztatást kapjon az irányelvvel szabályozott területen általuk tervezett legfontosabb törvényi, rendeleti és közigazgatási rendelkezésekről.

(3) A tagállamok eljuttatják a Bizottsághoz és az EBH-hoz nemzeti joguk azon rendelkezéseinek szövegét, amelyeket az ezen irányelv által szabályozott területen fogadnak el.

Amennyiben a tagállamok által küldött, átültető intézkedésekről szóló értesítéshez mellékelt dokumentumok nem elégségesek ahhoz, hogy mindenre kiterjedően értékelni lehessen azt, hogy az átültető rendelkezések megfelelnek-e ezen irányelv egyes rendelkezéseinek, a Bizottság az EBH kérésére az 1093/2010/EU rendelet szerinti feladatai elvégzéseire figyelemmel, vagy saját kezdeményezésére előírhatja a tagállamoknak, hogy nyújtsanak részletesebb tájékoztatást a szóban forgó rendelkezések végrehajtásáról és ezen irányelv átültetéséről.

68. cikk

Hatálybalépés

Ez az irányelv az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* való kihirdetését követő huszadik napon lép hatályba.

69. cikk

Címzettek

Ennek az irányelvnek a tagállamok a címzettjei.

Kelt Strasbourgban, 2019. november 27-én.

az Európai Parlament részéről
az elnök
D. MSASSOLI

a Tanács részéről
az elnök
T. TUPPURAINEN
